

Genç Birikim'den...

Değerli Genç Birikim Okuyucuları,

Sonbaharın gelişi ile yaz bitti, tatil havasından çıkıldı, iş-okul-geçim derken koş-turma arttı. Kış yaklaşırken hazırlıklarına başlandı hatta bitti bile. Anadolu'nun değişik yerlerinde yiyecekler depolandı, şehirli köylüsü bulunduğu bölgenin adetlerine göre ısınma, barınma ve beslenme problemini çözmek için tedbirini aldı.

Ama ne Türkiye'de çadırlarda-parklarda yatanlar, ne kendi memleketlerinde hayatlarını ve değerlerini korumaya çalışan Suriyeli kardeşlerimiz başta olmak üzere Mısırlısı, Iraklısı, Pakistanlısı, Afganistanlısı... bu sorunlarını çözebilmiş değil. Bu saydıklarımız içerisinde özellikle Suriye'deki durum içler acısı, yürek dağlıyor.

Gidip gelenlerimizden, çadır kentlerden, tv ve diğer basın kanallarından vaziyeti görüyoruz, gözlerimiz doluyor. Kaybedilen hayatlar, dağılan aileler, yıkılan şehirler, yok olan tarih, mahvolan gelecekler... Uluslararası emperyal oyuncular bir halkı kendi kendine kırdırmanın zevki içindeler, kimi onlar daha çok öldürüyor, kimi ötekiler. Kimi bu taraftakiler bir kenti ele geçiriyor, kimi o taraftakiler. Taraflar kim mi? Sünniler ve Şiiler. İki taraf da aynı kitaba iman ediyor. Okudukları bu kitap ne ona ne ötekine öldürme yetkisi vermiyor ama oluk oluk kan akmaya devam ediyor.

Her tarafta kan, ızdırap, çile ve gözyaşı hakim. İnsanlık Filipinler'deki tayfunu da duyarlı olmalı ama bu Suriye'deki durum çok farklı kardeşlerim. Gündemimizde pek çok olay oluyor, harpler, darbeler, savaşlar, felaketler, sevinçler, seçimler... Ama Suriye'nin gündemi hepsinin üzerinde.

Onun için buradan tüm dünyaya seslenmek istiyoruz;

Ey evrensel dine inanan mezhep savaşçıları! Artık yeter! Diğer mezheptekileri öldürmenin sevap olduğunu düşünüyorsanız, sizi cennetinize sokacak kadar kan döktüğünüz!

Ey yeryüzünü imar ettiklerini iddia edenler! Kan dökmekte ve fitne-fesatta ne kadar mahir olduğunuzu ispat etmeye çalışıyorsanız katlettiğiniz yüzbinlerce insan sizin şeytandan daha hilekar olduğunuzu ispata yeter.

Ey silah tüccarları! Mazlumların yer altı zenginliklerini çaldınız onlardan silah yapıp geri sattınız, bu kadar kâr marjı, bu kadar kazanç, bunca servet yetmez mi? Bunların hepsini öldürürseniz kime satacaksınız mallarınızı, nasıl para kazanacaksınız?

Ey İslam memleketlerinin kukla yöneticileri! Sahipleriniz sizin ne kadar sadık olduğunuzu gördüler, biz de şahidiz ki yalakalığınız için yapamayacağınız hiçbir şey yokmuş.

Ey dinler arası diyalogcular! Ne olur mezhepler arası diyalog çağrısı da yapın. Biliyoruz bunlar kafir sayılmaz ama sizin dininiz müslümanlar ile diyalog kurmanızı yasaklamamıştır belki.

Ey Müslümanlar! Dua edelim, yalvaralım, secdeye varalım ve artık akan bu kanın durmasını niyaz edelim, Allah kalpleri evirip çevirendir, durumumuzu bizden daha iyi bilendir.

Ey Allah'ım! "... Şimdi içimizden birtakım beyinsizlerin işledikleri günah sebebiyle bizi helâk mı edeceksin? Bu, sırf senin bir imtihanıdır. Onunla dilediğin kimseyi saptırırsın, dilediğini de doğruya iletirsin. Sen, bizim velimizsin. Artık bizi bağışla ve bize acı. Sen, bağışlayanların en hayırlısıdır. (Araf 155).

Yıl: 16 Sayı: 174

Sahibi ve Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
İbrahim Hakkı Toprak

Genel Yayın Yönetmeni
Ali Kaçar

Yazışma Adresi
İlkiz Sokak No: 22/B
Sıhhiye - ANKARA

Yayın Türü
Yerel, Süreli

Yönetim Yeri

İlkiz Sokak No: 22/B
Sıhhiye - ANKARA
Tel : (0312) 229 67 18
Fax: (0312) 229 67 19

Dizgi & Tasarım
Genç Birikim

Baskı
Sistem Ofset
Strazburg Cd. No: 31/17
Sıhhiye - ANKARA
Tel: (0312) 229 18 81

Baskı Tarihi:
15.11.2013

genc
BİRİKİM

web : <http://www.gencbirikim.net>
e-mail : gencbirikimdergisi@gmail.com

Abone Şartları:

Yurtiçi abonelik için 6 aylık abonelik ücreti olan 24.00 TL'yi Yurt dışı abonelik için 6 aylık abonelik ücreti olan 35.00 TL'yi Yapı Kredi Bankası, Sıhhiye Şubesi (Şub. Kod. 309, Hes. No: 69405472) no'lu hesaba veya Ramazan DEMİRHAN 6157119 no'lu posta çeki hesabına yatırmanız ve Posta Çeki alındı belgesinin fotokopisini ve adresinizi İlkiz Sokak No: 22/B Sıhhiye /ANKARA adresine göndermeniz yeterlidir.

Bu sayımızda...

3

MİT-MOSSAD İlişkilerinden Hakan Fidan'a

Ali KAÇAR

12

Ortadoğu'da Manzara

Süleyman ARSLANTAŞ

16

Kısır Tartışmalarla Geçen Günlerimiz / Yıllarımız

Erdal BAYRAKTAR

19

Konferans: Beşeri İdeolojilerin Günümüz Kadını Üzerindeki Etkileri

Hayriye BİCAN

33

Ebu Leheb, Lehebizm, Leheboloji ve Lehebi Düzenler

Mustafa GÜLDAĞI

41

Dünya Müslüman Alimler Birliği Fetvası

Tercüme: Prof. Dr. Hacı DURAN

44

Resmi Cinayetin Fetvası: Göstericileri Öldürün

Prof. Dr. Hacı DURAN

46

Harf Devriminin Arka Planı

Muhammed Mahi MÜNİR

48

Dava Bilincini Kuşanmak - 2

Ömer KÖŞÜ

55

En Sevdğin Süre ve Bu Sevginin Sebebi Nedir?

Fatih PALA

58

Temeli Bozuk Evin Duvarını Tamir Etmek

Bekir TOK

60

Kendimizi Unuttuk

Furkan KANIGÜR

62

Genç Şehidimiz Mücahid Şener

Betül DİNÇER

64

Hacer'in Ardından

Ayşe KANDEMİR

MİT-MOSSAD İlişkilerinden Hakan Fidan'a

Ali KAÇAR
kacarali@hotmail.com

Bir ülke için istihbarat, o ülkeyi besleyen, ayakta tutan ve egemenliğinin devamını sağlayan en önemli damarlardan birisidir. Çünkü bir ülkenin bağımsızlığı, güçlü oluşu, toplumsal anlamda istikrarlılığı, barış ve huzur içerisinde yaşıyor oluşu biraz da istihbaratının güçlülüğüne ve bağımsızlığına bağlıdır. Dolayısıyla bir ülkenin iç istikrarı, iç kargaşalıkların, anarşik olayların ve toplumsal kalkışmaların zamanında önlenmesi de, ancak güçlü bir istihbaratla mümkün olabilir. Türkiye gibi ülkelerde iç kargaşalıkların sürekli hale gelmesi, darbelerin 10 senede bir yapılacak tarzda adeta bir takvime bağlanması, istihbaratın gereği gibi çalış(a)mamasından kaynaklanmaktadır. Ne yazık ki Türkiye’de, siyasi, askeri ve iktisadi alanda olduğu gibi istihbarat alanında da Siyonist ve emperyal güçlerin etkisi, uzun yıllar –ve halen- bir ülkenin bağımsızlığı ile bağdaşmayacak boyutlarda devam etmiştir. Batının bu etkisi yeni olmayıp, Tanzimat’la başlamış ve halen de devam etmektedir. Çünkü istihbari yapılanma, Osmanlı’nın son dönemlerinde İngilizler, Almanlar ve Fransızlar tarafından kurulduğu için, dönem dönem bu emperyal ülkelerin etkisinde kalmış ve her alanda bu ülkelerin menfaatleri öncelenmiştir. Bu durum, Cumhuriyetli yıllarda daha da belirgin hale gelmiştir. İkinci Dünya Savaşı’ndan sonra ise bu emperyal ülkelerin yerini, bir başka emperyal ülke olan ABD almıştır.

Osmanlı’da istihbarat konusunda ciddi anlamda ilk gizli örgüt 17 Kasım 1913’te Enver Paşa tarafından Teşkilat-ı Mahsusa adıyla kurulmuştur. Aslında MİT’in tarihi de, Murat Bardakçı’nın deyimiyle MİT’in atası¹ olarak bilinen Teşkilat-ı Mahsusa’ya dayanır. Teşkilat-ı Mahsusa’dan sonra istihbari amaçlı irili ufaklı birçok örgüt² kurulmuştur. Bu örgütlerin o dönemlerde yaptıkları en önemli iş, Anadolu’nun işgaline karşı çeteleri ve halkı silahlandırmak, milli kuvvetlere silah ve malzeme temin etmek olmuştur.

1 <http://www.haberturk.com/yazarlar/murat-bardakci/715090-iste-mitin-atasi-denen-teskilat-i-mahsusa-hakkinda-eldeki-tek-belge>

2 23 Eylül 1920’de kurulan Hamza Grubu’nun daha sonra sırasıyla Mücahid Grubu, Muharib Grubu, Felah Grubu adıyla faaliyet göstermiş, 3 Mayıs 1921 tarihinde adının baş harflerinin Osmanlıca okunuşundan dolayı “Mim Mim” diye adlandırılan örgüt kurulmuş, daha sonra Resmî yazışmalarda kısaca “P” olarak geçen Askerî Polis Teşkilatı (APT) örgütü faaliyete geçmiş, çeşitli nedenlerden dolayı bu örgütün yerine 1 Nisan 1921’de Tedkik Heyeti Amirlikleri (THA) örgütü kurulmuş, 20’ye yakın amatör örgütten sonra Cumhuriyet Dönemi’nin ilk modern istihbarat teşkilatı Fevzi Paşa tarafından 6 Ocak 1926 tarihli bir yazı ile kuruluşu valiliklere bildirilen ve “Genel merkezi Ankara’da, şubeleri şimdilik İstanbul, İzmir, Adana, Diyarbakır ve Kars’ta olmak üzere (Millî Emniyet Hizmeti) MEH örgütü faaliyet göstermeye başlamış, daha sonra bu örgüt kısa adı ‘MAH’ olan “Millî Amelle Hizmet”e (“Millî uygulamalara hizmet”) dönüştürülmüş, 1947 Marshall Yardımı Programı’ndan sonra MAH-CIA ilişkisi, İsrail’in 6 Mart 1950’de resmen tanınmasının hemen ardından MAH-MOSSAD ilişkisi başlamıştır. Daha geniş bilgi için bkz: <http://birdeburadandinleyn.blogspot.com/2012/09/hamza-grubundan-mah-ve-mite-ayse-hur.html>; <http://www.sabah.com.tr/Gundem/2011/10/09/50-soruda-mit-468172612914?paging=6>

Türkiye istihbarat konusunda ilk ciddi adımı ise, 6 Ocak 1926 tarihli bir yazı ile kuruluşu valiliklere bildirilen ve "Genel merkezi Ankara'da, şubeleri şimdilik İstanbul, İzmir, Adana, Diyarbakır ve Kars'ta olmak üzere Milli Emniyet Hizmeti (MEH) örgütünün faaliyete geçmesiyle atmıştır. Daha sonraları bu örgüt, çeşitli nedenlerden dolayı isim değişikliğine giderek 'MAH'/'Milli Amele Hizmet'i adını almış ve 1950'li yıllara kadar da bu adla faaliyetine devam etmiştir. Türkiye, ABD ile ilişkiye geçtiği 1947 yılında Truman ve Marshall doktrini ile sadece ekonomik ve siyasi alanda değil, istihbarat alanında ABD'nin etki alanına girilmiştir. Kore'ye asker gönderme, NATO'ya girme, Türkiye'de çıkarılan her iç kargaşalıkta ve yapılan her darbeye etkin rolü olan Seferberlik Tetkik Kurulu'nun (1965'de Özel Harp Dairesi, 1990'lardan sonra ise Özel Kuvvetler Komutanlığı yaygın olarak bilinen ismi ile ise Kontrollerin) kuruluşu bu dönemde gerçekleşmiştir. 1950'li yıllar itibariyle Türkiye'nin adeta ABD'nin 51 eyaleti olması da yine bu yıllara rastlamaktadır. İkili anlaşmalarla ABD'nin askeri üsleri Türkiye'nin her tarafında kurulmuş, 27 Mayıs darbecilerinden Suphi Gürsoytrak'ın ifa-

desiyle ABD nefes alışımızı bile kontrol edecek kadar Türkiye'ye nüfuz eder hale gelmiştir.

MAH'TAN MİT'E GEÇİŞTE ABD/CIA

İkinci Dünya Savaşı'nın sonlarında itibaren 'milli' istihbarattaki Alman egemenliği yerini – yukarıda da belirttiğimiz gibi- Amerikan egemenliğine bırakmıştır. Türkiye'nin Amerikan'ın arka bahçesine düştüğü 1940'lı yılların ikinci yarısından itibaren MAH da, CIA'nın bir şubesi haline dönüş(türül)müştür. CIA, bu yıllar itibariyle MAH'ı yeni baştan organize etmek için ABD'de özel eğitime tabi tutulmuş 6 kişilik kadrodan Behçet Türkmen'i 1953'de MAH'ın başına getirerek başlamıştır. CIA, MAH'da o kadar etkin hale gelmiştir ki, MAH'ın elemanlarına emir verir, onları kendi menfaatlerine uygun yerlerde görevlendirmeye başlamıştır. CIA'nın bu etkinliğini dönemin Başbakanlık Müsteşarı Ahmet Salih Korur yaptığı soruşturma neticesinde; MAH'ın dinleme istasyonlarını Amerika-lıların kurduğunu, MAH personelinin maaşlarını Batılı devletlerin verdiğini görmüş ve "Amerikalılar, MAH'a hâkimdi. Para veriyor, örgüte nüfuz' ediyorlardı. Milli Emniyetin bütün dosyaları CIA'nın kontrolündeydi. İstanbul'da Milli

Emniyete ait bir okul, servisin İstanbul örgütü ve Yeşilköy'deki Soruşturma Teşkilatı tümüyle Amerikalıların emrindeydi. Okullara, Soruşturma Teşkilatı'na Amerikalılar doğrudan' para veriyorlardı. İstanbul bölge örgüt başkanlığına doğrudan' para ödüyorlardı. Karşılığında iş istiyorlardı.”³

CIA ajanı Philip Agea ise, “CIA Günlerim” adlı kitabında CIA'nın MİT aracılığıyla Türkiye'de nasıl bir faaliyet yürüttüğünü gayet açık anlatıyor: “... CIA uzun yıllardan beri Türk Milli İstihbarat Teşkilatı ile çok yoğun bir işbirliği içindedir. Bu örgütün eğitimi ve donatılmasını CIA sağlar. CIA'nın Türkiye'deki görevi, 'Doğu Bloku ülkelerinin misyon ve operasyonlarını' kontrol etmek... 'Amerika'nın kapitalist hegemonyasının' devamını sağlamaktır...”⁴

MAH elemanlarına Fransa, İngiltere, İtalya ve ABD maaş ödemekteydi. Ancak “Fransız, İngiliz ve İtalyan gizli servisleri 'Parayı, Milli Emniyet'in Ankara'daki merkezine' veriyorlardı. CIA ise, ne merkez tanıyordu, ne de yöntem değiştirmeye yanaşıyorlardı. Egemenliğine aldığı gizli servis ünitelerine her ay CIA'nın adamları gidiyor, birimin başındaki kişiye zarf içinde 'para' bırakıyordu. Yapılan tesbitlere göre, Milli Emniyet birimlerine; CIA ayda 100.000, İngilizler 30.000, Fransızlar 7 000- 8 000, İtalyanlar da 4 000 lira ödüyorlardı. CIA'nın uygulamalarıyla olay, 'hizmet mukabili bir miktar yardım' olmaktan çıkmış, Türk gizli servisini aylık ücretlerle çalıştırmaya yöneltmişti.”⁵

MAH, 6 Temmuz 1965 tarih ve 644 sayılı ‘Milli İstihbarat Teşkilatı Kanunu’ ile MİT olarak isim değiştirmiştir. Ancak bir isim değişikliğine rağmen MİT, CIA ilişkisi yukarıda belirtildiği şekilde –maaşların elden verilmesi hariç- devam etmiştir. Nitekim MİT İstihbarat Başkan Yardımcısı iken CIA hesabına casusluk yapmaktan yakalanan ve mahkûm olan Kurmay Albay Sabahattin Savaşman: “Teşkilat, 1950'lerden itibaren Amerikan servisiyle beraber çalışmaktadır. Yani isim değiştirmeden önce mevcut olan durum, isim değiştikten sonra da aynen

süre gelmiştir. Teşkilatın kullandığı bütün teknik malzemeler CIA tarafından temin edilmiştir. Birçok personel Amerikalılar tarafından yurtdışında kurslarda eğitilmiş, teşkilat okulu büyük çabalarla CIA tarafından kurulmuş ve onların tahsis ettiği öğretmenler sayesinde tedrisat yapılmıştır... Her türlü bilgi alış-verişi yapılmış, bunların karşılığı olarak senede milyonlarca dolar akmıştır... Bunu ben, Teşkilatın üçüncü adamı olarak yazıyorum ve her an ispat etmeye hazırım”⁶ şeklinde konuşmuştur.

Geçen bunca zamana rağmen MİT, CIA ilişkisi bugün de aynen devam etmektedir. Bu nedendir ki, CIA elemanları, Türkiye'de adeta cirit atmaktadır. Son yıllarda buna bir de FBI eklenmiştir. FBI'nın, Türkiye'de büro açmasının nedeni olarak, Türkiye'de uyuşturucu kaçakçılığı ve uluslararası terörle mücadeleyi daha etkin yürütmek şeklinde açıklanmıştır. Hakan Fidan'ın MİT'i sivilleştirme iddialarının yoğun olarak gündeme geldiği şu günlerde de, ABD istihbarat örgütlerinin faaliyetlerinden gözle görülür bir değişikliğin olduğu sanılmamalıdır. Yani MİT'in CIA ile ilişkilerinin bırakın bütünüyle bitmesini iki ülkenin menfaatleri çerçevesinde devam etmesi bile söz konusu olmaz. ABD ve eli kanlı terör örgütü CIA'nın buna izin vermesi mümkün değildir.

13 Aralık 1949'da kurulan MOSSAD'ın MİT'le ilişkileri, Türkiye'nin Siyonist İsrail'i tanıdığı 1950'li yılların başlarından itibaren başlamıştır. Türkiye'nin Siyonist İsrail'e ilk resmi ve bazı antlaşmaların da imzalandığı görüşmesi ise 1957'de gerçekleş(tiril)miştir. Bu görüşmeyi MAH (Milli Emniyet Hizmetleri) eski başkanlarından Behçet Türkmen'in oğlu olan İlter Türkmen, NTV kanalında Gazeteci-Yazar Yalçın Doğan'ın 12 Şubat 1998'de yayınlanan programında anlatmıştır. Konuya, bu yayından iki gün sonra Hürriyet Genel Yayın Yönetmeni Ertuğrul Özkök şu şekilde değinmiştir: “Olay 1958 yılında geçiyor. Dönemin başbakanı rahmetli Adnan Menderes, Dışişleri Bakanı rahmetli Fatin Rüştü Zorlu ve Dışişleri Bakanlığı Müsteşarı da yine rahmetli Melih Esenbel. Bu üçlü, 1958 yılında bir gece Başbakanlık Konutu'nda çok gizli bir

3 Bay Pipo, 2.bsk. s.59

4 Cuneyt Arcayürek, Darbeler Ve Gizli Servisler, s. 157

5 Bay Pipo, s.59

6 Çetin Yetkin, Türkiye'de Askeri Darbeler ve Amerika, Ümit Yayıncılık, Ankara 1995, s.70

görüşme yapıyor. Görüştükleri kişiler, İsrail'in tanınmış iki siması. Birisi dönemin Başbakanı Ben Gurion, öteki ise Golda Meir. İsrail'in iki tarihî kahramanı bir gece gizlice Ankara'ya geliyor ve Başbakanlık Konutu'nda gizli bir toplantı yapıyor... Türkmen'in anlattığına göre, Türk ve İsrail istihbarat örgütleri arasındaki işbirliğinin ilk temeli o toplantıda atılmış... Demek ki İsrail ile reel politika ilişkilerinin temeli oldukça eskiye gidiyormuş...⁷ Ertuğrul Özkök'ün tarihi kahraman olarak bahsettiği isimler, kahramanlıkla ilgileri olmayıp her biri birer eli kanlı teröristtir. Teröristler bile devlet kurunca ya da güçlü olunca Özkök gibiler tarafından kahraman (!) olarak ilan edilebilmektedir.

1958 yılında imzalanan üç taraflı (Türkiye-İsrail- ABD) çok gizli bir anlaşmayla Türkiye'de bir Mossad Üssü kurulmuştur. Bu üste, İsrail istihbarat birimleri Türkiye gizli servislerine teknik eğitim vermişlerdir. Siyonist İsrail ve eli kanlı terör örgütü MOSSAD ile ilişkiler ilerleyen yıllarda artarak devam etmiştir. Nitekim en kapsamlı görüşmelerden birisi dönemin Başbakanı İsmet İnönü tarafından yapılmıştır. 1964 yılında gizli yapılan bu görüşme, Başbakan İsmet İnönü ile İsrail Başbakanı Levi Eşkol ve MOSSAD Başkanı Meir Amit arasında Paris'te yapılmıştı. Kıbrıs'ta katliamlar sürecinde gerçekleştirilen bu görüşmede çok önemli konuların yanı sıra MOSSAD üssü ve MOSSAD'ın faaliyet bağlantılarının görüşüldüğüne şüphe yoktur. İsmet İnönü, MOSSAD'la görüştüğünden sonra Türkiye'de İsrail üssü kuruluyor ve bu üs hiçbir kitap ve gazeteye konu olmuyor.⁸

Bir başka görüşmeyi ise yine bir CHP'li olan dönemin Dışişleri Bakanı Hikmet Çetin yapmıştır. 14 Kasım 1993 tarihinde Dışişleri Bakanı Hikmet Çetin İsrail'i ilk ziyaret eden Dışişleri Bakanı olmuştur. Bu sıfatla Şimon Perez'le bir dizi anlaşma imzalamıştır. Bu anlaşmalar içinde, MOSSAD ile MİT arasında 12 maddelik çok gizli bir anlaşmada yer alıyordu. Anlaşma ile Türkiye ve İsrail; istihbarat alanında ilk defa tam bir işbirliğine gidiyordu. Anlaşma: MOSSAD'ın Suriye ve İran'a sızmasını ve oralarda operasyonlar yapmasını son derece kolaylaştırıyordu.

İsrail'in Türkiye'de organize ettiği bir özel güvenlik şirketi aracılığıyla ajan eğitimi vermesine, İsrail İstihbaratı'na Türkiye'deki MOSSAD Üssü'nü genişletme imkânı tanınmasına, Türkiye'de "TEVEL" ve "TZOMET" adlı MOSSAD şubelerinin resmen açılmasına, İsrail savaş uçaklarına Konya'da uçuş üssü verilmesine ve savaş pilotlarının eğitimine izin verilmiştir. Tabiatıyla Türkiye'deki MOSSAD Üssü ile ilgili diğer düzenlemeler de anlaşmada yer alıyordu.⁹

Temmuz 2003'de başlarına çuval geçirilen askerlerden sorumlu olan Korgeneral Köksal Karabey'in, Dick Cheney'in şirketinin, Koç grubunun ve Yahudi işadamlarının desteklediği Silopi'de kurulan "Emekli Ajanlar Şirketi'nin" İsrail üssü ile bir alakasının olduğunu söylersek ve buradaki yöneticilerden bazılarının Türkiye'de uzun yıllardır bulunduğunu da eklersek hata mı etmiş oluruz? İşte bu şirket, Hikmet Çetin'in imzaladığı antlaşma gereği kurulan şirkettir.¹⁰ Bu şirket kanalıyla Doğu'da ve Güneydoğu'da PKK, JİTEM ve diğer illegal örgütler, insanlık dışı yüzlerce, binlerce faili meçhul olay işlemişlerdir.

Hikmet Çetin'in imzaladığı anlaşmadan bir süre sonra bu defa 1994 Kasım ayında Başbakan Tansu Çiller İsrail'i ziyaret etmiş, bu ziyarette İran, Irak, su gibi konuların yanı sıra gerçekleştirilen MİT-MOSSAD zirvesinde MOSSAD'ın Türkiye'deki faaliyet ve yapılanmaları da gözden geçirilmiştir. Çiller İsrail'e ayak bastığında, "Arz-ı Mev'ud'ta bulunmaktan çok mutluyum, Tevrat'ta vaat edilen arzı mev'ud, gerçekleşecek" tarzı konuşması ise, Türkiye-İsrail; MİT-MOSSAD ilişkilerinin geldiği boyutu göstermektedir.

1958 yılında İsrail'e MOSSAD Üssü verilmesiyle başlayan Başbakan İnönü ve Başbakan Çiller ile gelişen Türkiye - MOSSAD ilişkileri bugüne kadar gizliliğini korumuştur. O nedenle sözü edilen dönemlerde MOSSAD'ın Türkiye'deki özel operasyon, kitlesel katliam, sabotaj, provokasyon, suikast, 1971, 1980 darbeleri, PKK, Barzani - Talabani, CIA ve BND ile ilişkilerindeki rolü açığa çıkarıl(a)mamıştır.

7 Hürriyet, 14 Şubat 1998

8 <http://www.acikistihbarat.com/Haberler.asp?haber=8520>

9 <http://paslanmazdemir.blogcu.com/turkiyedeki-mossad-ussu/2693804>

10 <http://www.acikistihbarat.com/Haberler.asp?haber=8520>

Uğur Mumcu, Çetin Emeç, Muammer Aksoy ve Necip Hablemitoğlu suikastlerindeki rolü de bunlar arasında yer almaktadır. Uğur Mumcu'nun 7 Ocak 1993 tarihli "MOSSAD – Barzani" yazısının yayımından 17 gün sonra bombalı suikast'le öldürülmesi, suikast'ın Hayfa Limanı'ndan bot'la yola çıkan MOSSAD operasyon ekibi ile gerçekleştirildiğine yönelik MİT belgesi'nin hasıraltı edilmesi, Emeç, Aksoy suikastlerinde benzer nedenler, Necip Hablemitoğlu'nun Almanya'dan çıkış ve Türkiye'ye giriş yapan MOSSAD – CIA uzantılı BND özel operasyon timlerince öldürüldüğüne yönelik kuşklar halen giderilememiştir. Bu nedenle en azından Siyonist İsrail'in bu kadar azgınlaştığı bu ortamda, MOSSAD'ın Türkiye'deki üs/üs'ler, kadro ve faaliyetlerinin açığa çıkarılması hayati önem taşımaktadır. İşin ilginç yanı bunca tartışma ve karşılıklı sataşmalara rağmen ne MOSSAD'la, ne de Siyonist İsrail ile bütünüyle ilişkiler sona erdirilmemiş olmasıdır. Çünkü ABD ile –dolayısıyla da CIA ile- ilişkiler iki bağımsız ülke arasındaki ilişkiler boyutuna getirilmedikçe, ne Türkiye'nin bağımsızlığından, ne de İsrail'in ya da MOSSAD'ın faaliyetlerinin sona erdirildiğinden bahsedilebilir. MOSSAD'la tartışma boyutunda da olsa bazı şeyler konuşuluyorken, CIA hakkında hiçbir şey

konuşulmuyor ve gündeme getirilmiyor olması ilginç değil mi? Oysa CIA, MOSSAD'dan daha tehlikeli ve Türkiye içine nüfuz etmiş eli kanlı bir terör örgütüdür. Çünkü CIA, Türkiye'deki iç kargaşalıkların, kanlı suikastların, darbelerin arkasındaki en önemli güçtür. Türkiye aleyhine içeride ve dışarıda örneğin PKK terör eylemlerinin ve hatta son aylardaki Gezi Parkı, ODTÜ ve benzeri olaylarda, CIA'nın sessiz kaldığını, karışmadığını kim iddia edebilir? Dolayısıyla MOSSAD'a karşı alınacak tavrın etkili olması, CIA ile ilgili alınacak ciddi tavra bağlıdır. CIA'ya karşı ciddi, uygulanabilir bir tavır alınmadan, MOSSAD'a karşı alınacak tavrın ciddi bir etkisi olmayacaktır. Aksi halde ise, yapılacaklar sadece bir oyalama ve gündem değiştirmekten başka hiçbir anlamı olmayacaktır. Dolayısıyla MOSSAD'a karşı gösterilen tavrın samimiye-ti, biraz da CIA'ye gösterilecek tavra bağlıdır. CIA'ya ses çıkarılmadığı bir ortamda MOSAD'a karşı gösterilen bu sert tavrın çok da samimi olunmadığı/olunmayacağı bilinmelidir. Bu iki eli kanlı terör örgütü, bazen kendi aralarında sürdürüşler de, genelde ikiz iki örgüt olarak yardımlaşarak faaliyet göstermektedirler.

Türkiye-İsrail ilişkileri AKP döneminde de devam etmiştir Nitekim Eylül 2003'de İçişleri

Bakanı Abdulkadir Aksu İsrail'i ziyaret etmiş, bu ziyaret neticesinde ise 10.09.2003 tarihinde iki ülke arasında güvenlik işbirliği tutanağı imzalanmıştır. İmzayı Türkiye adına İçişleri Bakanı Abdulkadir Aksu, İsrail adına ise İsrail Kamu Güvenliği Bakanı Trachi Hanegbi atmıştır. Bakanlar tarafından imzalanan bu tutanak, iki devlet arasında güvenlik ve terör konularında bilgi ve deneyim alışverişini, ortak eğitim ve işbirliğini öngörmekte idi. Abdülkadir Aksu'nun ziyaretini, başka ziyaretler izlemiş ve ikili siyasi, askeri, güvenlik ile ilgili antlaşmalar imzalanmıştır.

HAKAN FİDAN'A YAPILAN SALDIRILARIN ARKASINDA NEO-CON'LAR İLE ABD'DEKİ SİYONİST LOBİLER BULUNMAKTADIR

CIA ve MOSSAD, Türkiye'de, istedikleri şekilde gerek içe dönük, gerekse dışa dönük nokta operasyonları, suikastları, adam kaçırmaları yapmakta, hatta emniyetteki bazı sorgulamalara da rahatlıkla katılabilmektedirler. El Kaide tutukluları başta olmak üzere, birçok Müslüman'ın sorgulamalarında CIA ve MOSSAD elemanlarının da katıldığı, birçok tutuklu Müslüman tarafından defaetle gündeme getirilmiştir. Ayrıca komşu ülkelere özellikle de İran'a yönelik operasyonlar, istihbari bilgi toplamalar yapıldığı da çokça basına yansımıştır. Nitekim İran'da gerçekleştirilen birçok nükleer uzmanına yönelik gerçekleştirilen suikastlar MOSSAD tarafından gerçekleştirildiği İran tarafından defalarca gündeme getirilmiştir. Hatta Türkiye'de, bazı görüşmeler nedeniyle bulunan kimi İranlı uzmanların kaçırlarak İsrail'e götürüldüğü, orada sorgulandıkları ve daha sonra ya öldürüldükleri ya da kendi hesaplarına çalışmalarını şartıyla bırakıldıkları çokça yazılmış ve çizilmiştir. Bunun en bilinen örneği Cumhurbaşkanı Muhammed Hatemi döneminde İslam Devrimi Muhafızları komutanı ve Savunma Bakan Yardımcısı olarak görev yapan Ali Rıza Asgari'nin kaçırlarak öldürülme olayıdır. İran yönetimi de Asgari'nin kaçırlmasından İsrail ve batılı ülkeleri sorumlu tutmuştur. İran Dışişleri Bakan Yardımcısı Rauf Şeibani yaptığı bir açıklamada Asgari'nin şehit olduğunu ve Siyonist rejim tarafından katledildiğini söylemiştir. İran yönetimi Asgari'nin 9 Aralık 2006'da Mossad ajanları tarafından İstanbul'dan kaçırıldığını belirtmiştir.

Türkiye'de MİT'in yönetimi, Emre Taner'e kadar tamamen askerlerin kontrolündeydi. Bu nedenle de, MİT'in elde ettiği istihbarat bilgileri komutanların onay süzgecinden geçtikten sonra MİT'in bağlı olduğu Başbakan dahil siyasetçilere verilmekteydi. Dolayısıyla askerler tarafından yapılan darbe ya da darbe girişimleri hiçbir şekilde önceden sivil siyasetçilere bildirilmemişti. Nitekim Demirel'in MİT, Uganda'daki darbeyi haber verir, ama Türkiye'deki darbeyi haber vermez' şeklindeki sözü de bu gerçeği teyid etmektedir. MİT'in ya da Türkiye'deki bürokratik yapılanmada ilk değişim sinyali Turgut Özal ile başlamıştır. Nitekim Turgut Özal'la birlikte Kürt sorununa bakıştan liberalleşmeye, istihbarata ve dış politikaya kadar birçok alanda değişiklikler olmaya başlamıştı. MİT'te de bu doğrultuda benzer değişiklikler için bazı adımlar atılmaya başlanmıştır. Ancak ömrü vefa etmeyince, bu adımlar yarım kalmıştı. Asıl değişim emareleri ise, görev süresi 4 kez uzatılan Emre Taner'in 15 Haziran 2005 tarihinde Milli İstihbarat Teşkilatı Müsteşarlığı görevine atanmasıyla başlamıştır. Köklü denebilecek değişim ise Emre Taner'in yerine tayin olan Hakan Fidan döneminde gerçekleşmiştir. Köklü değişimden kasıt, MİT'in eski dönemlere göre biraz daha sivilleşmesi ve teknolojik olarak geliştirilmesidir. Yoksa MİT'in yapısının bütünüyle değişimine, ne ulusal, ne de uluslar arası güç odakları izin verir. Ancak Hakan Fidan döneminde atılan bu adımlar bile gerek içeride, gerekse dışarıda birçok çevreyi rahatsız etmeye yetmiştir.

Hakan Fidan'a yönelik saldırılar, 14 Kasım 2007'de Başbakanlık müsteşar yardımcılığına getirilmesiyle başlamış, 17 Nisan 2009'da Millî İstihbarat Teşkilatı müsteşar yardımcılığına ve 27 Mayıs 2010 tarihinde ise MİT Müsteşarlığı görevine tayini ile ise daha da artmıştır. Bu çerçevede Hakan Fidan'a yönelik ilk eleştiri, isim vermeden Haaretz'e konuşan İsrail istihbarat birimleri tarafından yapılmıştı. Mavi Marmara öncesinde MİT Müsteşar Yardımcılığı'nı yürüten Fidan için, "Fidan'ın MİT'in başına getirilmesi iki ülke arasındaki istihbarat alışverişine darbe vuracak diğer yandan da İsrail'in Türkiye'ye bilgi akışını 'düşman ülke ve örgütlere sızabileceği korkusuyla' sınırlandıracak" demişti. Bu eleştirinin ardından 25 Temmuz'da İsrail basınına

konuşan zamanın Savunma Bakanı Ehud Barak, Fidan'ı "İran'ın dostu" olarak nitelemiş ve MİT'in İsrail'e ilişkin hassas bilgileri İran'a sızdırabileceğini söylemişti. Hiçbir diplomatik ahlakla bağdaşmayan bu tavır, sadece Ehud Barak'ın tavrı değil, aynı zamanda Siyonist İsrail'in diğer yetkililerinin de tavrı idi.

TÜRKİYE İSRAİL İLİŞKİLERİNİN GERİLMEMEYE BAŞLAMASI

Türkiye ile İsrail arasında 1950'li yılların başlarından beri inişli-çıkışlı da olsa devam eden bir ilişki bulunmaktadır. Halkı Müslüman olan ülkelerin arasında Siyonist İsrail'i ilk tanıyan ülke, ne yazık ki Türkiye olmuştur. Görünüşte ilişkilerin en zayıfladığı dönem ise 12 Eylül darbe döneminde olmuştur. Dönemin darbecileri tarafından petrol zengini Arap ülkelerinden petrol alabilmek için ilişkiler en alt düzeye indirilmiştir. Ancak daha sonraları ilişkiler arzu edilen seviyeye getirilmiş ve 1990'lı yılların ortalarında özellikle de Refahyol'un iktidar olduğu 1996'dan itibaren en üst seviyeye çıkmıştır. Başını Çevik Bir'in çektiği kimi komutanlar İsrail'le imzaladıkları ikili anlaşmalarla, Türkiye'yi Siyonist İsrail'in ve MOSSAD'ın arka bahçesi haline getirmişlerdir. Oysa bu dönemde de Siyonist İsrail MOSSAD kanalıyla Antalya dağlarında Özel

Harekat elemanlarını eğitirken, Güney Kıbrıs Rum kesiminde de PKK'lıları eğitmekte idi. PKK terörünün arkasındaki en önemli güçlerden birisi MOSSAD/İsrail idi. Siyonist İsrail'in bu ikiyüzlü tavrı bilinmesine ve zaman zaman kimi yetkililerce de gündeme getirilmesine rağmen Türkiye-İsrail ilişkileri, 2000'li yılların ortalarına kadar altın yıllarını yaşamıştı.

AKP döneminde ikili ilişkilerde, Siyonist İsrail'in 27 Aralık 2008'de Gazze'ye yönelik olarak gerçekleştirdiği ve üç hafta devam eden Dökme Kurşun saldırısı ile ilk gerilim yaşanmaya başlanmıştır. Bu insanlık dışı saldırı dolayısıyla Erdoğan'ın tepkisi çok sert olmuştur. Bunu 2009'daki Davos'da Erdoğan'ın Şimon Peres'e yönelik sert konuşması Türkiye ve Arap kamuoyunda sevinçle karşılanırken, İsrail ve İsrail'in güdümünde olan ülke halkları nezdinde ise soğuk düş etkisi meydana getirmişti. Çok geçmeden 31 Mayıs 2010'da insani amaçlarla yola çıkmış Mavi Marmara Gemisine yapılan insanlık dışı saldırı ile 9 Türkiyeli Müslüman'ın şehid edilmesi, ilişkileri kopma noktasına getirmiştir. ABD'nin ilişkilerin devam noktasında yaptığı baskı ve telkin üzerine Türkiye üç şart ileri sürmüştür; 1. İsrail'in özür dilemesi, 2. katledilen 9 Türkiyeli Müslüman için tazminat ödenmesi, 3. Gazze ablukasının kaldırılması.

Türkiye İsrail ilişkilerinin bu şekilde gerilmesi, MİT, MOSSAD ilişkilerini –görünüşte de olsa- germeye başlamıştır. MİT, MOSSAD ilişkilerinin gerilmesine neden bu olaylara bir de MİT’in sivilleşme çabaları eklenince, ilişkiler daha da çıkmaza girmiştir. Aslında MİT’in sivilleşme çabaları Emre Taner’in göreve geldiği 2005’li yıllarda başlamış, Hakan Fidan’la artarak devam etmiştir. Hakan Fidan, bir yandan MİT’i teknolojik olarak güçlendirirken diğer yandan da dağınık konumda olan istihbarat birimlerini birleştirerek Müsterek İstihbarat Koordinasyon Merkezi’nin kurulmasını sağlamıştır. Özellikle GES’in (Genelkurmay Elektronik Sistemler) MİT’e bağlanması MİT’in teknolojik noktada güçlenmesi açısından atılan çok önemli bir adım olmuştur.

Hakan Fidan’ın MİT’te gerçekleştirmeye başladığı bu değişim, İsrail’le ilişkilerin daha da bozulmasına ve MOSSAD’a geçmişte tanınan istihbari ayrıcalıkların da azalmasına neden olmuştur. Bu, MOSSAD’ın, dolayısıyla Siyonist İsrail’in tahammül edemeyeceği bir şeydi. Çünkü MİT ve dolayısıyla Türkiye, MOSSAD açısından çok önemli stratejik bir alandı; bir yandan Irak, İran, Suriye, bir yandan Kafkas ülkeleri diğer yandan da Afganistan, Pakistan ve Rusya’dan istihbari bilgi toplama, Türkiye’de devşirdiği ajanlar kanalıyla bu ülkelerde operasyonlar gerçekleştirme imkânı ve kolaylığı sağlamakta idi. İsrail’in dolayısıyla da MOSSAD’ın tekrar eski konumunu elde etmesi için Erdoğan’ın yönetimden uzaklaşması gerekmekteydi. Son yıllarda gündeme getirilen eksen kayması, Türkiye’nin Malezyalaşması, mahal-

le baskısı ve sonrasında Gezi Parkı olaylarının amacı, Türkiye’nin menfaatleri ya da gençlerin masum özgürlük isteklerinden öte, Erdoğan’ın iktidarını devirmeye dönük darbe teşebbüsleri idi. Bu teşebbüsler, içerideki derin güçlerle CIA, MOSSAD ve benzeri diğer karanlık güçlerin desteğiyle günlerce gündemde tutularak halkın genel katılımı sağlanmaya çalışılmıştır. Ancak bütün gayret ve çabalara rağmen bu konuda başarılı olunamamıştır. Peki, bundan vaz mı geçilmiştir? Hayır, bu karanlık ve illegal güçler, kendi menfaatlerinden asla vazgeçmezler.

Nitekim MİT’i, PKK ile işbirliği yapan bir kurum olarak göstermek suretiyle halk nezdinde değerini düşürmek için ilk saldırı Hakan Fidan’ın Oslo görüşmeleri internet ortamına sızdırılarak yapılmıştır. Çünkü Hakan Fidan Oslo görüşmelerine önce Başbakanlık Müsteşar yardımcısı, daha sonra da MİT Müsteşar yardımcısı olarak katılmıştır. Bu görüşmelerin içeriği kamuoyunda deprem etkisi yapsa da, bu, çok uzun sürmemiştir. Çünkü Erdoğan, “Fidan benim sır küpüm, Türkiye Cumhuriyeti Devleti’nin sır küpü, Türkiye’nin geleceğinin sır küpüdür. Oslo görüşmelerine de, İmralı’ya da ben gönderdim” demek suretiyle Hakan Fidan’a sahip çıkmıştır. Başlangıçta kamuoyunda oluşan olumsuz tepkiler yumuşamış, hatta ilerleyen süreçte Çözüm sürecinin de yolunu açmıştır.

Hakan Fidan’a ikinci saldırı ise KCK soruşturmasını yapan Özel Yetkili Cumhuriyet Savcısı Sadrettin Sarıkaya kanalıyla 7 Şubat 2012’de yapılmıştır. Savcı, Hakan Fidan’ı KCK/PKK konusunda şüpheli sıfatla sorgulamak istemiştir. Ancak Erdoğan olayın farkına vararak bunu engellemiş ve özel kanun çıkararak MİT mensuplarının yargılanması için Başbakanlıktan izin alınması şartını getirmiştir. Şayet bunlar yapılmamış olsaydı, yani Fidan ifade vermek üzere savcılığa gitmiş olsaydı, tutuklanıp cezaevine konacaktı. Bundan daha da önemlisi bu sefer sıra Erdoğan’a gelmiş olacaktı. Belki de bugün ülkede bir darbe yönetimi iktidarda olacaktı. Erdoğan, bu oyunun farkına erken vararak engellemiştir.

Üçüncü saldırı ise, The Washington Times’da, ardından The Wall Street Journal’da ve ondan sonra The Washington Post’ta Fidan aleyhine

makalelerin yayınlanması şeklinde olmuştur. Aynı merkezden çıktığı her halden belli olan bu makalelerin birisini Dava's'ta 'Moderatörlük' yapan Ignatius yazmıştır. Ignatius makalesinde, 'Ankara, MOSSAD için çalışan 10 İranlı ajanı Tahran'a ihbar etti' ifadesini kullanmıştır. Hakan Fidan'ı 'İsrail için çalışan ajanların kimliğini İran'a teslim etmekle' itham eden Ermeni asıllı Amerikalı gazeteci Ignatius, İsrail'in Mavi Marmara saldırısından ötürü Türkiye'den özür dilemekte diretmesinin nedeni olarak da bu olayı göstermiştir. Bu saldırıların arkasında, içeride bürokraside kendi iktidar alanlarının daraldığını hissedenlerle laik ve ulus-salcı güçlerin, dışarıda ise Türkiye'de olup bitenleri

hazmedemeyen bölgesel ve uluslararası güçlerin destek verdiği Neo-Con ve ABD'deki Siyonist lobilerden oluşan terörist güçler bulunmaktadır.

Sonuç olarak, Türkiye'de son yıllarda olup biten şeylerin eski dönemlere göre farklı gelişmeye başladığı bir vakıdır. Bu, bizlerin, işte tam da istediğimiz budur türden diyebileceğimiz şeyler midir? Elbette ki hayır! Ama olup bitenler, bizleri bütünüyle tatmin edecek tarzda olmasa da içeride ve dışarıda ulusal ve uluslar arası ihanet şebekelerini ürküttüğü, rahatsız ettiği de bir gerçektir. MİT'te gözle görülür bir değişim olduğu -istenilen boyutta olmasa da- görülmektedir. Bu kadarcık bir değişim bile MOSSAD'ı ve içerideki Siyonist muhiplerini endişeye sevk etmiştir. Bu yeterli midir? Hayır, çünkü MOSSAD, CIA ve diğer (Almanya istihbarat örgütü BND, İngiliz istihbarat örgütü MI5 ve MI6 gibi) istihbarat örgütleri, bu topraklarda kendilerine tanınan ayrıcalıklar bütünüyle bitirilmeden, buralardan sökülüp atılmadan yapıp

Artık darbe dönemi bitti denildikten sonra 28 Şubat postmodern darbesi, yine artık bundan sonra asla darbe olmaz denildikten kısa bir süre sonra 27 Nisan e-muhtırasının verildiğini hepimiz biliyoruz. Bu ülkede ABD varlığı devam ettiği müddetçe, hiç kimse, darbe dönemi bitti, hangi iktidar gelirse gelsin, eskiye dönülmez sözlerine karnımız toktur. Daha yeni Gezi Parkı olayları ve halen devam eden ODTÜ olayları dolayısıyla sokaklar, caddeler ve hatta mahalleler başörtülülere dar getirilmedi mi? Ve bu güçlerin arkasında eli kanlı CIA, MOSSAD gibi terör örgütleri yok mudur?

edilenlerin yeterli olması mümkün değildir. Elbette bu da bugünden yarına olacak şey değildir.

Temennimiz Hakan Fidan'la başlayan bu değişim, Hakan Fidan'ın gitmesiyle bitmez. Yani MİT tekrar ülke halkında muhalifleri fişlemez, onlar için korkulu bir rüya haline gelmez. Ama görünen köy kılavuz istemez, bu iktidardan sonra yeni gelecek iktidar döneminde tekrar başa dönme ve nerde kalmıştık sorusunun sorulma ihtimali çok fazladır. Bazıları bu denilenler çok gerilerde kalmıştır diyebilir. Biz de, bu bazılarının söylediklerini çok duyduk; artık darbe dönemi bitti denildikten sonra 28 Şubat postmodern darbesi, yine artık bundan sonra asla darbe olmaz denildikten kısa bir

süre sonra 27 Nisan e-muhtırasının verildiğini hepimiz biliyoruz. Bu ülkede ABD varlığı devam ettiği müddetçe, hiç kimse, darbe dönemi bitti, hangi iktidar gelirse gelsin, eskiye dönülmez sözlerine karnımız toktur. Daha yeni Gezi Parkı olayları ve halen devam eden ODTÜ olayları dolayısıyla sokaklar, caddeler ve hatta mahalleler başörtülülere dar getirilmedi mi? Ve bu güçlerin arkasında eli kanlı CIA, MOSSAD gibi terör örgütleri yok mudur?

Bu ülkede ABD'ye ve yerli işbirlikçilerine karşı yeniden bir milli mücadele verilmedikçe, hiç kimse MOSSAD artık bu ülkede faaliyet gösterebilir ya da Türkiye sivilleşti, askeri vesayet sona erdi, darbe dönemi bitti diyemez. Yine herkes bilmelidir ki, bu topraklardan CIA gitmeden MOSSAD da gitmez, terör de bitmez. MOSSAD'a ve Siyonist İsrail'e karşı olanlar öncelikle ABD'ye ve onun eli kanlı terör örgütü CIA'ya karşı olduklarını sözde değil özde göstermelidirler. Bu yapılmadıkça, gerisi hikayeyi geyik!

Ortadoğu'da Manzara

Süleyman ARSLANTAŞ
sarslantas46@hotmail.com

Soğuk savaş dönemi (1945-1990) tarafların birbirlerine önemli ölçüde güven duydukları bir dönemdi. Keza üçüncü dünya ve halkı Müslüman olan ülkeleri, birbirlerine duydukları karşılıklı güvenle kontrol ediyor ya da kullanıyorlardı. Zaman zaman güvensizlik esintileri söz konusu olduğunda da; ABD ve Rusya başkanları bir araya gelerek işi tatlıya bağlıyorlardı. Hatırlanacağı üzere "Domuzlar Körfezi" krizinde (1961) Kenedy ve Kuruşçef bir araya geldiler, 'Barış içerisinde birlikte yaşamak' ilkesi doğrultusunda krizi çözdüler. 1982'de Arafat'ın başında bulunduğu El-Fetih Örgütü olmak ya da olmamak seçenekleri ile baş başa iken; ABD ve Rusya başkanları: 'Arafat'sız bir Ortadoğu, Arafat'lı bir Ortadoğu'dan daha tehlikelidir.' Formülü doğrultusunda Arafat'ın ve El-Fetih'in salimen Tunus'a yerleşmesini temin ettiler. Filistin'deki ilk intifadanın ardından (8 Aralık 1987) iki ülke ABD ve Rusya Devlet Başkanları Malta'da buluşarak (1988) İntifada ile ortaya çıkan yeni duruma bir çekidüzen vermeyi, tabii ki Yalta'yı da (5-11 Şubat 1945) revize etmeyi kararlaştırdılar. Soğuk Savaş'ın bitmesine rağmen 1993 Eylül'ünde Newyork'ta iki ülke başkanları 'arka bahçe' sorununu yeniden ele aldılar ve arka bahçelerinde olan-biten olaylara nasıl müdahale edeceklerini kararlaştırdılar.

Soğuk Savaş dönemi ve sonrasında da savaşlar sürekli halkı Müslüman olan ülkeler ve üçüncü dünya ülkelerinde cereyan ediyor. Zira süper güçler ki bunların başında, silah üretimini esas alırsak ABD ve Rusya gelmektedir, bu ülkeler hiçbir şekilde birbirleriyle savaşmıyor, başkalarının

savaşmasının altyapısını oluşturuyorlar. Başkaları da maalesef hipnotizma olmuş gibi bu formülle uyum sağlayarak, ya iç savaş ya da komşular arası savaş olarak görevlerini yerine getiriyorlar.

1980 yılının Haziran ayı idi. Merhum Ali Şeriatî'ye hamilik de yapan Tebriz kökenli Tahran Pazarının önemli isimlerinden Ali Haşim Şebusterizade'nin evinde misafirimiz. İran ve Irak sınırında yer yer sınır ihlalleri, yer yer de karşılıklı saldırılar oluyor. Merhum Ercümen Özkan, Şebusterizade'ye sordu: 'Aga! Bu ihlaller bir savaş işareti midir?' diye. Şebusterizade geniş geniş devrim öncesi, devrim sonrası İran'ın dış politikasına ilişkin açıklamalarda bulundu ve kendi kanaatini de kısaca şöyle özetledi: 'İran bu devrimi kendi iç dinamikleri ile gerçekleştirdi. Başkalarından yardım almadı. Medreseler, camiiler, Pazar, Şah muhalifi batılı, doğulu İran gençliği, aydınlar bunlar elele vererek İmam'ın (Humeyni) önderliğinde gerçekleştirdi bu devrim. İran halkının bu devrimden dolayı kimseye diyet borcu yok. Ancak Allah'a şükran borcumuz var. Müstekbir güçler bu devrimi bize lâayık görmüyorlar. Bu yüzden de devrimi boğmak istiyorlar. İmam bunu biliyor. Nitekim ABD'nin Tahran Elçiliğinin işgali de (4 Kasım 1979) bu fitne ateşine engel olmak için yapıldı ve de İmam'ın izniyle oldu. Şu an da istikbarın istediği İran ile Irak'ı savaştırmaktır. Keşke İran bu tuzağa düşmese, eğer düşerse devrim yerinde sayar ve hedefine ulaşamaz.' Yine Özkan ara bir soru ile: 'Devrimin hedefi ne?' diye sorduğunda merhum Şebusterizade özetle: 'Bütün bir İslam camiasının tevhidde vahdetini sağlamaktır.' demişti...

Şebusterizade devrimin hedefinin 'Tevhid-de Vahdet' olduğunu ifade etse de, bugün, İran başta olmak üzere Ortadoğu İslam coğrafyası 'mezhepte vahdet', 'etnik aidiyette vahdet', 'meşrebte vahdet', 'menfaatte vahdet' gibi çeşitli vahdet arayışları ve uygulamaları ile meşgul..

İran ve Irak arasında çeşitli sınır ihlalleri ile başlayan gerginlik, 23 Eylül 1980'de sekiz yıl sürecek savaşın fitilini ateşledi. Her iki taraf da birbirlerinin mümkününü, çaresini tüketti ve BM 598 sayılı Kararını, yani ateşkesi kabul ederek savaşı sonlandırdılar. Burada şunu ifade etmek istiyorum, biz Müslümanlar İran-Irak Savaşı başta olmak üzere, coğrafyamızda cereyan eden tüm savaşların anına bakıyoruz. Bakmayalım demiyorum ama bir de bu savaşların geleceğe miras bıraktığı sorunlar var. Bunları niçin tartışmıyoruz. Hemen söyleyeyim, İran-Irak savaşında her iki ülkenin insan kaybı 1 milyon 450 bin'dir. Heder olan yer altı ve yer üstü kaynakları bir tarafa.. Ancak bu, adı geçen savaş, coğrafyamıza öyle bir acı miras bıraktı ki neredeyse 'Kerbelâ Faciası'nı aratacak nitelikte bir miras. Kerbelâ Faciası'nın

üzerinden 14 asır geçti. Kim ne derse desin, kim hangi yanlış anlayış ve yorumla Kerbelâ Faciası'nı yorumlarsa yorumlasın, bu facia karşısında ümmetin ortak paydası: **'Yezid'e lânet Hüseyin'e rahmet'**tir. Ümmeti şer'an bağlayıcı olmayan mezhebî ayrımlarla kategorize etmek istemem ama, bugün fiilen Şia-Sünni ayrımı bütün çıplaklığı ile ortada. Çok basit bir örnek vermek istiyorum, üstelik de Türkiye'den. Geçtiğimiz günlerde Iğdır Müftüsü bir rapor hazırlıyor. Malûm, Iğdır'daki Müslümanların önemli bir kısmı Şia'dır. Adı geçen Müslümanlar camilerde kendilerinin tayin ve tercih etikleri imamların

Kerbelâ Faciası'nın üzerinden 14 asır geçti. Kim ne derse desin, kim hangi yanlış anlayış ve yorumla Kerbelâ Faciası'nı yorumlarsa yorumlasın, bu facia karşısında ümmetin ortak paydası: 'Yezid'e lânet Hüseyin'e rahmet'tir. Ümmeti şer'an bağlayıcı olmayan mezhebî ayrımlarla kategorize etmek istemem ama, bugün fiilen Şia-Sünni ayrımı bütün çıplaklığı ile ortada.

arkasında namaz kılmaktadırlar. Iğdır müftüsü çeşitli nedenlerle bu camilerin Diyanet'in denetim ve yönetimine ilişkin bir rapor hazırlıyor. Günlerce müftü protesto ediliyor ve raporu hazırlayan müftü ve raporu imzalayan vali adeta istenmeyen adam ilân ediliyor. Beni rahatsız eden şey Iğdır'lı Müslümanların camilerinin kendi kontrolleri altında olup olmaması değil, burada bariz bir şekilde Şii-Sünni ayrımının altının çizilmesi. Bu miras biraz da sekiz yıl süren İran-Irak Savaşı'nın mirası.

Irak'ta 20 Mart 2003'den bu yana bir milyona yakın insan öldü. Amerikan işgal kuvvetlerinin çekilme tarihi olan 30 Haziran 2009'a kadar katlettikleri insan sayısı ne kadardır bilmem, ama, fiilen işgalden günümüze kadar öldürülenlerin failleri Şiiler ve Sünniler. Birbirlerini öldürüyorlar. Sözüm ona kendilerine Selefî diyen bazı gruplar da adeta bu katliamda başrolü oynuyorlar. İran'daki velayet-i fakih yapılanması içerisinde sadece bir memur düzeyinde olan Irak Başbakanı Maliki'nin karşılıklı olarak gerçekleştirilen bu katliamlardan bir rahatsızlığı yok. Keza İran'ın tercihi, ABD'nin onayı ile Başbakanlık koltuğunda oturan Maliki'ye dolaylı olarak en önemli desteği ve meşruiyet hakkını verenler de maalesef el-

Kaide ve benzeri örgütlerdir. El-Kaide ve benzeri örgütlere sesleniyorum: 'Allah aşkına sizin öldürmekten başka ıslah için bir metodunuz yok mu? Aidiyetinizin esas olduğunu söylediniz Kur'an size öldürmeyi mi emrediyor? Farz edelim ki Irak'taki Şiiler ve benzerleri yanlış yoldalar ve Irak'ta İslam'a karşı olan insanlar da var. Bunlara karşı nasıl davranacağımıza ilişkin Allah'ın bir hükmü yok mu? Olmaz olur mu, var ve bakınız Hazreti Allah ne buyuruyor: 'Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel sözle çağır ve onlarla en güzel bir biçimde mücadele et.' (16/125) Peki! Bu ayetin bizim hayatımızda bir yeri olması gerekmez mi?

Irak'ta onbinlerce kan akmaya devam ediyor. Irak'taki ve İslam coğrafyasının Pakistan da dahil birçok yerlerinde akan kanın altyapısı maalesef İran-Irak Savaşı'nda oluşturuldu. Suriye'de bugün 100 binin üzerinde öldürülen insanların vebali büyük bir ölçüde İran-Irak Savaşı'nı başlatan ve devam ettirenlerin omuzlarındadır. Elbette Amerika da Rusya da Avrupa da bunların yerli işbirlikçileri de akan, akıtılan Müslüman kanlarından ırzı kirletlenen, yeraltı ve yerüstü kaynakları yağmalanan İslam coğrafyasından rahatsızlık duymazlar ve duymuyorlar da. Özellikle

El-Kaide ve benzeri örgütlere sesleniyorum: 'Allah aşkına sizin öldürmekten başka ıslah için bir metodunuz yok mu? Aidiyetinizin esas olduğunu söylediniz Kur'an size öldürmeyi mi emrediyor? Farz edelim ki Irak'taki Şiiler ve benzerleri yanlış yoldalar ve Irak'ta İslam'a karşı olan insanlar da var. Bunlara karşı nasıl davranacağımıza ilişkin Allah'ın bir hükmü yok mu? Olmaz olur mu, var ve bakınız Hazreti Allah ne buyuruyor: 'Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel sözle çağır ve onlarla en güzel bir biçimde mücadele et.' (16/125) Peki! Bu ayetin bizim hayatımızda bir yeri olması gerekmez mi?

Amerika niçin rahatsızlık duysun ki? Eğer Müslümanlar bu tür iç savaşlarla kendilerini, imkânlarını ve enerjilerini tüketmeseler belki de Filistin işgaline yoğunlaşacaklar. Zira Siyonist İsrail her gün ama her gün işgale bir yenisini ekliyor. Oysa Amerika'nın Ortadoğu politikasında neredeyse tek açığı İsrail'in güvenliğini sağlayamaması. Mısır'da niçin darbe oldu, Beşar Esed rejimi bunca katliama rağmen niçin ayakta. Irak'ta her gün, her saat onlarca kan akarken velayet-i fakih kurumunun Bağdat temsilcisi/memuru Maliki niçin ABD'de üst düzey bir ağırlamaya muhatap oluyor. Dikkat ettiniz mi, Maliki'nin ABD ziyaretinde tek bir argümanı var. Amerikalı yetkililere diyor ki: 'Benim ülkemde si-

zin de, bizim de müşterek düşmanımız el-Kaide var. El-Kaide tüm Ortadoğu için, sizin için, İsrail için en büyük tehlike. Bu yüzden bizi daha fazla silahlandırmanız lâzım. Bize bol miktarda F- 16'lar, insansız hava araçları vermeniz lâzım. Aksi halde ne İsrail'in güvenliği kalır ne de sizin menfaatlerinizi koruyabiliriz.' Maliki, 30 Ekim 2013'de Newyork Times'ta yayımlanan makalesinde: 'Sizin uçaklarınız, bizim de paramız var. El-Kaide'yi bitirmek için bizi modern uçaklarla desteklemelisiniz.' diyor. Elbette Maliki ülkesinin imkanlarını ülkesinin mağdurlarına harcayacak değil ya!

Halkına hiçbir güven vermeyen, yolsuzlukları ayyuka çıkan, sosyal açıdan halkının ihtiyaçlarını karşılayamayan, petrol gelirleri ile halkının normal, zaruri ihtiyaçlarını bile karşılayamayan ve en önemlisi de ülkenin geleceğinin hiçbir etnik ayrım yapmaksızın ve yine mezhep ve din üzerinden siyaset ve kamplaşmalara izin vermeden Irak halkının vahdetini sağlaması gereken Maliki, bunları yapmadığı gibi, bilakis, etnik ve mezhebi ayrımcılığı körüklemekte. Ne var ki bu olumsuz tabloya rağmen de hem Amerika'nın hem de İran'ın desteğini alabilmekte.

Necip Fazıl'ın kendi dönemindeki bazı gazetecilere karşı kullandığı bir ifade var: 'Senden lağım fareleri bile iğrenir.' diye. Gerçekten bugün Ortadoğu siyaset ve yönetim sahnesinde o kadar iğrenç tipler var ki aynen Üstad'ın dediği gibi bunlardan lağım fareleri bile tiksindir. Ama bunlar kendilerini adam saymaya ve sanmaya devam ediyorlar. Sisi, Beşşar, Kral Abdullah, Suudi Kralı, Maliki vd. Allah aşkına bunlar toplumlarına hangi özgürlüğü getirdiler? Ülke imkânlarını ne kadar halkları ile paylaştılar? Sözüme ona hür dünyanın kutsadığı 'insan hakları' ilkesinin yüzde kaçını ülkelerine, insanlarına taşıdılar?

Nihayet İran ve Türkiye Dışişleri Bakanları bir araya geldiler ve neredeyse tek gündem madde-siyle. Gündem Suriye! Günaydın beyler!!

İran Dışişleri Bakanı Cevad Zarif, Türkiye-İran ilişkilerinde yeni bir dönemi başlatmak ve Suriye konusuna çözüm bulmak için Türkiye'ye geldi. Ziyaretinde üst düzey kabul gördü. Özellikle Dışişleri Bakanı Ahmet Davutoğlu ile yaptığı görüşmenin ardından yapılan basın toplantısında iki bakanın da açıklamaları Suriye'nin geleceği açısından olumlu idi. Bunlardan bir kaç şöyle idi:

- Suriye halkının geleceğini Suriye halkının belirlemesi.
- Barışçıl yöntemlerle geçişin sağlanması.

Özellikle Cenevre görüşmelerinde bu yöntemin hâkim olması temennisi. (23 Kasım 2013)-

Etnik ve mezhebi ayırıma karşı olunması ve bilhassa Türkiye ve İran'ın etnik ve mezhepsel çatışmalara karşı birlikte hareket etmesi gibi..

Oysa, daha çok kısa bir süre önce gerek İran'ın Lübnan uzantısı Hizbullah ve gerekse İran'ın dini lideri Ayetullah Ali Hamaney aktif bir şekilde Esed Rejiminin yanında yer alıyor ve Esed askerleri ile birlikte muhaliflere karşı çarpışıyorlardı. Aynı şekilde Türkiye de bütün varlığı ile Esed'e karşı muhaliflerin yanında yer alıyordu. Halbuki tarih bu iki ülkeye de bir misyon yüklemiştir. O misyon her iki ülkenin de bölgesinde adil olması ve hâkim devlet olması misyonu. Esed'in devrilmesine izin vermeyen Obama ile Esed Rejiminin ve Suriye'nin geleceği için aktif bir şekilde savaşa katılmak istemeyen Putin'in niyetleri belirdikten sonra Zarif ve Davutoğlu bir araya geldiler. Nola bunu daha önce gerçekleştirse idiler de on binlerce Suriyeli ölmeseydi. Yüz binlerce Suriyeli yurdunu-yuvasını terk etmeseydi, zavallı Suriyeli kardeşim; 'kedi ve köpek eti yemek caizdir.' fetvasına muhatap olmasaydı. Özellikle Suriye ve Irak'ta olup-bitenlerin vebali büyük ölçüde İran ve Türkiye'nin omuzlarındadır. Ha şunu bilseler!... 4 Kasım 2013

Kısır Tartışmalarla Geçen Günlerimiz / Yıllarımız

Erdal BAYRAKTAR

Türkiye, yeni bir seçim sath-ı mailine giriyor. Neredeyse bir yıla yakındır ateşi artarak devam eden bir medya bombardımanı altındayız. Bu durum Cumhurbaşkanlığı seçimleriyle devam ederek genel seçimlere kadar süreceğe benziyor. Politik medya geyikleri, polemikleri modern sihirbazlar olan medya yazarları/ yorumcuları marifetiyle önemli analizler olarak sunuluyor kamuoyu denen insan kitlelerine. İl-gilerimiz gereği bazen bu geyiklere, polemiklere göz attığımda hep şu soru zihnime üşüşür: Bu malumatlara, iddialara göz atmakla geçirdiğimiz zamandan ruz-ı mahşerde hesaba çekilir miyiz? Neyse Rabbim hesabını veremeyeceğimiz iştigal-lerden bizleri muhafaza etsin.

Anthony Pratkanis, "Propaganda Çağı" isimli kitabında, Modern Çağ'ın müthiş bir propaganda çağı olduğundan, Modern çağın insanın korkunç bir propaganda sağanağına maruz kaldığından bahseder. Bu maruz kalma durumunun zamanla bağımlılık yaptığından ve bu durumun süreç içerisinde Modern insanı uyuşturucu müptelası insanlar gibi medya/propaganda hapları almadan yaşamayacak duruma getirdiğinden yakını.

Modern Medya araçlarının her durumda gücün ve iktidarın emrinde olduğunu hatırlamamız gerekiyor. Her türlü bağımlılığın insan fitratına yapılmış bir saldırı olduğunu unutmamak zorundayız.

Post-modern zamanlarda siyasetin anlamı ve amacı da değişiyor. Moderniteyle birlikte Seküler bir anlam ve form kazanan siyaset, Post-modern süreçte, dünyadaki yeni durumlara göre yeni anlamlar ve işlevler kazanıyor. Kur'an Kıssaları'na vakıf olanların malumudur; Seküler siyaset Nebevi

davetin, siyasetin karşısında konumlanan Müstek-birlerin siyasetinin Şirk ortamlarındaki izdüşümüdür. İnsanlığın tarihini İlahi Vahy'in rehberliğinde okumadığımız zaman; günümüzü anlayamayız ve modern sihirbazların tuzağına düşeriz.

İmparatorlukların tarihe veda etmesiyle siyaset Ulus devlet örgütlenmesinin amacı doğrultusunda icra edilmeye başladı. Batı'da Monarşilere karşı verilen mücadelenin sonucunda Cumhuriyetler oluştu. Burjuvazi, Cumhuriyetlerle beraber yeni bir yönetici siyasi-ekonomik güç olarak öne çıktı. Burjuvazi dönemi yeni bir sosyal-ekonomik-siyaset anlayışını ikame ediyordu. Sonra; Cumhuriyetlerin Demokratikleşmesi tartışmalarıyla başka bir aşamaya geçildi. Biz de de Cumhuriyetin Demokratikleşmesi tartışmaları yapılmaya devam etmektedir.

Demokrasi'nin bir burjuva/sermaye ideolojisi olduğunu, Demokrasi'nin Batı toplumlarının kendi sosyal-kültürel-siyasal süreçlerinin, tartışmalarının, kavgalarının sonucu olduğunu aklımızdan çıkarmamız gerekiyor. Bunu atlayarak yaptığımız tartışmalar sonunda bizi zihinsel sömürünün zavallı köleleri yapar.

Dünyadaki Hakim Sistem, yönetim anlamında Demokrasi konusunda mutabakat talep etmektedir. Bu mutabakata uymayan devletler, toplumlar zecri yöntemlerle bu sürece dahil edilmeye çalışılmaktadır. Bu süreçleri Türkiye, İran, yenilerde Mısır üzerinden takip edebiliriz. Mursi'nin yaşadıklarını, Türkiye'de yaşayanlar 1960'lı yılları hatırlayarak anlayabilirler. Stephen Kinzer, Ezber Bozmak ismiyle Türkçe'ye tercüme edilen eserinde, İran'da Musaddık üzerinden yaptıkla-

rı hatayı, İslam Cumhuriyeti sürecini tartışırken hayıfla anmaktadır. Tabi Batılılar için Demokrasi emperyalist bir maniveladır; o gün İran için anlamsız olan Demokrasi, İslam Cumhuriyeti kurulunca yeniden hatırlandı ve İran toplumuna Diktatör rejime (!) karşı iyilik meleği olarak sunuluyor. Mübarek döneminde anlamsız ve zararlı olan Demokrasi, Mursi döneminde anlaşılmayınca yeniden anlamsız ve zararlı hale gelebiliyor. Körfez Krallıklarına uğraması petrol olduğu müddetçe zinhar yasaktır.

Dünyaya vaziyet eden Hakim Zihniyet, Demokrasi kavramını, bu kavramın içerdiği anlamı ve siyaseti her hangi bir tartışma yapmadan tedavüle sokuyor. Bu gün Demokrasi çağdaş bir puta dönüşmüştür. Demokrasi hakkında konuşacaksanız onun sadece faziletlerinden (!) bahsedebilirsiniz. Eğer eleştirecek olursanız; bir münkir gibi önce entelektüel sunaklarda sonrada siyasi arenada linçe tabi tutulursunuz. Bu gün hiçbir ilahi/vahyi değer, Demokrasi kadar tartışmasız değildir. Kutsala karşı çıkarak inşa edilen Modern ideoloji, hiçbir dini değere nasip olmayacak kutsallıklar üretmektedir.

İslam Dünyası, uzun zamandan bu tarafa fiili işgallerle birlikte zihinsel işgal süreçleri yaşamaktadır. Fiili işgallere karşı mücadele veren Müslüman halklar, sömürgecilerin ülkelerini terk etmeleriyle birlikte kendi içlerinden devşirilen kültürel-siyasi-bürokratik devşirme elitler eliyle yeni bir sömürgecilik süreçlerine sokuldular. Bu süreçleri Mısır, Tunus, Cezayir örnekleri üzerinden takip edebiliriz. Türkiye örneği ise; işgal edilmeden sömürgeleştirilen örnekler içine girmektedir. Modern dönemlerde ilerici-gerici, modern-geleceksel, sağcı-solcu, laik-dinci çelişkileri/düşmanlıkları üzerinden yapılan tartışmalar, bu zihinsel işgalin devam ettiğinin göstergeleridir.

Post-Modern dönemlerde, total ideolojilerin bittiğinin ilan edilmesi ve Küreselleşmeyle birlikte, yeni kavramlar ve kurumlar tedavüle sokuldu. Bu süreç dünyaya 'yeni bir dünya' nın habercisi olarak takdim edildi. Toplumlara ve bireyler otoriter ve totaliter devletlerin ve onların ideolojilerinin tasallutundan kurtulacaktı. Ulus devletlerin homojenleştirici ve tek tipleştirici politikaları son bulacaktı. Artık devlet hegemonyasının azaldığı, bireyin ve sivil toplumun öne çıktığı Küresel bir dünya, halklar ve özgür bireyler eliyle kurulacaktı. Bu aşamadan sonra; Küresel İdeoloji'nin gereği olarak hakim ulus devletler tartışılmaya açıldı ve çözülme süreci başladı. Devletlerin yetkisinde olan siyasal, ekonomik yetkiler uluslararası kurumlara devredilmeye başlandı. AİHM, Uluslararası

Tahkim vb. kuruluşların kurulması ve ulusal ekonomik yapıların özelleştirilmeye başlanması bu yeni sürecin sonuçlarıydı.

Küresel Kapitalist İdeoloji bütün devletleri, ülkeleri işletme, bireyleri ise müşteri olarak görüyor. Devletlerin, halkların, kişilerin işletme ve tüketim değerine bakıyor. Onun için ideolojiniz değil, üretim-tüketim süreçlerindeki performansınız önemlidir. Yeter ki ideolojiniz Küresel İdeoloji'yi sorgulamasın. Üretim-tüketim değeri olsun İslamcıya başörtüsü, solcuya Che Guevera tişörtü, milliyetçiye bozkurt amblemi üretir.

Türkiye 1980'li yıllarda başlayan Özallı yıllarla birlikte bu yeni sürece dahil olmaya başladı. Özallı iktidar yılları, Küresel İdeoloji lehine Türkiye'nin hazırlanma yıllarıydı. Aslında; Türkiye Cumhuriyeti kuruluş yıllarında kendine seçtiği 'çağdaş uygarlık hedefine ulaşma' miti üzerinden bu yola paradigmatik anlamda zaten dahil olmuştu. Aslında olan, bu Batılı medeniyet hedefinin güncellenmiş ve revize edilmiş haliydi. Özal'a kadar bu hedef, buna zihnen ve ruhen iman etmiş kadrolar eliyle deruhte ediliyordu. Özal'la birlikte halkın değerlerine yakın olan, Kemalist Modernleşmeye muhalefet eden kitlelerin ve kadroların sürece dahil edilmesi idi.

Ulus devletin otoriter ve totaliter baskılarından bıkan bütün muhalif kitle ve gruplar, Küreselleşme'nin bu yeni sosyal, kültürel, siyasal, ekonomik hedeflerine can simidi gibi sarıldılar. Özal'ın dört eğilimi birleştirdiğini söylediği siyasal projesi bu ruh halinin nasıl ete-kemiğe büründüğün konjonktürel halidir. Sağ-Sol çatışmasının biktırdığı kitleler, Özal eliyle tedavüle sokulan yeni Küresel İdeoloji'nin seve seve müşterileri oldular.

Bu gün itibarıyla Türkiye'deki bütün örgütlü ve örgütsüz sosyal-kültürel-siyasal yapılar, gide-rayak Türkiye'yi örnek alan İslam Dünyası'ndaki muhalif yapılar Demokrasi, Pazar Ekonomisi, İnsan Hakları söyleminden oluşan Küresel İdeoloji'yi tartışmasız tek çıkış yolu olarak kabul ediyorlar. Türkiye'de hiçbir politik grup, dil ve proje olarak bu değer kurumlardan başka bir şey önerebiliyor mu? Kendilerine Solcu, Milliyetçi, Ulusalıcı, İslamcı(!) diyen bütün yapılara bakın; bu değerlere güya muhalefet ediyormuş gibi yaparak, bu değerleri kitlelerine tek çıkış yolu olarak seçim beyannamelerinde deklare ediyorlar. Bu durumda ne seçiminden, ne kurtuluşundan bahsediyoruz. Bu halde seçim demek; siyaset esnafının Uluslararası Sistem'e sizin değerlerinizi bu halka en iyi ben pazarlarım yarışısıdır. Bu pazarlama işinden

hasıl olan rantçevreleriyle paylaşma çalışmasıdır, seçim denen kandırmaca.

Mahir Kaynak Star Gazetesi'nde yayımlanan "Yapıdaki Değişim" isimli yazısında: "Bir partinin en önemli politikası dış politika ve ekonomidir" diyor. Bu gün için bu alanlarda Dünya Sistemi'nden farklı olarak kim, hangi parti ne öneriyor.. Politikaya girmeye çalışan her politik namzet soluğu Batı'da, Amerika'da almıyor mu?

Etyen Mahcupyan ise; Zaman Gazetesi'nde yazdığı "Değişim ve Melezleşme" isimli yazısında, Türkiye'deki değişimi şöyle anlatıyor: "Cumhuriyet'in ilk on yılı devletin, siyasetin, imajın dönüşümüydü ve kalıcı olabilmesinin bedeli çok acı ödendi. Oysa şu an yaşanan toplumun, ilişkilerin ve zihniyetin dönüşümü. Et-kileri de kendiliğinden yayılmaya müsait ve zor kullanılsa bile engellenmesi mümkün olmayacak. AKP bu değişimin ön aşamalarının ürünü olarak ortaya çıktı ve söz konusu dinamiği hızlandırarak neredeyse denetimsiz hale getirdi. Yaşanan değişimin görünen ve ölçülen yüzünde biri maddi diğeri ideolojik iki 'sıçrama' oldu. Daha az farkında olunan ancak saha çalışmalarında açıkça görülen ve sürekli teyit edilen ikinci sıçrama ise zihinlerde yaşandı. Türkiye halkı şaşkıncı biçimde hızla evrensel diye addedilen normları kabullendi. Bugün insan hakları, özgürlükler, çoğulculuk, hoşgörü gibi birçok kavramla ilgili yapılan araştırmalar, belirgin bir milliyetçi/ulusalci marjinal azınlığın dışında herkesin 'doğru olanı' bildiğini ve savunduğunu gösteriyor. Bu iki değişiklik Türkiye'nin evrensel standartlara tutunarak küresel dünyaya entegre olma iradesini yansıtıyor. Tarihsel açıdan son on yılın en radikal etkisi, birçok niteliksel çalışmanın farkına vardığı üzere, bir melezleşmenin ortaya çıkmasıdır. Bunun biri maddi diğeri ideolojik olarak adlandırılabilir iki ayağı var. Maddi tarafı laik ve İslami kesimlerde gündelik zaman ve ürün kullanımı açısından belirgin bir benzeşmenin yaşanmasıdır. Kullanılan mobilyalar ve elektronik cihazlardan çocukların spor ve müzik derslerine aileler artık ortak kaygılarla hareket ediyorlar ve birbirlerinden öğreniyorlar. Boş zaman kullanımı sürtüşmelere olduğu kadar kaynaşmalara da neden olabiliyor. Henüz on beş yıl önce her iki

Seküler Küresel İdeoloji'nin amentüsünü sorgulamadan, onu fikri olarak çökertmeden, ondan beri olduğunu Küresel düzeyde ilan etmeden yapılacak sosyal-kültürel-siyasal İslami çalışmalar bir aldatmacadır, masum halkların maddi ve manevi birikimlerini berhava etmek ve onları aldatmaktır. KüreselŞirk'e La demeden Tevhid izhar edilemez. Bu Peygamberlerin Nebevi Sünneti'ne aykırıdır.

kesim de kendi korunaklısitelerinde oturma hevesindeyken, bugün gelir seviyesinin ve gündelik hayat imkanlarının belirlediği ortak alanlara kaymaktalar. Melezleşmenin ideolojik yanı ise zihinlerde yaşanıyor. İslami kesimden çeşitli insanların içki konusunda daha 'liberal' davrandıkları, kızlarının kılık kıyafetlerine 'razi' geldikleri, dindarlığı kendi iç dünyalarında yaşanan hayata adapte ettikleri gözlemleniyor. Laik kesimde ise dinle tanışma, kendince kendine inanç

alanında bir yer açma eğilimi yaşanıyor. Dinle ilgisi olmayan insanlar 'bu yıl Ramazan'da' birkaç gün oruç tutmaya karar verebiliyorlar. Eskiden laik ailelerde ateistlerle ilgisizler, dindar ailelerde ise sofularla mütebedeyyinler yaşırdı. Artık herhangi bir ailede dinsizle dindar birlikte olabiliyor ve sorun çıkmıyor."

Bu tespitleri ve vasatı doğru kabul ediyorsak bu politika oyununa gerçekten inanacak mıyız? Bu oyuna inanmak, bunu kutsal bir dava gibi sunmak insanın aklıyla, kendiyle dalga geçmesidir ve insanın kendine saygısını kaybettiğinin ilanıdır.

Acı olan şu ki; kendilerine Müslüman, İslamcı diyen kitle ve yapıların bu durumu anlamazdan gelmeleri, anlamadıkları, anlamak istemedikleri gibi bunu topluma büyük bir dava olarak sunmalarıdır. Bu yeni(!) elit, İslamcılıktan Muhafazakar Demokratlığa dümen kıran çevrelerin bu isimlendirmesinden mahcup olarak, bu isimlendirmeyi Müslüman Demokrat olarak revize etme aymazlıklarını büyük bir filozofi olarak lanse ediyor.

Seküler Küresel İdeoloji'nin amentüsünü sorgulamadan, onu fikri olarak çökertmeden, ondan beri olduğunu Küresel düzeyde ilan etmeden yapılacak sosyal-kültürel-siyasal İslami çalışmalar bir aldatmacadır, masum halkların maddi ve manevi birikimlerini berhava etmek ve onları aldatmaktır. KüreselŞirk'e La demeden Tevhid izhar edilemez. Bu Peygamberlerin Nebevi Sünneti'ne aykırıdır.

İlahi Vahy'in rehberliğinde, Seküler dil ve kavramlar sorgulanmadan İslami mücadele verdiğini sanmak, büyük bir yanılgıdır.

Konferans: Beşeri İdeolojilerin Günümüz Kadını Üzerindeki Etkileri

Hayriye BİCAN

Bugün toplumsal değişimin en önemli aktöründen bahsedeceğiz. Dünyanın islahının da dünyanın ifsadının da bağlı olduğu güçten. “Beşiği sallayan el, dünyayı sarsar” söylemiyle de ifade edilen hassas güçten “Kadın” dan konu açacağız, bugün. Toplumsal değişimlerdeki kadın rolünü ve kadın gücünü göz önünde tutmak gerekir. Kadın toplumun kalbidir. Kadın toplumun aynasıdır. Kadın unsuru tüm boyutlarıyla düzeldiğinde toplum da güzelleşir.

Toplum mühendisliği yapan her kurum ve kuruluş bu etkin gücü çok iyi biliyor. Dünya üzerindeki şer odakları bu hassas gücü çıkarları için oldukça başarılı bir şekilde kullanıyor.

Önemine binaen bu konuyu, “Beşeri ideolojilerin günümüz kadını üzerindeki etkileri” başlığı altında konuşup detaylandırmaya çalışacağız. Bunun için de öncelikle günümüzde insan üzerinde etkili olan ideoloji ve telakkilere göz atmak gerekmektedir.

Son yıllarda sıkça duyduğumuz kelimelerden biri de Globalleşme/ Küreselleşmedir. Kavram olarak küreselleşme: modernizasyon sürecinin bir parçası olarak, özellikle 20. yüzyılın son çeyreğinde ve Doğu Bloğunun yıkılmasından sonra, tek kutuplu bir dünyada zuhur eden kültürel sistem, dünyanın somut bir biçimde tek bir bütün olarak yapılaşma süreci. Global kültür, bütün dünyayı kuşatan çok geniş kapsamlı bir enformasyon sisteminin varoluşu, küresel tüketim modellerinin doğuşu, kozmopolit(Dünya yurttaşı-tek bir toplum) yaşam tarzlarının ge-

lişimi, kültürler arasındaki karşılıklı ilişkilerin bütün dünyayı etkileyen boyutlara varmasının sonucu olan bir süreç ya da olgu olarak tanımlanır. (Felsefe Terimleri Sözlüğü-Ahmet Cevizci)

Günümüzde dünyanın dümeninde aktör olarak, bu kavram bulunmaktadır. Malum olduğu üzere günümüz dünyasında artık kıtalar, coğrafyalar, ülkeler, şehirler hatta mahalleler ve köyler de dünyadaki genel gelişmelerden bağımsız değil. Adeta dünya tek bir merkezden yönetilmektedir. “Bilgi Çağı” olarak adlandırılan bugünümüzde inter aktif iletişim ve haberleşmeyle de birlikte dünyada toplumlar arası ay-nılaşma yaşanmaktadır. Bu durum kimliklerin silikleşmesine neden olurken beraberinde tektipleşmeyi getirerek kültürlerin yok olmasına sebep olmuştur. Bununla da tüm dünyada batılı bir fikir anlayışının hakim olması amaçlanmaktadır. Dünya emperyalizminin yeni adıdır Globalizm/ Küreselleşme. Dünya istikbarının fikir ve emellerini yeni bir pazarlama biçimidir.

Globalleşen dünyanın temel kavramlarının başında modernizm gelir ve diğer genel geçerliliği olan kavramların hepsi modernizme bağlı olarak oluşur. Günümüz dünyasına şekil veren demokrasi, laiklik, sekülerizm, kapitalizm (sermayenin en temel üretim aracı olduğu ekonomik sistem), liberalizm(özgürlük, bireylerin sivil ve politik haklarını vermek), feminizm gibi kavramlar modernizmin saha çalışmasında yardımcı elemanlardır. Modernizmin hayatta yer etmesi için tam uyum içinde çalışırlar. Bu ideolojilerin hepsinin bir kişi telakkisi ve ahlak

anlayışı vardır. Genel karakteristik özelliklerini tanrıdan bağımsız olmalarından alırlar.

MODERNİZM: "Modern" kelimesi Latince "Modernus" ve "Modo"dan türemiştir. Hemen şimdi anlamına gelmektedir. Modernizmin bugünkü anlamını kazandığı dönem daha çok 18. yüz yıldır. Modernleşme batı kültürüne ait bir kavramdır. Avrupa'da Rönesans ile başlayan bir süreçtir. Batının geleneksel değerlerine ve normlarına (Din/Hristiyanlık) karşı başkaldırıdır. Bilim, ahlak ve sanat alanlarının birbirinden ayrılması modernlik projesinin temelini oluşturur. Artık bilmek ve inanmak birbirinden farklı süreçlerdir. Modernizm, ortaçağ Skolastik düşüncesinin karşıtıdır. (Descartes'le başlayan) modern felsefenin merkezinde "Tanrı" değil insan vardır. Teolojiden tümüyle bağımsız olan modern felsefe insan merkezlidir. Nitekim Rönesans ve Aydınlanma felsefesine damgasını vuran akım Hümanizmdir.(Felsefe Terimleri Sözlüğü- Ahmet Cevizci)

POST-MODERNİZM: "post" Latince de sonra anlamına gelir. Post-modernizm, kapitalist kültürde ya da genel olarak Batı dünyasında yirminci yüzyılın son çeyreğinde resim, edebiyat, mimari vb güzel sanatlar alanında ve bu arada özellikle felsefe ve sosyolojide belirgin hale gelen hareket, akım, durum ve yaklaşım. (Yaşadığımız dönem)

POST-MODERN TOPLUM: Bilgisayar, enformasyon, bilimsel bilgi, ileri teknoloji ve benzeri öğelerle belirlenen toplum türü. Her şeyden önce teknolojinin yarattığı imajların ve bilgi çağına toplumu, kontrolü bilgisayarda olan ve teknokratlar tarafından yönlendirilen toplum.

Batı'ya ait modernlik ideolojisi, "kul" fikri ve bu fikrin dayandığı "Tanrı" fikrinin yerine insan aklını koymuştur. Modernizm Batı toplumlarının yaşadığı doğal bir süreci tanımlamaktaysa da, küreselleşme sonucunda, Batı kültürünün egemen kültür haline gelmesi ve yaygınlaşması sonucunda, Modernizm'in ve postmodernizmin sadece Batı'ya özgü kavramlar olduğunu söylemek artık mümkün değildir. Modernleşme projeksiyonu, her şeyden önce laik bir hareket olma özelliği taşımaktadır.

Modernist felsefenin ortaya çıkardığı ideolojilerin tümü dini hayattan uzaklaştırarak, birkaç ritüele indirgemek için çalışırlar. Kavramları bağlamından kopartarak, muhtevasını bozarlar. Modernitenin amacı insanı gelenekten kopara-

rak moda olana, popüler olana yönlendirmektir.

Kapitalistleşme ve onun zihinsel uzantısı olan Modernleşme süreçleri yeni toplumsal değişimlere gereksinim duyar. Modernizmden etkilenen Doğu toplumlarında, kendi öz kültürlerinden kaynaklanan "gelenek" ve batı kültürüyle etkileşim sonucu oluşan "yenilik" arasında çatışmalar ve kutuplaşmalar oluşmuştur. Kendine has olmayan, kendi dinamiklerinden kaynağını almayan bir değişim süreci geçiren Doğu toplumlarında (Türkiye de bu gruptandır), Modernizm ve postmodernizm sosyokültürel bilinçte ciddi kopmalara ve travmalara yol açmaktadır.

Modernleşme hareketiyle, Avrupa kendini şekillendirirken, Doğu olarak tanımladığı uygarlıklara karşı emperyalist, oryantalist ilişkisini sürdürmeye devam etmiştir. Batının kendi dışındaki toplumlarla kurmuş olduğu ilişki öncelikle egemenlik ilişkisidir. Oryantalizm iklimi çerçevesinde gelişen modernleşme sürecinde kadın konusu ise toplumsal dönüşümün en "ayrıcılık" konularından biridir.

Küreselleşen ve yeniden şekillenen dünyada "Kadını" konuşmak birçok konuya da değinmek demektir. Bir konudan ya da kavramdan bahsederken ilgili olduğu belirli bir çerçeveye içinde değerlendirilir. Ama konu "Kadın" olunca birçok şeyle uzak ya da yakın ilgi içinde olduğunu görürüz. Kadın hakkında fikir beyan ediyorsanız erkek unsurunu, erkek hakkında fikir beyan ediyorsanız kadın unsurunu konudan bağımsız düşünemezsiniz. Kadın ve erkek biri diğerkinin alternatifi değil tam aksine tamamlayıcıdır. Toplumsal değişim süreçlerini takip ederken bu iki olguyu bir denge içinde değerlendirilmek gerekir.

Toplumların geçirdiği değişim süreçlerinden fert/birey de mutlak surette etkilenir. Bunun aksini düşünmek söz konusu değildir. Bu durumda günümüzde ortaya çıkan yeni durumlara karşı nasıl bir pozisyon almamız gerektiğinin farkında olmalıyız. Gelişmeler karşısında nasıl bir bakış açısı geliştireceğimizi de Müslüman kadın olarak vahiy perspektifine uygun olarak belirlemeliyiz.

Değişimin ekonomik, siyasal, sosyal, kültürel ve dini boyutları vardır. Her türlü değişimin merkezinde sosyal ve kültürel öğeler yer alır. Kadın unsurunu tehdit eden en önemli etken de sosyo-kültürel değişimlerdir. Sosyal hayatın hemen her yönü bu değişimden etkilenir. Seksen-

li yıllarda başlayan doksanlarda kendisini iyice gösteren toplumsal değişim, ikibinli yıllara geldiğinde artık değişim yasaları açıkça ortadaydı. Son 10- 15 yıllık süreçteki toplumsal değişimin hangi boyutlara ulaştığını da müşahade ederek bizzat yaşıyoruz. Toplumun her kesiminden aklı selim insanlar ahlaka mugayir yeni oluşumları, hayat tarzlarını, sosyal görünümü eleştiriyor, rahatsızlığını ve itirazlarını belirtiyor, haklı olarak.

Bu değişim sürecinin içinde yaşıyoruz. Biz değişimin gelişim çizgisini biliyoruz ve eleştirel yorumlarla, doğru olanı geliştirmek için çabalıyoruz. Ama çocuklarımız bu değişimin içine doğup, büyüyor. Müslüman kadınlar olarak bunun farkında olmalıyız. Plan ve programlarımızı da bu şuurla yapmalıyız. Ahopot gibi toplumu saran bu olumsuz değişim ve dönüşümden en az yarayla çıkmak için müslüman kadınlar olarak kimlik ve kişilik/şahsiyet geliştirme ve koruma çalışmaları içinde olmalıyız.

1- KİMLİK VE KİŞİLİĞİN KORUNMASI

Fikir ve düşünce kadının kimlik ve kişilik kazanmasında çok önemli faktörlerdir. Şahsiyetini İslami düşünceye göre inşa eden kadın iman

ve amelini, aklını ve fikirlerini fitri bozulmalara karşı paratoner yapmalıdır. Kültürel yozlaşmaya karşı korunmak için tedbirler alan kadın kimlik bunalımı yaşamaz. Değişen dünyada kadının dinamizmini haktan ve adaletten yana hareketlendirmek istiyorsak İslami bilgiyle bir kimlik geliştirmek için çalışmalarda bulunmak çok önemlidir. Hem bireysel hem de toplumsal alanda somut eylemler ortaya koymak gereklidir.

KİMLİK VE KİŞİLİK NEDİR?

Bir iki cümleyle açıklamaya çalışalım.

KİŞİLİK: Kişinin dışarıdan görünen halidir. Yani insanın görüntüsü ile oluşturduğu İmaj, yani varlığın dışarıdan algılanmasıdır.

KİMLİK: İnsanın kendisini nasıl algılayıp kiminle özdeşleştirdiğine göre anlam kazanan bir olgu ve değerdir. Varlığın kendi kendisini tanımlamasıdır.

Kimlikte üç adım vardır

- Bulmak (İMAN)
- Tanımlamak (İSLAM)
- Korumak (İ'TİSAM)

Müslüman kadın şahsiyetinin oluşması için önce kişi kimliği bulup(iman edip), içinde bulunduğ u hale/taş ıdığı kimliğ e uygun bir yaşam felsefesi/fikri oluşturarak kendisi tanımlamalıdır. Daha sonra da bu kimliğini korumak için nasıl davranması gerektiğini öğrenerek, bu minval üzere davranış lar ortaya koyarak şahsiyet geliş imini sürdürmelidir.

Tarihin her döneminde "kadın" meselesi hep tartışmaların odağ ında olmuştur, diyebiliriz. Lehte ve aleyhte görüş ler serdedilerek, kadın için tarifler yapılmıştır. Bir Müslüman olarak konuya baktığımız da en güzel tanımın, Rabb'imiz tarafından yapıldığını görürüz. Rabb'e kul olmak, her mü'min için kurtuluş kapısıdır. Eğer kadın kulluk şuuruna erişirse, ş er odaklarının/ küresel emperyalizmin vb. çevrelerin kadın adına yaptığı subjektif tanımların tılsımına kapılmaz. Müslüman kadın, kendisi ile ilgili sorulara, modern dünyanın yaygın dili ve mantığı üzerinden yola çıkarak, popüler yaklaşımlar ile doğru cevap bulamaz. Müslüman kadın, insan aklının ürünü olan, Allah ile insan arasını açan ve insanı tanrı ilan eden ideolojilerin söylemleriyle doğru yaklaşımlara ulaşamaz. Müslüman Kadın; kapitalist, rasyonalist, pozitivist, feminist fikir kalıplarıyla sorunlara çözüm bulamaz. Her Müslüman Kadın, Kur'an ve Sünnetin dilini yani vahyin dilini çok iyi okuyup, anlamalı ve bu dil ile kendisini ifade etmelidir.

Modernizmin kadın hakkında iddia ettikleri kadına gerçek anlamda bir yarar sağlamamıştır. Yıldızlı biçimde sunduğ u söylemleri ilk etapta kadına cazip gelse de kısa sürede maske düşerek arkasındaki gerçek maksat ortaya çıkar.

2- ZİHİNSEL TEMİZLİK

Modernizmin insanın zihnini karartan, gön lünü daraltan yanıltıcı ve yalancı yüzünden emin olmak için müslüman kadın, öncelikli olarak bir zihin temizliğ ine girişerek iş e başlamalıdır. Sokrat'a dünyayı düzeltmek için ne yapardın? diye sorulmuş. İş e kavramları düzelterek baş lardım, şeklinde cevaplandırmış. Kavram kargaşasından kurtulmak, zihin kirliliğ inden kurtulmak müslüman kadının öncelikli sorumluluklarından biridir. Zihni kaymalar, algı bulanıklıkları toplumsal değ iş imi olumsuz yönde etkiler.

Müslüman kadın İslamî kimliğini zedeleyecek her türlü bilgi, düş ünce, söz ve davranış tan uzaklaşmalıdır. Kimlik kaybına uğ ramamak ve

sosyal baskılara yenik düş memenin yolu Kur'an ve Sünnet'e bağlılıktan geçer. His ve heveslerin Kur'an ve Sünnet'e tabi kılınması, baş ı bozukluğ un ve kargaş anın yok olmasını da sağlar.

Müslüman kadın düş ünce ve söylemlerinden modernizimin izlerini silip atması gerekmektedir. Zihni yanlış düş ünce kalıplarıyla dolu olan kişinin fikir dünyasını temiz anlayış lara açması beklenmez. Kirli ve köhne fikirlerle dolu olan beyni ve kalbi temizlemek gerekir. Öncelikle "La" süpürgesiyle gönül sarayını temizlemek gerekiyor ki "İllallah" sancağı gönül şehrine sağlamca dikilebilsin. Müslüman kadın hayatta yeni bir sayfa açmak için yaşam kitabı olan Kur'an ve Sünnet'in çağ rısına kulak vermelidir.

Bununla birlikte bu çağ ın yaşam için öngördüğ ü ideolojileri de bilmelidir ki onların yanlış ve çirkinliklerinden korunabilsin. O fikirleri islami bakış açısıyla eleştirerek fitrata yaş attıkları çelişkileri açık ve net olarak ortaya koyabilsin. Her müslüman kadının lehinde ve aleyhinde olan dünya görüş lerini bilmesi, dünya konjoktürünü tanımak ve tanımlamakta faydalı olacaktır. Modern beş eri ideolojilerin yaş amdaki etkilerini gördüğ üce bunun ne kadar önemli olduğ u açık ve net olarak ortaya çıkar.

POST-MODERN TOPLUMLARDA: Her şeyin makineleş tiğ i, seri üretimlerin yapıldığı, her şeyin dijitalleş tiğ i bir dönemde, hız ve haz egemenliğ ini ilan etmiş durumda. Teknolojik yenilikler tahtını kısa sürede bir yenisine kaptırıyor. Teknoloji ç ılgınlaşarak zamanın ruhunu yutuyor. İnsanı ruhsuzlaştırıyor. Bu düzlemde Müslüman kadının bu yeni terminolojiye vakıf olarak kendisini bekleyen tehlikelere karşı uyanık olması gerekir. Yaş adığı ortamın özelliklerini bilmeyen, içinde bulunduğ u çağ ı tanımayan, tanımlayamayan Müslüman kadın emperyalist risklere karşı da savunmasız kalır. Müslüman kadın yenilenerek hayatı kuş anmalıdır. Müslüman kadın yaş adığı toplumu iyi analiz ederek bir yaşam programı belirlemelidir. Bu program dahilinde İslam ahlakını sosyal alanda yaş atmalıdır. Böylece Müslüman kadın modeli/ portresi/ prototipi doğru bir biçimde ortaya konulabilsin.

Demokrasi adı altında hukuk yalanı, bürokrasi kılıf ı ve realite putuyla politik gerçekler denklemi kuruluyor ve ön yargılar kesin yargılar olarak ortaya konularak Müslüman kadın tanımlanıyor. Kendimizi biz tanımlamalıyız. Kur'an ve Sünnetin öngördüğ ü biçimde konumlanarak kimliğ imizi açıklamalıyız. Kutsalları laiklik,

çağdaşlık ve hümanizma olan batılı güçlerin dillerindeki özgürlük, insan hakları ve barış gibi laflar modern emperyalistlerin kullandıkları uyuşturuculardır. Salt rasyonel akılla ortaya koydukları düşüncelerle kadını amaçlarına uygun kullanmak için programlar yaparak bunu en uygun biçimde icra ederler.

Bu projeleri kavramlar aracılığıyla gerçekleştirebilirler. Bu kavramlar üzerinden bir yaşam tarzı kurulmaktadır. Kavramlarda yüklü olan anlam ve amaca karşı bilinçli bir bakış ortaya koymalıdır, müslüman kadın.

LAİKLİK: Din ve dev-

let işlerinin ayrılması olarak ifade edilen siyasal düzlemin bir yalanı olarak halkın siyasete karşı konumunu belirler. Daha baştan insanın tanrı ile alakasını bozar. Laik siyasal düzende/(Kamusal alan) bulunma zorunluluğuna yaslanarak(Bu alandaysa kadın özgürlük ve eşitlik bağlamında değerli olur anlayışını empoze ederek, kadını evden uzaklaştırır) kadını dinden uzak yaşam tarzına yöneltir. Bu anlamda müslüman kadınlar olarak toplumsallaşmanın çizgilerini iyi belirlemek gerekir. (bu konuya da değineceğiz, inş.)

SEKÜLERİZM: Laiklik söylemiyle aynı bağlamda yer alan sekülerleşme kavramı ise bizzat hayatın pratiği ile ilgili bir meseledir. Dinin hayattan çekilerek çıkarılmasıdır. Sekülerleşme din karşıtlığı değil bilakis dinden yoksunlaştırmadır. Din düşmanlığıdır. Akıl ve gönül irtibatının kopartılarak, akleden kalbin parçalanmasıdır. Böylece iki dünya inancı olan Müslüman kadını sadece dünya hayatının cenderesine sıkıştırmayı amaçlar. Ahirete imanı sarsılan kadın tüm ilkelerini sırf dünya başarısına endeksleyerek belirler. İnanç olarak zayıflayan bir kadın seküler kapitalist ideolojinin hizmetine kolaylıkla girer. Artık kişi Globalizmin kavram kargaşası içinde yozlaşmanın içine düşer.

Dinin ve hayatın insicamını bozarak, madde ve mana arasında çatışma ortamını körükleyen seküler hayat dünya ve ahiret arasındaki sıkı

Küresel sekülerizmin hüküm sürdüğü günümüzde olduğu gibi, kadın konusu, her zaman, tarihin derinliklerinden günümüze, gündelik yaşama uzanan toplumsal dönüşümün en ayrıcalıklı, en önemli konusudur. Modern ve postmodern değişim süreçlerinde kendilerini Batı yanında konumlandıranlar “modern kadın”ı simgelemek üzere kadın kimlikleri üzerine sürekli bir politik çatışma ve gerilim kurmuşlardır. Toplum içinde kabul görececek, desteklenecek kadın figürünün çerçevesini kendileri çizmişlerdir.

bağda kopararak, insanın gayba iman şuurunu parçalar. Sadece maddeye yönelen insan dinin, ruhun ve ahlakın bağlarından kurtularak, biyolojik bir yaratık, kalpsiz ve duygusuz bir makine olarak algılanır.

Küreselleşmenin lokomotif gücü olan sekülerizm, kapitalist bir yaşam oluşturmak için projeler uygular. Küresel kapitalist dünyanın modernizasyon politikaları asimilasyondan başka bir şey değildir. Sekülerizmin, kapitalizmin, liberalizmin ve demokrasinin ne ahlakı ne de adaleti var. Batı ideolojisinin fonksiyonel uçları olan tüm izimlerin

amacı Batı uygarlığının çıkarlarını korumaktır.

Küresel sekülerizmin hüküm sürdüğü günümüzde olduğu gibi, kadın konusu, her zaman, tarihin derinliklerinden günümüze, gündelik yaşama uzanan toplumsal dönüşümün en ayrıcalıklı, en önemli konusudur. Modern ve postmodern değişim süreçlerinde kendilerini Batı yanında konumlandıranlar “modern kadın”ı simgelemek üzere kadın kimlikleri üzerine sürekli bir politik çatışma ve gerilim kurmuşlardır. Toplum içinde kabul görececek, desteklenecek kadın figürünün çerçevesini kendileri çizmişlerdir.

3- MODERNİZMİN ETKİLERİNİN FARKINDA OLARAK TEHLİKELERİNDEN KORUNMAK

FEMİNİZM: Erkek ve kadın cinsiyetleri arasındaki ilişkiyi bir eşitsizlik ya da baskı ilişkisi olarak gören ve dolayısıyla bu baskının kaynaklarını, nedenlerini ortaya çıkarıp baskıyı ve eşitsizliği ortadan kaldırmayı amaçlar. Feminizm kadın üzerinden toplumu şekillendirmeye dönük bütün projeleri kapsar.

Feminizm de modernizm ve küreselleşmenin paravan kavramlarından. Ortak amaç için çalışırlar. Feminizm, kadim medeniyet geleneklerine zıt görüşlerle kendisini ifade eder. Feminist ideolojide beden algısı tanrıdan bağımsızlaştırılarak tarif edilir. Beden üzerinde ancak sahibi-

nin söz hakkı vardır. Dini literatürde "Emanet" olan beden feminist ideolojide "Mülk" olmuştur. "Benim bedenim" gibi sloganlarla her türlü ahlaksızlığın perdeleri aralanır.

Bu düşünceler etkileşim içinde olduğu tüm toplumları vuruyor. Toplumsal Genlerinde, İslam tohumları varolan bu toplumu da etkilemiştir. Mülkün sahibi Allah'tır inancıyla nefis muhasebesi yapan insandan, bedenin sahip olunan nesne/meta olduğunu iddia eden bir anlayışa gelinmiştir. Modern feministlerin iddia ettiğinin aksine insan beden üzerinde dilettiği gibi tasarrufta bulunamaz. Vücuda ihanet Allah'ın emanetine ihanettir. Bundan dolayı zina haramdır. Küresel modernizmin meşru saydığı cinsel serbesti, porno, erotizm, cinsel sapmalarla bir meta gibi bedenin tüketime sunulmasının modern dünyayı hangi trajedilere sürüklediği gözler önündedir.

KADININ KURTARILMASI - GÜÇLENDİRİLMESİ

Küresel emperyalizmin yaşamı organize eden önemli ideolojilerinden olan feminizm, kadının kurtarılması, kadının güçlendirilmesi gibi cazip söylemlerle kadını dönüştürücü ciddi projelerin peşindedir aslında. Modernizm "Özgür Kadın" söylemiyle, mahremiyetini kaybetmiş yaşam tarzıyla, işgal edilmiş ev modeliyle, kadın erkek rollerini karıştırarak fitrata savaş açar. Kavramların içi boşaltılarak oluşturulan çözülme, toplumsal yapıdaki yozlaşmayı tetikler. Evliliği eziyet formülü, anneliği içgüdüsel mit, çocuğu kariyere karşı yük olarak kabul eden bir anlayış feminizmin temel felsefesini oluşturur. Bunun toplumsal alandaki yansımaları ahlaki çözülme olarak görünür. Beden benimdir, istediğim gibi tasarrufta bulunurum hezeyanları içinde zina çirkin sayılmaz, suç kabul edilmez, bilakis daha çok teşvik edilir. Evlilik dışı beraberlikler hoş gösterilir ki, bu da nesil emniyetinin yok olması demektir.

Feminizm kökü dışarda, batı kaynaklı bir harekettir. Hindistan'lı Spivak'ın sorduğu şu soru, batı dışı toplumlarda batılılar tarafından teşvik edilen kadın hakları ve özgürlükleri hareketlerinin sömürgecilikle bağlantısını çarpıcı bir biçimde ortaya koymaktadır. "Beyaz adamın kahverengi kadını, kahverengi erkekten kurtarması hakkında ne düşünüyorsunuz?"

Buna bir örnek de Lord Croner'in Mısır'daki kadınların özgürlüğünü desteklerken kendi

ülkesindeki kadınların oy hakkına karşı çıkmasıdır. Leila Ahmed, Lord Croner'in kendi ülkesindeki kadınların oy hakkı mücadelesine karşı çıkarken, Mısırlı kadınların özgürleştirilmesi konusunda(peçeden kurtarma) aşırı gayretli tavrına atıfta bulunarak bu vb. tavırları açıklamak için "Kolanyal Feminizm" tabirini kullanır. (Küreselleşmenin pençesi İslam'ın peçesi-Nazife Şişman)

Feminizm, modernizmin hizmetinde bir akım olarak kadını erkeğe karşı kışkırtarak, ayaklandıırır. Kadın erkek ilişkilerini zedeler ve erkek düşmanlığını körükler. Bu bağlamda "İslamcı" feministler, ataerkil baskının sadece batılı kapitalist topluma özgü olmayıp müslüman toplumlarda da geçerli olduğunu söyleyerek "İslamcı" kadınlar, "İslamcı" erkekleri karşlarına almak pahasına, ortak bir kadınlık bilincinden hareket ettiklerini ifade ederler(!).

"Tarih boyunca kadınlar ezilmiştir." İddiasından yola çıkarak erkek egemen bakış, erkek yorumu, ataerkil anlayış gibi Feminist bakış açısının ortaya attığı söylemler, müslüman kadının söylemini de etkilemiş durumda. "İslam ataerkindir, ya da hep ataerkil bir şekilde yorumlanmıştır." Zannından hareketle, İslam'ın kadını ne kadar ezdiği ya da İslam'ın kadınları ezmediği ama dini yorumlayan erkekler olduğu için, dinin kadınlar tarafından da yorumlanması gerektiğini savunuyorlar. Her şeyi "kadın bakış açısı" içine hapsederek feminizmin düşünce mirasını takip ediyorlar. Kadınların yararına olacak yeni içtihatlar yapılması gerektiğini savunmak "İslamcı" feministlerin en belirleyici özellikleridir.

Müslüman kadının "özgürleşme"si için kadın bakış açısından bir İslam yorumuna ihtiyaç var mı?

"İslamî ilimler açısından bakıldığında, metodolojik olarak İslamî kaynakların, Kur'an ve sünnetin feminist bir okuması yapılabilir mi?

Bu yaklaşımı değerlendirebilmek için İslam ilim geleneğinin temel ilkelerini kısaca gözden geçirmek gerekmektedir. Bir kere İslam'da içtihat, yani kaynaklardan yeni yorumlar yaparak hüküm çıkarma süreci, zaten devam edegelen bir gelenek. Kadınlar da bu içtihat geleneği içinde yer almışlardır. Diğer taraftan metnin yeniden okunması meselesi gündeme getirilirken Hristiyanlığın metin anlayışı ile İslam'ın metin anlayışı karıştırılıyor. Hristiyanlıkta İncil değil, Hz. İsa, Hristiyan inancının logos'udur(söz,

düşünce, bir şeyi anlaşılır kılan şey). Halbuki İslam'da Hz. Muhammed değil, kitap yani Kur'an logos'tur. Bu da metne -aynı zamanda onun pratiğe aktarılmasını mümkün kılan sünnet- hüküm çıkarma sürecinde merkezî ve eşsiz bir konum kazandırır. Metin insan kaynaklı değil, ilahî kaynaklıdır. Bu durumda şöyle bir sorunu da dile getirmek sanırım yanlış olmaz: Tamam, metni kadın bakış açısından yorumlayalım; fakat uluslararası, kültürler arası, dinler arası, tek ve ortak bir kadın gündemi var mıdır ki, metin "kadın bakış açısından" bir yoruma tâbi tutulsun?

Böyle bir okumanın yapılamayışının nedeni, sadece ortak bir "kadın bakış açısı"nın söz konusu olamayışı mıdır peki?

Elbette değil. İslamî muhitte tefsir ya da içtihat için kullanılan sıfatlar, "adil", "sahih", "usul açısından doğru", "İslam'ın genel amaçlarına (mekasida) uygun" vs. gibi sıfatlardır. Bir içtihadın adil ve sahih olması, maslahata uygun olması esastır. Fakat onun "kadın bakış açısından" yapılmış olması gibi bir kıstasın, klasik ilim geleceğinde yeri yoktur. Modern kadın hakları anlayışını, ilahî metnin tefsirinde bir başvuru mercii yapmak, varolan ve yaygın olarak kabul edilen usulü, metodolojiyi karşısına almak demektir. "Toplumsal cinsiyet", "ataerkillik" gibi Batılı kavramları eleştiriye tâbi tutmaksızın benimsemek ve bunları dinin yorumlanmasında başvuru mercii yapmak, ciddi bir metodolojik hatadır.

Feminizmi bağlamsal olarak, Avrupalı aklın ve bütün bilimlerin sekülerleşmesi tarihi içinde değerlendirmemiz gerekir. Kadınların özgürlüğü için faaliyet gösteren ve kuramlar geliştiren jenerasyonların mentalitesi, Marksizmin ataerkillik düşüncesi ve aileye bakışı tarafından belirlenmiştir. Bu fikirler, dini, özellikle kadınla ilgili konularda, erkekler tarafından inşa edilmiş bir dizi insan yapısı baskıcı fikir olarak kabul eden Marksist anlayışla da bağlantılıdır. Bu fikirler yaygınlaşmış ve feminist yazın ve söylemin çoğuna hâkim olmuştur. (HEBA RAUF İZZET-Kahire Üniversitesi Siyasal Bilgiler Bölümü)

Erkek egemen bakış denildiğinde nedense karşılaştırmalar hep İslam'ın cinsler arası ilişkileri düzenleyen prensipler üzerinden yapılarak, İslami anlayışa karşı bir karalama politikası sürdürülür. Ama güzellik yarışmaları, defileler ve moda anlayışında erkek gözüyle kadının tanımlandığını unutulur. İş dünyasında kapitalist sermayenin erkek egemen bakışıyla sürdürüldüğü

nü, reklam sektörünün de bu egemen bakışla organize edildiği çok ta görülmez. Bu bir çifte standarttır. İslami kavram ve prensipleri zayıflatıp, değersizleştirmeyi amaçlar. Bu yanlış algının gerisindeki geçiği gözden kaçırmamalıyız.

EŞİTLİK- ÖZGÜRLÜK

Feminist felsefe çerçevesinde, modernizmin eşitlik ve özgürlük söylemi üzerinden kadına pozitif ayrımcılık diye servis edilen proje aslında insan cinsini tehdit etmektedir. Kadın ve erkeğin yüklendiği toplumsal rolleri küçümseyerek cinsiyeti yok sayan projeler hazırlandı. Kapitalizmin emellerini korumak için geliştirilen modern söylemler, öncelikli olarak 'Kadın' unsuru üzerinden politikalar sürdürse de, aslında kadın ve erkek kimliklerini bozmayı hedeflemektedir. Hatta bununlada yetinmeyip bir 'üçüncü cins' anlayışını da servis ederek toplumsal saplantılara zemin hazırladılar. Çünkü modern emperyalistlerin amacı sadece ifsattır. Fitrata uygun varolan her şey onlar için düşmandır.

Modern seküler kapitalizmin hiçbir zaman kadını korumak diye bir amacı olmamıştır. Onun amacı sadece çıkarlarını korumaktır. Dünyayı emperyalist emelleri için sömürmeken daha önemli bir şey yoktur. Global modernizmin en büyük tehlikesi kadın-erkek kimliklerin bozulmasıdır. Cinsiyet olgusunun dejenerasyonudur. Feminin özellikleri öne çıkarılan metroseksüel erkek tanımlaması sadece "bakımlı erkek" ibaresiyle ifade edilecek kadar basit bir şey değildir. Eril özelliklerinin altı çizilen maskülen kadın portresi de sadece özgüven ve güç metaforuyla açıklanamaz. Bunun yanında tüm birimleriyle medya başta olmak üzere dayatılan üçüncü cins anlayışı da neslin ifsadını hedef almaktadır.

POZİTİF AYRIMCILIK

Özgürlükler söz konusu olunca kadın üzerinden tartışmalar yoğunlaşıyor. Pozitif ayrımcılık, kadının güçlendirilmesi gibi söylemlerle bu konu destekleniyor. Tabi olarak insan özgürlüğü denince her iki cins içinde haklar söz konusudur. Adalet prensibine göre kurulan tüm ilişkilerde taraflar mağdur edilmez, özgürlükleri kısıtlanmaz. Medeniyet köklerinden kopartılarak, batıdan ithal kanunlarla yönetilen bu toplumda yaklaşık bir asırdır, Müslüman halkın özellikle de Müslüman kadının maruz kaldığı muamele ortadadır. Bu toplumda bazı kadınlar hep daha özgür ve daha avantajlı olagelmıştır. İslami kimliğiyle özgürlüğe talip olan kadınlar hep bir

şeylerden vazgeçmeye zorlandılar. Eğitim hayatında, çalışma alanlarında olmaz tercihlere zorlandılar. Bugün pozitif ayrımcılıktan dem vuranlar her nedense konu "müslüman kadın"a karşı mesafeyi hep koruyorlar. Müslüman kadın kimliğini etkileyen "İlimli İslam, Liberal İslam, Modern İslam" gibi tanımlamalar yaparak İslam'ın yeni ve modern yüzü gibi servislerle müslüman kadını kategorize ederek vahdet ilkesini zayıflatıp, İslami kimlik farklılıklar arz eden bir yapıdaymış gibi bir anlayış oluştururlar. Müslüman kadınlar kulluğun şuurunda olarak bu tehlikeli durumlara karşı tedbirli olmalıdır. Eğer özgürlük Müslümanca yaşamaktan taviz vermek, ilkeli olmaktan vazgeçmek anlamına geliyorsa ne olacak?

REKLAM FİGÜRÜ OLARAK KADIN

Bilumum inter-akif iletişim araçları ve reklamlar global kapitalizmin emellerine yardımcı olmaktadır. Geleneksel iletişim araçlarının azalan etkinliği yerini yenilikçi iletişim araçlarına bırakmış, internet modern iletişimin en önemli unsuru Sosyal ortamda gerçekleştirilmiş birçok araştırma, günümüze kadar uzanan süreçte reklamlarda bakımlı, çekici, ultra-ince, seyirlik bir nesne olma özelliği gösteren ideal kadın imajlarının arttığını ortaya koymuştur (Heinberg ve Thompson, 1995: 289-323; Myers ve Biocca, 1992: 108-133; Tiggemann, 2000: 199-203).

Bu durumun bir yandan söz konusu reklam imajlarının kadınların bedenlerine karşı olan memnuniyetsizliklerini artırdığı iddia edilmiş diğer taraftan reklamların sadece yüzde 9'unun doğrudan fiziksel çekicilik ve güzellikle ilgili mesajlar içerdiği ifade edilmiştir. Burada konunun anlaşılabilirliği açısından önemli olan yaklaşım ise reklamların pek çoğunun bedeninin konumu üzerinden kadınlık rollerine dair daha derinden bir vurguya sahip olduğu iddiası olmuştur (Zinkan, 1995).

Görsel metin üzerinden gerçekleştirilen her türlü figüratif unsur, bugün iletişim araştırmalarında sıkça kullanılan ve görsel retorik (visual rhetoric) diye adlandırılan disiplin içinde değerlendirilmektedir. Konumuz bağlamında kadın bedeninin retorik bir biçim olarak değerlendirildiği pek çok araştırma bulunmaktadır (Dow, 1997: 90-106; Selzer ve Crowley, 1999; Bullough, 2001: 199-200; Mailloux, 2002: 96-119; Jordan, 2004: 327-358; Blood, 2005; Danisch, 2006: 291-307; Carter, 2008: 383-389; Fuller, 2009).

Söz konusu bu çalışmalarda televizyon, sinema, moda ve eğlence endüstrilerinin yarattığı kurgusal evrende bedeninin temsil biçimleri, bedeninin tüketime nasıl içkinleştirildiği ve yaratılan retorik bu durumu nasıl meşrulaştırdığı ele alınmıştır. Reklam imgelerindeki kadın bedeni temsilleri de içerdiği figüratif dil unsurları ile retorik kullanımının birer örnekleri durumundadır. Bu çalışmada olduğu gibi özellikle cinsiyetleştirilmiş tüketim ve cinsiyetlerin reklam imgelerinde temsil biçimi içeriğinde gerçekleştirilen çalışmalar, yazında cinsel retorik penceresinde kabul edilmektedir (Krassas vd., 2001; Kang, 1997: 979-997).

SOSYAL BİR PROJE OLARAK BEDEN

Cinsiyet, geleneksel pazarlama sürecinde uzun süreden beri kullanılmaktadır. Üstelik sadece tüketici davranışlarının tespitine yönelik olarak yürütülen araştırmalarda temel bağımsız değişken olarak değil; tüketiciye sunulan imajlar açısından da önemli bir kıstastır. Pazarlama iletişiminde cinsiyet bölümlendirmesine ilişkin durum böyleyken, tüketim kültürünün gösteri üzerine kurulu kültürel mantığı, bedeninin kendisini başlı başına bir proje haline getirmiştir.

Reklamlarda kadın bedeninin temsil biçimleri de tüketim mekanizmaları tarafından bedeninin başlı başına bir proje olarak değerlendirilmesiyle ilgilidir. Tüketim kültürü pratikleri bugün bedeni, özellikle de kadın bedenini başat bir promosyon olarak kullanıp onu cinsel retorik unsuru olarak zihinlerde denetimi altına almaktadır. Kadın bedeninin farklı temsillerde sunumu da tüketim amaçlarıyla belirlenmiş ve yaratılmış söz konusu denetimin sonucudur.

Toplumsal cinsiyet rolleri sosyal ortamın vazgeçilemeyen özelliklerinden biridir ve bireyin kimliğini ortaya koyma sürecinde etkilidir. Sosyal ortamda bireylerden cinsiyetleri doğrultusunda ve buna bağlı olarak sosyal ortamın o cinsiyetten beklentisi olan rol modellerine uygun kimlikler geliştirilmesi beklenir. Bu anlamda toplumsal cinsiyet rolleri bireyin zihin ve benlik süreçlerini etkileyen en önemli araçsal semboller bütünüdür. Bu araçsal semboller üzerinde eril söylemin iktidar kurması bu araçları kullananların bu bakışın iktidarına maruz kalmalarına neden olmaktadır. (Hasan SAN-KIRHacettepe Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Sosyoloji Bölümü)

KÜRESEL KAPİTALİZMİN EŞİT HAKLAR SAFSATASI

Eşit haklar ve özgürlük söylemleri, kadının sorumluluklarını iki kat arttırmasına neden olmuştur; ev işleri, sosyal sorumluluklar, annelik ve iş yaşamı, hep bir arada yürütülmesi, organize edilmesi gereken sorumluluklar olarak sadece kadının üzerindedir. Çalışan anneler, çocuklarını çok erken yaşlarda bir bakıcı veya anaokulu eğitimcisiyle baş başa bırakmak durumundadır. Üstelik bu bölünme kadının "anne" olarak kendini suçlu ve yetersiz hissetmesine neden olmakta, bu hisler ise çocuk yetiştirme hususunda anneleri daha az sınır koyan ebeveynler haline getirmektedir. Bu durum ise, bu şekilde yetişen çocukların kişilik oluşumlarında ciddi problemlere neden olmaktadır. Kadının sosyal konumundaki dönüşüm, aile yapılarında ve çocuklarda da ciddi değişimlere neden olmaktadır.

KAPİTALİST SERMAYENİN KANDIRMACALARI

Bütün bu "süper güçlü ve çok yönlü kadın" portrelerine rağmen, kadınlar, kıyasıya rekabetin ve haksızlıkların yaşandığı iş dünyasında nedenli yetenekli ve çabalı olsalar da erkeklerle aynı haklara hala sahip olamamaktadırlar. Kapitalist iş dünyasındaki örtük ve incelmış formlardaki erkek egemenliği, kadının eşit olmak konusundaki rüyasını sömürmektedir.

Eşit olmak konusundaki uzun vadeli vaatler ve kadının öz değer problemi üzerine bina edilen takdir ödülleri sayesinde, kadınlar, kapitalist iş dünyasındaki kısır döngü halindeki kıyıcı çarkın en önemli malzemesi haline dönüşürler. Eğitimli, bakımlı, başarılı ve hırslı; fakat mutsuz, depresif ve yalnız kadınların sayısı günümüzde giderek artmaktadır.

ÖZGÜRLÜK: Tanzimat sonrası kullanılmaya başlanan hürriyet kelimesi, Fransız İhtilali'nin öne çıkardığı bir kavramdır. Serbesti, özgürlük anlamına gelen bu kelime "Liberty"dir. Bugünkü liberal felsefenin özünü de bu kavram temellendirir. Liberal Felsefe "özgürlüğü" bir ideal olarak gündeme getirmiştir. Bu anlayışa göre özgürlük kişisel tercihler olarak anlaşılır. Bu durumda her şey mubahtır hiç bir sınırlama getirilemez. Humanist bakış açısının hakim olduğu bu ideoloji insanı evrenin hakimi yaparak, hayatın merkezine insanı koyar. İnsan davranışlarında sınırsız bir serbesti öngörür. Hiçbir ahlaki yada dini prensibi kabul etmez.

Özgürlük algısı insanı kendisinden, ailesinden, çevresinden uzaklaştırır. Özgürlük adına insan kendisini kolaylıkla aileden ve cemaatten soyutlayarak özerk hale gelir. Onu etkileyecek hiçbir bağ yoktur. Böylece insan tüm bağlarından kurtularak dilediğini yapma özgürlüğüne kavuşturulur.

Sanayi Toplumunun ortaya koyduğu modern insan tipi, özgür olduğunu sanıyor ama yanıltıyor. Tutkularının esiri olmuş. Çünkü seküler hayat anlayışının "özgürleştirme" planının özünde kulu kula köle yapmak vardır. Nefse kulluk vardır. İnsan hazzın ve hızın esiri olur. Sanayileşme ile başlayan dönemde insan ürettiklerinin de cazibesine kapılarak fitrat fidanını baltalamayı özgürlük olarak saydı.

Rabbimiz, insanın yaratılıştan gelen onurunu korumak içinde hayat ilkeleri koymuştur. İslam'a göre her insanın din, akıl, nesil, can ve mal emniyeti korunması gereken temel değerlerdir. İnsanlığın bu özellikleri her şartta koruma altındadır. Bu temel özgürlüklerden hiçbir insan asla vazgeçmez. Söz konusu bu özgürlükleri gerçekleştirmek ve korumak için her insan mücadele eder, etmek zorundadır. Özgürlük fikrini yitirmek, onuru kaybetmektir. Onurunu yitirenler, özgüvenlerini kaybederek medeniyet kurma iddiasını yitirirler. Medeniyet olmayınca, onur da özgürlük de yok olur.

BU NASIL ÖZGÜRLÜK: Batının kültürel hakimiyeti, başka medeniyetlere yaşam hakkı tanımaz. Bu da bir çeşit kültürel köleliği ortaya çıkarır. Batının ürettiği insan, eşya ve hayat hakkındaki tasavvurunu, dünya halklarına evrensel, çağdaş değerler olarak servis ederek zorlaması, mazlum halklarda büyük bir özgüven kaybına sebep olmuştur. Şu an içinde yaşadığımız zaman diliminde açık sömürgecilik dönemi bitmiştir. Fakat kolonileştirme, sömürgeleştirme ve kontrol etme biçimleri yeni ve modern bir boyut kazanmıştır. Özgürlük nutukları atan modernizmin temsilcisi Batı, bu söylemleriyle aslında sinsice köleliğin temellerini kuvvetlendirmektedir. Globalizm uluslararası bağımlılığın bir adıdır, aynı zamanda.

Sözümüne özgürlük söylemlerini en yüksek perdeden dile getiren global emperyalizm, çıkarları söz konusuysa en çirkin işkencelerle insan onurunu rahatlıkla çiğnerler. Guantánamo, Ebu Gureybde, Bagramda onların imzası vardır.

KÜRESEL KALKINMA

Küresel "kalkınma" projelerinin odağındaki temel hedef kadındır. Bu projeler kadın unsuru emperyal egemen ideolojilere göre tanımlanarak, batılı kadın modeline uygun "modern/çağdaş" kadın tipini model olarak servise sunar. Toplumsal kabul görmek için bu modele mutlak surette uyulması gerektiğini empoze eder. Kadın üzerinden geliştirilen projelerde Müslüman kadın kimliğinin, Batının kadın tasavvurundan farklı oluşu sebebiyle doğal olarak bir çatışma ortamı ortaya çıkar. İslam'ın değerleriyle şahsiyetini oluşturan kadın, Batının ulaşmak istediği amacın gerçekleşmesi açısından engel teşkil eder. İslam ahlakındaki kadın erkek ilişkileri, liberal ahlakın bu bağlamdaki tutumuyla farklıdır ve zıttır. Burada global kalkınma, bağımsızlaşma kamuflajı içinde bir tek tipleştirme çabası da var. Müslüman halkları bu projenin içine çekerek, kendilerine benzetme çabasındalar.

Hem Anayasa değişikliğindeki kadınla ilgili maddelerde, hem de BM'nin yeni hedeflerini belirlediği ve gözden geçirdiği son toplantılarda, kadının konumunun güçlendirilmesi gibi başlıklar, gelecek yüzyılda dünyanın yeniden düzenlenmesi için ciddi bir projedir. Küreselleşmenin/globalizmin gelecek yüzyılı dönüştürme projelerinde Türkiye'ye önemli bir rol biçilmektedir. Hatırlanacağı üzere bu toplantılara Cumhurbaşkanı Abdullah Gül de katılmış ve BM'de bir konuşma yapmıştı ve şunlara dikkat çekmişti: "Kadının güçlendirilmesi kendi başına bir hedef değildir. Aksine, bütün kalkınma hedeflerinin de merkezinde olan bir hedeftir. Kadının hak ettiği yeri almasına izin verilmeyen bir toplumda ekonomik ve sosyal kalkınma sürdürülebilir kılınmaz." Küresel hegemonyanın yapmak istediği basitçe bir kadını korumak değildir. Bu hassas noktadan yola çıkarak, toplum bazında emperyalist emellerini gerçekleştirerek, halklar üzerinde egemenlik baskısı kurmaktır.

Müslümanlar olarak gözümüzün önünde olup bitenlere karşı kayıtsız kalamayız. Küresel bir projenin yapmak istediği dönüşüm karşısında direnç noktası oluşturarak, zararlarından korunmak için bilinçli bir bakış açısı oluşturmalıyız. Küresel kapitalizmin öngördüğü liberal ahlakın zararları karşısında savrulmamak için, insanlığın geleceğini ipotek altına almayı planlayan projelere karşı mutlaka yapılacak şeyler vardır. Müslüman kadınlar olarak sorumluluklarımızın farkında olarak bir yaşam projesi ortaya koymak için çalışmalıyız.

Malum olduğu üzere, küresel emperyalizmin her fırsatta işaret ettiği insan hakları, eşitlik, demokrasi, hukukun üstünlüğü, çok kültürlülük ve sivil toplum gibi söylemler aldatmaca ve hedef saptırmaya yöneliktir. Bu kavramlar küresel sömürgeciliğin maske kavramlarıdır. Dünyanın içinde bulunduğu kaos ortamı da gösteriyor ki, onların demokrasi talepleri sadece kendileri için. İnsan hakları ve özgürlük de sadece egemen güçler için ve onların çıkarlarını gözetmek ve haksızlıkların üzerini örtmek için kullanılan paravan kavramlardır.

MODA (Modo) Latince, oluşmayan sınır anlamındaki "modus"tan gelir. İngilizce karşılığı fashion'dır. Adet, usul, biçim, şekil, tarz, üslup, davranış, kibar sınıf hayatı, üst tabaka, yüksek zümre manalarını ihtiva eder.

Yaygın olarak kıyafet anlamında kullanılmakla beraber, moda çok çeşitli sahalarda ortaya çıkmaktadır. Resim, müzik, ev dekorasyonu, felsefe, psikolojik ve sosyal bilimler, politik doktrinler vs. devamlı değişiklik gösteren sosyal yaşamın her alanı modanın ilgisine açıktır. (F. Barbarosoğlu, moda ve zihniyet)

Moda kitleleştirir, popülerleştirir. Moda kapitalist-ideolojik –profan/din dışı bir kavramdır. Tüm insanları aynı tarz ve biçim içinde etkisi altına alır. Modernleşme süreci içerisinde modazihniyet ilişkisi toplumsal anlayışı etkilemiştir. Her toplumun kendine özgü kıyafet tercihi vardır. Modanın etkisiyle bu farklılık gittikçe ortadan kalkmaktadır. Moda sosyal değişimi teşvik eden ve destekleyen önemli bir unsurdur. Genel anlayışın aksine moda sadece giyimle ilgili değildir. İnsanın genel yaşam felsefesine etki eder. Modernizmin halk arasında yaygınlaşarak kabuledilmesini çabuklaştırır.

Modacılar insanları modaya uyanlar ve uymayanlar olarak kategorize eder. Kitle iletişim vasıtalarının aracılığıyla modaya uyan kadının çekici olduğu empoze edilir. Özel sektör, kapitalist kelimesinin, moda israf kelimesinin olumsuz çağrışımlarını eritmek için kullanılır. Yalan, moda propagandasının en önemli özelliğidir. Modaya uyan insanlar ilerici, özgür, çağdaş kadınlardır. Moda bir gözlük, entellektüelliğin simgesi olarak takdim edilir. (F.Barbarosoğlu, moda ve zihniyet)

Moda ve Kapitalizm sıkı ilişkilerle bağlılık içindedirler. Kapitalist temele dayanarak kurulan sosyal, kültürel, ekonomik yaşam mo-

delleri çıkarı önceleyip adaleti göz ardı eder. Menfaati önceleyen insan bencilleşir. Böylece ortaya çıkan tahammülsüz ve kanaatsiz insan topluluğu da küresel emperyalizmin çıkarlarına yardımcı oluyor. Moda küresel emperyalizmin en sağlam destekçisidir.

KENTLİ KADIN VE MODA

Şehirleşmenin artışıyla kadının sosyal konumu, ciddi biçimde değişmiştir. Sanayi devrimiyle başlayan kadın işçi istihdamı, Birinci Dünya Savaşı sonrasında kadın, üretime katılmaya çeşitli yollarla zorlanmıştır. Günümüzde de bu konuda teşvikler sürmektedir. Kadın, bir süre sonra iş yaşamındaki yerini aktif tüketici konumuyla da temsil etmiştir. Küresel kapitalizmin kolonyal emellerini desteklemiştir. Geline bu noktada kadın, modern tüketim tarzının vazgeçilmez, arzulanan bir aktörüne dönüşmüştür. Çalışan, üreten, tüketen ve ayrıca da başkalarının tüketimini pompalamak için reklam malzemesi olarak kullanılan bir nesneye dönüşmüştür. Bu konuyla alakalı olarak, kozmetik ve moda sektörünün hiçbir dönemde hiçbir ekonomik krizden etkilenmeyen nadir alanlardan olduğunu düşünmek yeterli bir örnek olacaktır.

Ekonomik bağımsızlık için çalışan kadın masasını kendi özel ihtiyacı/moda ve çocuğunun kreşi için harcar. Sabır, özveri, kanaat gibi özellikler kaybolur. Çocuk ve eş anneden mahrum kalır. Anlaşmazlıklar vb. durumlar çoğalır. Sonunda da boşanmalar kaçınılmaz olur. Ekonomik bağımsızlık adına çalışan kadın kapitalist sermayenin kölesi olur.

MODANIN ÜRETTİĞİ PORTR

Postmodern çağda, her bireyin bir ikiz imgesi vardır; bu imge (suret, kopya, zihinsel nesne), sürekli peşinde koşulan ama yakalanamayan ideal bir yapıdır. Postmodern çağın kadın kimliği de, sürekli olarak bir türlü yakalayamadığı daha güzel, daha şık, daha başarılı, daha becerikli, daha beğenilen ve daha çok onaylanan bir imajın peşinden gitmektedir. Bu durum tüketim kültürünün her seferinde daha ağır dozlarla pompaladığı genç kalmak, sağlıklı olmak, iyi görünmek temalarının sosyal yaşam alanlarını daha da genişletmektedir. Anti-aging ürünler, kozmetikler, başlama yaşı çok aşağılara inen estetik cerrahi operasyonları, moda sektörü, diyet kürleri hep kadının "beğeniliyordum değerliyim" yanılsaması üzerinden beslenmektedir.

Moda söylemlerin etkisinde kalarak "tele-vole kültürüyle" medya (tv-sinema-gazete-dergi), sanal medya, inter-aktif iletişim gibi modern bombardımana maruz kalan genç-yaşlı, kadın-erkek toplumun herkesiminden insan için değer yargıları farklılaştı. Kadın-erkek karşılaşmasının çoğalması, on sekiz yaş imajı vurgusu, fit ve karizma olma gibi empozelerle "güzellik" algısı ve ölçüleri değişti. Kız ya da erkek gençler için donanımlı, bilgili, kültürlü, nazik bir aday film artisine benzemiyorsa hiçbir şeyin kıymeti yok. Artık modernlik adına mahrem zedelenerek her şey bir anda şova dönüşüyor. Takvanın yerini imaj işgal ediyor.

MÜSLÜMAN KADIN VE TOPLUMSALLAŞMA

Modernizmin bir proje olarak "Kadınların kamusal alanda sosyal bir aktör olması" empozesi, söylem olarak güzel çağrışımlar veriyor. Seküler anlayış, din ve dünya ayrımını yaptıktan sonra bir de kamusal alan tarifi de yapıyor. O alana ancak benim koyduğum kurallara uyar-san girebilirsin ultimatomen veriyor. Daha yakın zamana kadar böyle bir uygulama vardı, malumunuz. Bu durumdan müslüman kadın direkt etkilenmiştir. "Hak verilmez alınır" iddiasıyla yasak alana girmek için direnen kadın ilkelerinden ödün verdi. Tesettür emrinin kapsamı daraltılarak biçim ve öz olarak deformasyona uğratıldı. Başörtüsü şekil olarak saç örtün fakat vücut dili olarak tesettür/hicab fikriyle zıtlık arzeden bir yapıya büründü. Başörtüsü popülerleştirdi ama muhteva olarak anlam kaybına uğradı. (Tesettür insan için ortak emirdir. Kadın ve erkekte farklı tarzlardadır. Çıplaklığı reddederek, edep ve haya merkezli bir yaşam kurmayı öngörülmektedir.)

Hicab, yalnızca vücudu örtmek değildir. Kadın ve erkek arasındaki ar-haya duygusunu da korur. Tesettürde şekil/biçimse, haya özdür. Bu emir ne şekilsiz ne de özsüz tamam olmaz. Hem biçim hem de içerikle uyumlu olmalıdır.

Tesettür, Kemalist seküler sistem için tehdit değil artık. İlkeden uzak uygulamalar zamanla o yanlış standartlaştırıyor. Sonrada meşru olanmış gibi kabul ediliyor. Başörtüsü de böyle bir mecradan geçmiştir. Niteliksel olarak hala bu devam etmektedir. Başörtülülerde büyük bir kesim ilkesel olarak ölçü ve muhtevayı uygulamanın dışında bırakmıştır. Başörtüsü yükselen bir değer olarak popülerleştirdi. Başörtülü kadınlar kamusal alanda görünür oldular. Başörtü-

sü okullarda da serbest oldu. Ama tesettürün ubudiyet şuuruyla ilgisi kopartıldı. Şekil olarak silikleşti, öz olarak buharlaştı. İman ve nefis eğitimi olmaksızın yaygınlaşan tesettür sadece popülerleşir.

Tesettürlü kadınlar, tesettürün toplumsal mesafe/muhafaza ve koruma boyutunu içselleştirmediklerinde, taşıdıkları kıyafetin ifade ettiği anlama yabancı/yakışmayan jest ve mimiklerle, argo kelimelerle ve davranış tarzlarıyla tesettürün sembolize ettiği kimliğe aykırı davranışlar sergiliyorlar.(Moda etki)

Müslüman kadının toplumlaşması İslam'ın genel şemsiyesi altında olmalıdır. Toplumsal alanda varolan müslüman kadın, bu ilkeli varoluşuyla İnsanlık düşmanlarının yanlışlıklarına engel olmalıdır. Zararlı olan her şeyi ıslah etmek için çalışmalıdır. Nesli ve harsı bozmak isteyenlere karşı mücadelesini sürdürmelidir. (Gen teknolojileri, klonlama, GDO'lu ürünler, hazır ürün tüketimi vb.)

Sosyal ve kültürel faaliyet gösteren Müslüman kadının net planları olmalıdır. İslami yaşam ilkelerini koruyarak çalışma zeminini sağlam seçmelidir. Aksi takdirde toplumsallaşma adına Müslüman kadın kimliğinden koparak "kendisi olmaktan" uzaklaşır. Değişen dünyada değişiklikleri doğru düzlemde iyiye doğru geliştirmek gerekir.

Müslüman kadının toplumsallaşmayı nasıl gerçekleştireceği çok önemlidir. Her şeye rağmen, ne olursa olsun anlayışıyla gerçekleştirecek toplumsallaşma Müslüman kadına yarar sağlamaz. Ahlaki prensiplerden sıyrılarak, fedakârlıktan vaz geçerek gerçekleşen toplumsallaşma Müslüman kadının hedefi olamaz. Toplumsallaşmayı nasıl açıklayacağız? Başarı ve zenginlikle mi? Makam ve mevkiyle mi? Kariyerle mi? Ya da şöhretle mi? Bu çok önemli. Bu bağlamda toplumsallaşmada Müslüman kadına neyin fayda vereceğini ya da zarara uğratacağı iyi analiz edilerek icraatlar ona göre planlanmalıdır. Modern dünya karşısında duruşumuzu ve kavramlarımızı koruyarak toplumsallaşma süreçlerinde kendimize yer bulmalıyız. Sırf toplumsal alanda varlık göstermek adına ilkesizce varoluş tercihi İslami şahsiyetimize zarar verir.

Kamusal hayatın dinle bağdaşmayan yüzüne karşı nasıl bir duruş sergileyeceğiz. Modern dünyada müslüman kadın olarak nasıl yer bulacağız? Bu konular üzerinde dikkatle yoğun-

laşmak gerekiyor. Aksi takdirde başörtüsünün altında nasıl bir seküler hayat anlayışının, dünya tasavvurunun oluştuğunun farkına varamayız. Her ne durumda olursa olsun, her ne adına olursa olsun kamusal alanda ilke gözetmeksizin kalma hedefi/niyeti müslümanca yaşamak hedefinden uzaklaştırır.

İSLAM ÇÖZÜM ÖNERİSİ SUNAR

Çağın insanının yani toplumun, modernizm ve postmodernizmin kısılcısından kurtarılabilmesinin yolu kadın kimliğinin en doğru biçimde yeniden kurulmasından geçmektedir. Bu kimliğin doğru biçimde yeniden inşası konusunda öyle bir zemine ihtiyaç vardır ki, sadece o kimliğin yeniden doğru biçimde inşasıyla kalmayıp, kimliğin içinde şekillendiği sosyal yapıyı ve tüm kavramları da aynı doğrulukta yeniden inşa edebilsin. Böyle bir zemin, ancak İslam'ın hayat için öngördüğü değerlerle kurulur. Kadın ve erkek ilişkilerindeki hiyerarşik yapıyı "Kavvam" sıfatı bağlamında görev paylaşımı ilkesini benimseyerek karşılıklı muhabbet-meveddet-saygı kapsamında değerlendirirken, aynı zamanda tarafların özerk kişiliklerini de teminat altına alan İslam'ın kurtuluş çağrısı, bu çağın acılarını dindirecek yegane söylemdir.

Kur'an'ın bize bildirdiği kadın ve erkek, birbirini tamamlayan, birbirine dost ve yardımcı olan ve birbirine muhtaç yaratılmış olandır. Kur'an'a göre hem ferdi planda hem de toplumsal alanda kadının ve erkeğin görev ve sorumlulukları bellidir ve bunlar yapıldığında Allah'ın razı olması talep edilir. Kur'an'a göre insan bireyselleşmez, farklılaşmaya çalışmaz. Cinsiyet ayrımcılığı ve beden meta olarak kullanılmasına izin vermez. Cinsiyetler arasında çatışmayı değil sulhü önerir. Duyguları paylaşmayı önemser. İnsan ilişkilerinin sıcaklığını ve güzelliğini ister ve tavsiye eder.

SONUÇ:

Müslüman kadın, insan aklının ürünü olan, Allah ile insan arasını açan ve insanı tanrı ilan eden ideolojilerin söylemleriyle doğru yaklaşımlara ulaşamaz. Müslüman Kadın; kapitalist, rasyonalist, pozitivist, feminist vb. batı kaynaklı fikir kalıplarıyla sorunlara çözüm bulamaz. Çözüm Kur'an ve Sünnetin aydınlık gehresindedir.

Sosyal değişimin motive edici gücü olarak sunulan "özgürlük" fikri insanı bağımsızlaştırır. Müstakil/özerk bir yaşam anlayışı insanı uzaklaştırır. Yaşamın insicamı çözülür. Eşler birbir-

lerine karşı özgür davranışlarla uzaklaşırlar. Anne-baba-çocuk özgürlük adına apayrı dünyalarda yaşarlar. Aynı çatı altında birbirine yabancı aileler oluşur.

Muhasebe etmiyorsak, olması gerekenle, olduğumuz durum içindeki gerilimi hissetmiyorsak, yanlışımızın/hatamızın farkında olmuyoruz. Hakikate ulaşmak istiyorsak varolan durumun zihnlirimizi neden bulanıklaştırdığını bilmeliyiz. Laik-seküler bir eğitim ve terbiyeden geçen müslüman kadın olarak artık ne kadar eşitlikçi olduğumuzu, ne kadar yenilikçi olduğumuzu hep cinsler arası ilişki üzerinden sorguluyoruz.

Bencilleşen insan yalnızca kendi çıkarlarını düşünen bireysel bir yapıda hareket ederek hedeflerini ve önceliklerini yitiriyor. Yalnızlaşırken hedeflerinden de sapıyor. İnsanın aklına ve gönlüne yapılan küresel emperyalist müdahale değer yargılarımızı bozuyor. Hedeflerimizi, önceliklerimizi erteliyor ya da önemsizleştiriyor. İnsanı varoluş bilincinden uzaklaştırıyor. Hakikat şuurunu kaybeden insan küresel emperyalizmin amaçlarına hizmet ediyor, farkına bile varmadan.

Bencilleşen, bireyselleşen insan atalete/tembelliğe düşer. Atalet ve rehavet insanı hedefini gerçekleştirmekten alıkoyar, uzaklaştırır. Zamanın kavram kargaşasından kurtularak, sil-

kinip kalkmak, kendimize gelmek zorundayız. Yoksa küresel hegemonya bizi çepeçevre sarar. Küresel kapitalizmin tektipleştirme, "McDonaltilaştırma/Coca-Colalaştırma" bombardımanından kurtulamayız.

Küresel dünyanın değişen niteliğini sadece ekonomik ve siyasal hegemonya çerçevesinde değil, tüketim kültürü, kimlik politikaları ve cinsiyet dinamikleri çerçevesinde muhasebe edip anlamak gerekiyor.

Mitleştirilen başarı ve güzellik, putlaştırılan beden algısıyla kadın, moda ve güzellik endüstrisine hizmet ediyor. Lüks ve konforlu/konformist bir hayat tercihiyle tüketim nesnesine dönüşen kadın, hem beden hem de ruh olarak sömürülmektedir. Sömürü odakları için en vazgeçilmez öge/meta kadındır.

Moda ve Kapitalizm sıkı ilişkilerle bağıllık içindedirler. Kapitalist temele dayanarak kurgulanan sosyal, kültürel, ekonomik yaşam modelleri çıkarı önceleyip adaleti göz ardı eder. Bencilleşen, tahammülsüz ve kanaatsiz insan tipi de küresel emperyalizmin çıkarlarının destekçisidir.

Küresel kapitalizmin dini yoktur. Tüketim aracı olarak kutsal olan paradır. Küresel kapitalizmin mabetleri olan AVMLeri dolduran başörtülü kadınlar, "vecd" içinde geçirdikleri zamanlarından dakikalar mescit olarak ayrılan mekanlarda namazlarını kılıyorlar.

Eşitlik vaatleri sayesinde kadınlar, kapitalist iş dünyasındaki kıyıcı çarkın en önemli malzemesi haline dönüşürler. Bakımlı, başarılı ve hırslı; fakat mutsuz, depresif ve yalnız kadınların sayısı günümüzde giderek artmaktadır.

Bilumum medya araçlarıyla, tv. dizileri ve reklam projeleri günümüz kadının algısını yeniden planlama peşindedir. Yemek programları, değişik yemek tarifleri sunarken kapitalist pazarın devamını sağlarlar. On çeşit ürün kullanarak kuş kadar yemek ortaya çıkarırlar. Modern alet ve edevat kullanım alanları da genişler. Modern teknolojik aletler prestij kaynağı olur adeta.

Yemekteyiz gibi programlarla, saygı ve minnet sınırları aşılarak her şey gösterişe endeksledi. İkram etmek ve karşılık olarak teşekkür etmek, hamd etmek, şükretmek gibi edebe dair anlayışları bir çırpıda yok etti. Çok özel sunumlarla karnı toklara yemek beğendirmek için uğraşanlar, midesi yapışan çocukların yaşadıklarından habersizler.

Kültürel yozlaşma ögesi olan televizyonda kadınlar daha çok dizi, magazin ve kadın programlarını izliyorlar. Biri bizi gözetliyor vb. Şov amaçlı yarışma programları ve kadın programları toplumu tehdit etmektedir. "İtiraf" adı altında yüz kızartıcı suçlar utanmadan ortaya saçıldı. Dedikodu ve iftira furyası şeffaflık adına özendirildi. Bu da toplumda çirkinliklerin yaygınlaşmasına ve meşrulaşmasına sebebiyet vermiştir.

"Tüketiyorum öyleyse varım" anlayışını empoze eden tüketim kültürünün başarı ölçüsü çok para kazanmaktır. Erkek, çok para kazanma idealinin içine hapsedilir. Nasıl kazanmaktan çok ne kadar kazandığı önemli hale gelir. Bu bağlamda ideal baba, aile fertlerine iyi tüketebilme imkanlarını sunan babadır.

Yeni zamanların tatil anlayışı, tesettür defileleri, milyon dolarlık defileler, pahalı başörtüler, sevgililer günü, kadınlar günü, anneler

"Tüketiyorum öyleyse varım" anlayışını empoze eden tüketim kültürünün başarı ölçüsü çok para kazanmaktır. Erkek, çok para kazanma idealinin içine hapsedilir. Nasıl kazanmaktan çok ne kadar kazandığı önemli hale gelir. Bu bağlamda ideal baba, aile fertlerine iyi tüketebilme imkanlarını sunan babadır.

günü, doğum ve evlilik yıl dönümleri gibi özel günlere atfedilen anlam ve kutlamalar müslüman kadının modernleşme sürecinde geldiği noktayı gösterir. Daha önce islami değerlerle "yabancıya" benzememeyi savunan müslüman kadın, doksan sonrası "aslında bir farkımız yok" noktasına gelmiştir. Bu da müslüman kadın profilinin ne kadar değiştiğini ortaya koymaktadır.

Modern olmak adına feministçe yaklaşımlarla tarifler yaparak kendi

ni ifade etme yoluna giden müslüman kadın, Allah'ın emrini sorgulama açmazına doğru kayar. "Allah'a, Resulüne ve ulul-emre itaat" (Nisa-59) emrine kayıtsız şartsız uyan müslüman kadın, bazı emir ve yasalar nefse "ağır" ve "zor" gelse de, Allah (c.c) bu şekilde hükmettiyse mulaka bir hikmeti vardır diye düşünerek emre ram olması beklenir. "Allah ve Resulü bir işe karar verdiği zaman mümin erkek ve kadına seçme hakkı yoktur." (Ahzab-36)

Gittikçe canileşen bir dünyada teknolojik yeniliklerin teröre ve savaşa dönüştüğü acı bir gerçek. İslam coğrafyasına çevrilen modern teknoloji ürünü silahlar, müslümanların yaşadığı yerleri kan ve gözyaşına boğdu. İslam coğrafyasındaki mazlum müslümanlar zulmün pençesinde inlemekteler. Küresel emperyalizmin müslüman kadına karşı işlediği cinayetleri asla unutmadan, bugünümüzü projelendirerek hedeflerimizi İslam ümmetinin kurtuluşu adına belirlemeliyiz.

Küresel sekülerizm, din ve hayat arasında bir çatışma oluşturarak, insanın dünya ve ahiret arasındaki bilincini parçalar. Müslüman kadın bu tuzağa düşmeden, hayatı parçalayıp bölmeden tevhid kavramı kapsamında bir yaşam perspektifi geliştirerek, İslami bir kimlikle çağa şekil vermelidir.

29 Zilhice 1434'de Hicri yılın son gününde bulunuyoruz. Hicri 1435 yılına adım atmak üzere olduğumuz şu dakikalarda, tüm kelimeleri hicret şuuruyla söyleyerek, Medine'yi ve medeniyeti yaşamak ve yaşatmak için çalışmak gerekir.

Ebu Leheb, Lehebizm, Leheboloji ve Lehebi Düzenler

Mustafa GÜLDAĞI
mustafaguldag@gmail.com

Bizler Müslüman olarak Ebu Leheb'i iyi tanımalı, Ebu Leheb'in öldüğünü ama Ebu Lehebliğin yaşadığını iyi bilmeliyiz. Yoksa Müslümanlar olarak günümüz Ebu Leheblerini tanıyamayız ve tehlikelerine karşı savunma üretemeyiz. Ebu Leheblerin hangi psikolojide olduklarını bilmek için **"LEHEBOLOJİ"** bölümünde okumuş **"LEHEBOLOGLAR"** yetiştirmeliyiz. Bu Lehebolaglar, Lehebizmin tehlikesine karşı ümmeti aydınlatmalıdırlar. Daha doğrusu hepimiz bu konuda uzman olmalıyız.

Ebu Leheb Peygamberimiz(s.a.v.)'in amcasıdır. Asıl künyesi Ebu Utbe'dir. Yüzünün ateş gibi parlak olmasından, peygamberimize kin beslemesinden, öfkelenildiğinde yüzünün ateş gibi kızılmasından dolayı **Ebu Leheb (Alevin Babası)** denmiştir. Cehennemlik manalarını veren de olmuştur. Ayrıca Uzza putunu koruduğu için Abduluzza da (Uzzanın Kulu) denmiştir.

Peygamberimiz doğduğunda çok sevinmiş cariyesi Süveybe'yi azad edip Peygamberimize sütannesini vermiştir. Böylece peygamberimize ilk sütannesini bulan kişi de Ebu Leheb olmuştur. Ama ilerde bu sevgisi bitip kine ve düşmanlığa dönüşecekti. Peygamberlik gelmeden önce peygamberimizle dosttu. Onu çok severdi. Hatta Ebu Leheb iki oğlu "Utbe ve Uteybe'ye" peygamberimizin iki kızı "Rukiyye ve Ümmü Gülsüm'ü" istemişti ve evlenmişlerdi.

Peygamberimize (s.a.v.) Hira Mağarası'nda vahiy gelmişti. Artık yeni bir dönem başlıyordu. Amansız hak ve batıl mücadelesi. İlk dönemlerde gizli davet yapılıyor ibadetler gizli yapı-

yordu. Ama artık araziye çıkma vakti gelmişti. Çünkü araziye şirkin pis kokusu sinmiş insanların iliklerine kadar şirk işlemiştir. **"Bundan böyle en yakın akrabalarını uyar"** (Şuara 214) ayeti inince Peygamberimiz ilk olarak evinde bir yemek ziyafeti vererek akrabalarını İslam'a davet etmeye karar verdi. Yemekte akrabalarını İslam'a davet edince Ebu Leheb hiddetle nerek karşı çıktı. **"Biz sana inanmıyoruz sen yalancısın. Muhammed'i kimse durdurmada n önce biz durdurmaliyiz"** dedi. İşte günümüz Lehebizmine tabi olan Lehebistler de, "otorite ilahlık Allah'ındır" diyene kadar sizi severler. Bunu dedikten sonra sizi gerici, yobaz, terörist ilan ederler. İnsanları da Müslümanlara karşı kışkırtırlar. Vahye asla tahammülleri yoktur. Hemen susturup yok etmek isterler. Ah Lehebizm ah! Bu senin genlerinde var.

Peygamberimiz bir gün Safa Tepesi'ne çıkarak: **"Ey Sabaha (sabah afeti)"** diye bağırma ya başladı. Araplarda bu çağrı tam sabah vaktin düşmanın bir kabileye saldıracağı anda yapılırdı. Herkes bu ses kimin sesi diye merak etti. Bu ses Muhammed'in sesi denildi. Kureyş'in bütün kabile liderleri geldi. Gelemeyenler de yerine bir adam gönderdi. Peygamberimiz (s.a.v.) konuşmaya başladı: **"Size şu dağın arakasından bir ordu gelecek desem inanırmısınız?"** dedi. Orada bulunanlar **"Evet inanırız. Çünkü sen bize asla yalan söylemedin, emin birisin"** dediler. Bunun üzerine Peygamberimiz (s.a.v.) **"Ben sizi ilerde büyük bir azapla uyarıyorum. Ben sizi La ilahe illallah'a davet ediyorum. Ben de**

Allah'ın kulu ve elçisiyim." dedi. Ebu Leheb öfkelenerek **"Yazıklar olsun sana bizi bura-ya bunun için mi topladın."** dedi. Bir rivayete göre Peygamberimize (s.a.v.) atmak için eline taş aldı. (Müsned Ahmed b. Hanbel, Buhari, Tirmizi, Müslim)

Bu olaydan sonra Tebbet suresi nazil oldu. Artık Ebu Leheb , eşi ve çocukları peygamberimize ve Müslümanlara yapmadıkları işkenceyi bırakmayacaklardı. Vahyin İslam'ın insanlara duyurulması için insanların bir yere toplanmasını asla istemezler. Dağıtmak için bölücü, irticacı ve cahiliye düzeninin ilkelerine karşı gelen olarak suçlayıp karalama kampanyası başlatırlar. Çünkü peygamberimiz cahiliye düzeninin çarkına çomak sokmuş oluyordu. Düzenin sahipleri ise bundan çok rahatsız olmuşlardı. Aslında Ebu Leheb'in **"Yazıklar olsun"** demesi cahiliye düzenini korumaya yönelik bir tepkidir. Böylece insanların gözünde peygamberimizi düşürmek istedi. Psikolojik Harp Daireleri gibi çalışarak insanların psikolojisine etki etmek istedi. Ve Lehebizmin takipçileri de yüzyıllar sonra Müslümanları karalamak için aynı metotları kullanacaklardı. **"Yazıklar olsunun"** modern versiyonlarıyla Müslümanlara saldıracaklardı. **Aşırı dinci, terörist, yobaz, irtica hortladı, laiklik elden gidiyor susturun şu Müslümanları, kahrolsun şeriat, atam sen kalk ben yatam...** Sloganlar değişiyor ama amaç aynı. Lehebi düzeni ayakta tutmak.

Ebu Leheb iki oğlu Utbe ve Uteybey'e peygamberimizin geçim yükünü ağırlaştırmak için Muhammed'in kızlarını boşamalarını söyledi **"Eğer boşamazsanız size hakkımı helal etmem"** dedi. Oğlu Uteybe Peygamberimizin (s.a.v.) kızını boşadığı yetmiyormuş gibi Peygamberimizin (s.a.v.) huzuruna gelerek **"Senin dinini sevmiyorum, seni de sevmiyorum, sen de beni sevmezsin. Bu yüzden kızını boşadım."** dedi. Peygamberimizin (s.a.v.) yakasından tuttu yırttı. Peygamberimize (s.a.v.) doğru tükürdü ama Peygamberimize (s.a.v.) gelmedi. Peygamberimiz (s.a.v.) Uteybe'nin bu yaptıkları ve kızları için üzüldü ve şöyle dua etti **"Yarabbi Uteybe'ye köpeklerden canavarlardan bir canavar musallat et."** dedi. Nice zaman sonra Uteybe Şam'a yolculuk yapmak için çıktı. Kafile bir yerde mola verdiler. Oranın yerlileri burada vahşi hayvanlar var dedi. Ebu Leheb bunun üzerine **"Oğlum Uteybe'yi koruyun. Çünkü Muhammed ona beddua etti."** dedi. Bunun üzerine kafile Uteybe'nin

kaldığı yere birçok deve çöktürdü. Ama bir aslan geldi develerin arasından geçip Uteybe'yi parçalayarak yedi. Ve Peygamberimizin(s.a.v.) duası gerçekleşti. İşin ilginç tarafı Ebu Leheb Peygamberimizin (s.a.v.) bedduasının geçeceğine inanıyor ama iman etmiyordu. Kibrinden, cehaletinden, çıkarlarını yitirmek korkusundan ve "inkar psikolojisinden" dolayı iman etmek istemiyordu. HADİ BUYRUN **"LEHEBOLOJİ"** BÖLÜMÜNDE YETİŞMİŞ **"LEHEBOLOGLAR"** İŞ BAŞINA. **İşte Lehebizm de tam olarak buydu.** Makama mevkiye tapmak, paraya tapmak, çıkarlarına zarar verdiği için İslam'a savaş açmak, kibir, öfke, kin, nefret, cehalet eşittir: Ebu Leheb.

İbni Zeyd şöyle rivayet ediyor Ebu Leheb bir gün Peygamberimize (s.a.v.): **"Eğer dinini kabul edersem bana ne var. Ben onlardan üstün olacak mıyım?"** dedi. Peygamberimiz (s.a.v.) **"Herkes için ne varsa senin için de o var."** Dedi. Ebu Leheb öfkelenerek **"Benim için bir ayrıcalık yok mu? Kahrolası din beni kölelerle ve başkısıyla eşit tutuyor."** dedi. İslam dinine hakaret ederek kibrinden Müslüman olmadı. Evet İslam dini Ebu Leheb'le köle arasında adaletsizlik yapmazdı. Zengine fazla hak , fakire az hak vermezdi. Ama LEHEBİZM buna karşıydı. Çünkü onlar insanların hem zihinlerini hem de mallarını sömürdükçe sömürmek istiyorlardı. İnsanları hayvanlar gibi gütmek istiyorlardı. Bugün de Afganistan'da, Filistin'de, Çeçenya'da, Mısır'da, Suriye'de, Afrika'da, Türkiye'de ve daha birçok yerde düzenlerinin bozulmasını istemiyorlar. Düzenlerini bozan Müslümanlarla savaşıp yok etmek istiyorlar. Onlara göre Müslümanlar güdümlü köle olmalı. Ebu Leheblerin ise kölelerle eşit olmaya tahammülleri yoktur.

Peygamberimiz (s.a.v.) özellikle kölelere şefkat gösterir, **"Bunlar sizin kardeşlerinizdir. Onlara yediklerinizden yediriniz, giydiklerinizden giydiriniz"** derdi (Buhari)

Köleler kendilerine **"köle!"** denilmesinden büyük üzüntü duyuyorlardı, kalpleri kırılıyordu. Peygamberimiz bunlara köle denilmesini yasaklamış, onlara **"evladım"**, cariyelere de **"kızım"** denilmesini istemiştir. Birçok köle azad edip özgürlüğüne kavuşturmuştur. Sadece Peygamberimiz 63 yıllık ömründe 63 köleyi özgürlüğüne kavuşturmuştur.

Leheboloji eklemlerine, hücrelerine kadar işlemiş Lehebistlerin bunlara asla tahammülü

yoktur. Onların kurmuş oldukları düzen adalete elverişli değildir. Onların kurmuş olduğu düzen- de kadınlara hayvan muamelesi yapılacak, kö- leler ezilecek, yetimin hakkı yenilecek, kız ço- cukları diri diri toprağa gömülecek, faiz %100 işleyecek, zina ibadetmiş gibi yapılacak, içki kumar hayat tarzı olacak, putlara hakaret edil- meyecek çünkü putlar cahiliye düzenini ayakta tutan sembolik taşlar, mide şişirenlerin hege- monyası devam edecek, aklıktan ölenlere zerre kadar değer verilmeyecek, düzenlerini bozan her şey anında yok edilecek, boykot uygulan- cak, darbe yapılacak.

Ebu Leheb her fırsatta Peygamberimizi (s.a.v.) engellemeye çalışıyordu. Peygamberi- miz (s.a.v.) karşılaştığı insanlara ve kabilelere İslam'ı anlatıyor arkasından Ebu Leheb geliyor **"Sakin bu insanın dediğine inanmayın. O yalancıdır. Atalarının dinine yüz çevir- miştir."** diyor. Evet **"Ata"** kelimesini kulla- narak şirk düzenini ayakta tutmaya çalışırlar. Hep **"Atalardan"** bahsederek tevhid davasına inananları sapık, toplumda huzuru bozan ve toplumu bölen olarak tanıtırılar. Atalarının yap- tığı işlerse hep doğrudur. **"Atalara tapıcılık."** Atalarının dininden düzeninden yüz çeviri- yorlar diyerek toplumu Müslümanların üzerine kışkırtırlar. Halbuki mezarlarda yatan ataları kabir azabını, cehennemi gördükleri için tekrar dünyaya döndürülüp iman edenlerden olmak istemekteler. Ama şirk düzenlerini ayakta tut- maya çalışanların bu **"ata edebiyatları"** asla bitmez. Ata, atalar, atacanlar, ata çarpması, izindeyiz atalarımızın...

Onlara: "Allah'ın indirdiği Kur'an'ın hü- kümlerine ve Peygamberin sünnetine ge- lin" denildiği zaman: "Atalarımızın bize bır- aktığı din bize yeter" diyorlar. Ya ataları bir şey bilmeyen ve doğru yolda gitmeyen kimseler idiyse? (Maide 104) (söz biter yerini tefekküre bırakır. Haydin tefekküre! M. G)

İbni İshak şöyle diyor: "Ubeydullah oğlu Abdullah oğlu Huseyn bana anlattı. Rebîa İbni Ubattan'dan işittim şöyle diyordu. "Ben babam- la birlikte kabileler arasında dolaşan peygam- bere bakıyorduk. Peygamberin arkasından da bir adam dolaşıyordu. Parlak yüzlü bir adamdı. Peygamber (s.a.v.) kabilelere şunları diyordu: "Ben Allah'ın peygamberiyim. Allah'a itaat et- menizi ve ona hiç bir şey ortak koşmamanızı emrediyorum" diyordu. Peygamber sözünü bi- tirince arkasından o parlak yüzlü adam geliyor

ve insanlara kabilelere şunları diyordu: "Bu adam sizin Lat ve Uzza putlarınızı terk etme- nizi emrediyor. Daha bir çok bidat ve sapıklığı var. Onu dinlemeyin peşinden gitmeyin" diyor- du. Babama "Peygamberin peşinde dolaşan bu adam kimdir" diye sordum. Babam **"O peşinde dolaşan kişi amcası Ebu Leheb'dir."** dedi. (İmam Ahmed, Tebarani) Cahiliye medyası iş başında. Ebu Leheb halkı peygamberimize karşı kışkırtıp peygamberimizi huzur bozucu bir terö- rist olarak anlatıyordu.

Onlara göre peygamberimiz yalnızdı ezilme- si ve bitirilmesi çok kolaydı. Ebu Leheb ve şirk düzeni Peygamberimize ve sahabelere karşı sa- vaş açmadılar. Yalnız durum bundan çok daha farklıydı. Böyle olsaydı Müşrikler yenerlerdi. Çünkü fiziki güçleri, sayıları ve mühimmatları çok fazlaydı. Yenmeleri ezmeleri yok etmeleri çok kolaydı. Ama Ebu Leheb ve şirk düzeni res- men Allah'a (cc) savaş açmışlardı. Bu yüzden kaybedecekleri kesindi. Savaş açtıkları varlık yerleri ve gökleri yaratan Allah'tı (cc).

Günümüz müşrikleri de tıpkı Ebu Leheb gibi çalışmaktalar. Müslümanları terörist, yobaz, sapık, gerici, aşırı olarak nitelendirip insanları İslam'dan uzak tutmaya çalışıyorlar. Tıpkı Ebu Leheb gibi tüm mal varlıklarıyla ve güçleriyle İslam'a ve Müslümanlara saldırmaktalar. LEHE- BİZMİN takipçisi Amerika, Rusya, İsrail, Çin ve daha bir çok küfür devleti Müslümanlara zul- metmekten geri durmuyorlar. Ebu Leheb gibi Müslümanların yollarına pislikler döküyorlar. Müslümanları boykot ederek aç ve yardımsız bırakıyorlar. Değerli kardeşlerim küfür cephe- sinde hiçbir değişme yok. Hep aynı teknik hep aynı oyunlar. Ebu Leheb ölmüştür ama Ebu Le- heblik halen yaşamaktadır.

Burada sorgulamamız gereken bugün bizim kabul ettiğimiz tevhid günümüz Ebu Leheb- lerini rahatsız ediyor mu? Şirki ayakta tutan **"LEHEBİ DÜZENLERİ"** rahatsız ediyor mu? Lehebi düzenleri rahatsız eden, uykularını ka- çıran **"LA (hayır)"** kelimesidir. Çünkü tev- hidle beraber sömürü düzenine (modern kö- lelik), haksızlığa, putlara **LA (hayır)** diyoruz. Ayrımcılığa, madde putuna, kariyer putuna, Allah'tan başka hüküm koyanların egemenliği- ne LA diyoruz. Zenginin fakiri aç bırakmasına, ezmesine, hor görmesine, yetim hakkı yeme- sine LA diyoruz. Sahte ilahlarla bir din oluşt- urup insanların beyinlerini uyuşturan **"Lehebi düzenlere"** LA diyoruz. Taştan, tahtadan, be-

tondan yapılmış yontulmuş putlara LA diyoruz. Lehebi düzenlerin ayakta durmasını sağlayan, köleleştiren faiz sistemine LA diyoruz. İnsanların beynini ipotek altına alan Lehebi düzenlerin vazgeçilmezi olan çok tanrılı sisteme LA diyoruz.

Zinayı yaygınlaştırarak seks toplumu oluşturulmasına La diyoruz. Kötülüklerin anası olan içkiyle kötülük ve insanları cehenneme atma şebekesi kuran Lehebi düzenin Lehebist zihniyetine LA diyoruz. 10

tane Lehebistin parayı, altını depolayıp Karunlaşırken binlerce, milyonlarca kişinin aç kalmasına LA diyoruz. Ebu Lehebleri bu La'lar kadar korkutan uykusunu kaçırın başka bir kelime yoktur. Bu LA'lar Lehebi düzenleri altüst etmek için döşenmiş mayınlar gibidir. Hele tüm bu LA'lardan sonra inşaa edilecek olan "İLAHE İLLALLAH" kelimesi onları korkutan asıl meseledir. Bu yüzden Mekke'de şirki koruma ve cehenneme atma şebekesi kuran Ebu Leheb ve çetesini çok rahatsız etmiş uykularını kaçırmıştı. Bu yüzden "LA" demeden "İLAHE İLLALLAH" demek Lehebi düzenler için çok bir tehlike arz etmez. Bu yüzden LA diyemeyen bir nesil yetiştirmek için eğitim yuvaları kurarlar, eğlence yuvaları inşaa ederler, sahte yazarlar kahramanlar üretirler. Edepsiz edebiyatçılar bulurlar. Lağım çukuruna benzeyen TV kanalları kurarlar. Diziler sinemalar yayınlarlar. Öpüşüp koklaşan Fatmagüllerin hiçbir suçu olmaz. Nikahsız ilişkilere özendirilir. Bir şarkıcının konserini yağınlarla izleterek Hak yol kapatılmaya çalışılır.

Şirke bulaşma dernekleri, kuruluşları kurarak şirki yaygınlaştırırlar. Hatta en iyi şirk koşana ödül verirler. Şirk koşma birincisi seçerek özendirirler. Yeter ki gençlik ve toplum LA! (hayır!) demesin. Lehebi düzen eşittir LA'dan korkan düzen. Lehebi düzen LA diyenlerin darbelerle, idamlarla ve işkencelerle durdurulduğu düzendir. Lehebi düzenlerde bir dizi, bir popçu, bir kitap, bir film en az atom bombası kadar kuvvetlidir. Atom bombası insanları öldürür yok eder ama Lehebi düzenlerin uyuturucu silahları (müzik, dizi, sinema, futbol v.b)

Ebu Leheb'in zihniyeti "seküler" yapıdaydı. Seküler yapı Allah var der ama Allah yeryüzüne ve kanunlarımıza karışmasın der. Yasalarımızı biz koruz der. Tabi kanunu yasayı Allah'a (cc) bırakırlarsa düzenleri çıkarları yıkılırdı. Hâlbuki Allah'ın ölüm ve helak yasası üzerlerine geldiğinde vakit çok geç olacaktı.

insanları yürüten ölüle re çevirir. Tepkisiz, çitkırıldım, pat döküldüm, aman bittim, görmeyen, duymayan, hissetmeyen kısacası bitkisel yaşama girmiş bir toplum oluşturur. Görmeyen, duymayan, hissetmeyen toplum ve gençlik nasıl "LA" diyecek ki! Kısacası Lehebi düzen LA'sız düzen, LA'dan korkan düzen.

Aslında Peygamberimizin amcası Ebu Leheb'n şahsına düşmanlığı yoktu. Kendisine eziyet ettiği halde amca der onu İslam'a davet ederdi.

Peygamberimizin karşı çıktığı Ebu Leheb'in zihniyetiydi. Peki Ebu Leheb'in zihniyeti nasıldı? İşte bilmemiz gereken tam da bu.

Ebu Leheb'in zihniyeti **"seküler"** yapıdaydı. Seküler yapı Allah var der ama Allah yeryüzüne ve kanunlarımıza karışmasın der. Yasalarımızı biz koruz der. Tabi kanunu yasayı Allah'a (cc) bırakırlarsa düzenleri çıkarları yıkılırdı. Hâlbuki Allah'ın ölüm ve helak yasası üzerlerine geldiğinde vakit çok geç olacaktı.

Ebu Leheb'in zihniyeti **"materyalistti"**. Yani maddeci. Maddeye, paraya, altına, mala, çocuklarına, hayvanlarına tapan onlara güvenen bir zihniyet. İşte bu zihniyet Mekke'deki adaletsizliğin, kölelere zulmün, sömürünün, yetim hakkı yemenin temel sebebiydi. Nitekim putları da doğadaki taş maddesinden yapılmış heykelciklerdi. Onlara göre putları da, ilahları da madde(heykel) olarak görünmeliydi. Hatta maddeye tapıcılık onları da madde haline getirmişti. "Madde bin Madde (Madenin oğlu madde)"

Ebu Leheb'in zihniyeti **"çok tanrılı kavmiyetçilikten"** oluşuyordu. Her kavmin ayrı ayrı tanrıları vardı. Tanrıları bile kavmiyetçi yapıyorlardı. Birçok tanrıya inanmaktan tek olan Allah'ı (cc) bulamıyorlardı. Birçok tanrı vardı. Eğitim, mal, yağmur v. b tanrılar. Bu tanrılar yerine insanlar kanun koyuyor sonra da putumuz, Tanrımız emretti diyorlardı. Böylece çok tanrılı sistemle şirk düzeni ayakta duruyor geniş halk kitleleri uyutuluyordu. Taştan putlar gösterişli geliyordu. Konuşamayan, zararı önleyemeyen, bir tekme vursan yıkılan putlara

tapıyorlardı. Bağlanmışlardı. Onları korumaya alıyorlar. Korumak için tüm yasa ve kanunlarını uyguluyorlardı. İşte akıl tutulması dedikleri tamda budur.

Ey İnananlar! Size bir örnek verildi. Şimdi onu iyi dinleyin. Sizin Allah'tan başka taptıklarınız hepsi bir araya gelse bir sinek dahi yaratamazlar. Eğer sinek o putlardan bir şey kapıp kaçsa, Putlar o sinekten o parçayı alamazlar. İsteyen de istenen de acizdir. Allah'ın büyüklüğünü gereği gibi değerlendirip bilemediler. Şüphesiz ki Allah çok kuvvetlidir. Her şeyden üstündür. (Hacc 73-74)

Evet Allah'ın (cc) büyüklüğünü anlayamadılar. Çünkü akıl tutulması yaşıyorlardı. Putların süslü görünümü, korkutucu hikayeleri, ilkeleri onlar da akıl tutulması oluşturmuştu.

Ebu Leheb'in zihniyeti **"Menfaatçi atalara tapıcılıktan"** oluşuyordu. Düzenlerini bozmak isteyen Peygamberimizi Atalarına karşı geliyor diye tasfiye etmek istiyorlardı. Muhammed atalarının dinine ihanet etti diyerek halkı peygamberimizin üstüne kışkırtıyordu. Aslında Atalarının dini Ebu Leheb'in de umurunda değildi. O sadece şirk düzenini ayakta tutmak için atalarını kullanıyordu. Menfaat icabı yani.

Ebu Leheb'in zihniyeti **"dinsiz"** değildi. Dinli bir zihniyeti vardı. Hatta bir çok putu ilahı vardı. Ali Şeriatî'nin dediği gibi şirk düzenini ayakta tutan "şirk dini." Peygamberler asla dinsiz bir topluma karşı mücadele etmemişlerdir. Hep dini olan Putlu toplumlara karşı mücadele verdiler. Şirk dini olan toplumlar.

Ebu Leheb'in zihniyeti **"Kapitalist"** bir zihniyetti. Faizle sömürü düzeni kurmuşlardı. Onların göbeği şişiyor, eğlenceleri artıyor bir çok insan da fakirlik zorluk çekip köle haline geliyordu. İnsanları kendisine borçlandırıp onları köle haline getiriyordu. Borçları da faizli veriyordu. Bu düzenlerinin bozulmasını asla istemiyorlardı. Parasız adam gereksiz adamdı. "Sen paran kadar adamsın" sistemi. Gözünü "kar" bürümüş haramkar bir düzen. Milleti "düzen" bir düzen. Para için zina, fuhuş sektörünü işletmekten çekinmiyorlardı. Yeter ki sermayeleri, servetleri korunsun. Peygamberimiz ve vahiy tüm bu düzenin çarklarına da dinamit düşüyordu.

Ebu Leheb'in zihniyeti **"egoist (bencil)"** bir zihniyetti. Kurdukları adaletsiz düzen onları sadece kendisini düşünen bir insan haline getirmişti. Yetimi, aç, yolda kalmış düşünmezlerdi. Ben doyayım, ben eğleneyim, benim işim yolunda gitsin, benim çocuklarım iyi yaşasın,

ben kazanayım, ben, ben, ben, ben! Onların sözlüğünde O, Sen, Onlar, Bunlar, Şunlar sadece aşağılamak ve hakaret etmek için kullanılır. İşte Peygamberimiz onların **"ben düzenlerine"** dinamit döşüyordu.

Ebu Leheb'in zihniyeti **"Pragmatist (faydacı)"** bir zihniyetti. Kendi faydasına olanı sever, destekler, besler faydasına olmayanı sevmez ezer. Ebu Leheb'in zihniyeti. Faydası olmayacak kız çocuğunu diri diri toprağa gömmek onlar için sevindirici bir olaydı. Kız çocuğunu diri diri toprağa gömmeyenleri de aşağılıyorlardı. Kadın hayvandan daha aşağıydı. Eşyadan farksızdı.

Ebu Leheb'in zihniyeti **"AFYONCU (uyuşturucu)"** zihniyetti. Toplumun uyuşturulup köleleşmesi onların çok hoşuna gidiyordu. Korudukları Şeytan patentli "şirk dinlerini" uyuşturarak koruyorlardı. Uyuşan zihinler çoktan köle olmayı kabulleniyorlar. Kâbe'nin içindeki 360 put kutsaldı. O putlar hakkında öyle hikayeler anlatıyorlardı ki beyinler etkisinde kalıyordu. Putlar aracılığı ile yıkılmaz tabular inşa ediliyordu. Putu yanlışlıkla yıkanlar adeta helak olma korkusuyla yaşıyorlardı. Put onları her an çarpabilirdi. Halbuki onları şirk düzeni çarpmıştı bir kere. Uyuşturmuştu. Putlar hikaye, menkıbe ve süslü anlatımlarla çarpan, helak eden, yok eden olarak beyinlere işleniyordu. Peygamberimiz (s.a.v.) tamda bu uyuşturulmuş zihinleri altüst edecek bir vahiyle insanlara gönderilmişti. Şirk düzeninin kökünden sarılmasına neden oluyordu. Lehebi düzen onu hemen durdurmalıydı. Tehdit edilmeli, boykot edilmeliydi. Günümüz diliyle **NATO** hemen savaş uçaklarıyla orayı işgal etmeliydi, BM boykot kararı almalıydı. Yardımlar engellenmeli yardım gitmesin diye sınırlar korunmalıydı. Bu nedenle Bosna'da, Çeçenya'da, Filistin'de, Afganistan'da, Cezayir'de, Mısır'da, Suriye'de, Irak'da ve daha bir çok Müslüman coğrafyasında kan akıtmalıydılar. Vahye dayanan davayı bir an önce bitirip yok etmeliydiler.

Ebu Leheb'in zihniyeti "Pragmatist (faydacı)" bir zihniyetti. Kendi faydasına olanı sever, destekler, besler faydasına olmayanı sevmez ezer. Ebu Leheb'in zihniyeti. Faydası olmayacak kız çocuğunu diri diri toprağa gömmek onlar için sevindirici bir olaydı. Kız çocuğunu diri diri toprağa gömmeyenleri de aşağılıyorlardı. Kadın hayvandan daha aşağıydı. Eşyadan farksızdı.

İşte Peygamberimizin ve İslam'ın düşman olduğu yasakladığı zihniyet buydu. Peygamberimiz bu zihniyete karşı mücadeleye başlamıştı. Tüm Peygamberler bu zihniyete bu akla karşı mücadele ettiler. Çünkü Allah (cc) böyle istiyordu. İşte bizim kabul ettiğimiz tevhid tamda bu zihniyete ve düzenlere karşı mücadele etmektir. Yoksa sadece 99'luk bir tespihe hapsedmek değildi. O tevhid ki nice kavimlerin düzenlerini yıktı. Adaleti getirdi.

Ebu Leheb o kadar kötülük yapıyordu ki Peygamberimizin oğlu kasmıdan sonra Abdullah da vefat ettiğinde Ebu Leheb çok sevinmişti. Yeğenini teselli edeceği yere o bayram yapmıştı. Kureyşliler'in yanına gelerek peygamberimizin "soysuz kaldığını" söylemişti. Bunun üzerine Kevser suresi nazil olacaktı.

Peygamberimiz davasından dönmeyince müşrikler Müslümanlara ve Haşimoğullarına boykot yapma kararı aldılar. Haşimoğullarında çoğu kişi Müslüman olmamıştı. Ama kabile taassubundan dolayı herkes kabilesinden olan insanı desteklerdi. Arabistan'da eski dönemlerde bir kişiyi korumak kabileye aitti. Kabileden başka güvence yoktu. Bu yüzden Peygamberimize karşı çıktıklarında peygamberimizi Haşimoğulları koruma altına aldı. Ama Ebu Talib ölünce Peygamberimiz (s.a.v.) himayesiz kalıp ve Taif'e gidecekti. Peygamberimiz (s.a.v.) de Haşimoğullarından olunca, Haşimoğulları Peygamberimizi (s.a.v.) himaye edip koruma kararı aldılar. Boykota onlar da dahildi. Boykotta şunlar vardı:

- Kimse Müslüman ve Haşemoğullarına kız verip almayacak,
- Kimse Haşimoğullarına yardım etmeyecek.
- Kimse onlarla alışveriş yapmayacaktı.

Ebu Leheb Haşimoğullarından olmasına rağmen müşriklerin safına geçmişti. Bu da yetmiyormuş gibi Mekke'ye gelen ticaret kervanlarından Müslümanlar yiyecek bir şey almasın diye

tüccarlara **"Müslümanlar ve Haşimoğulları bir şey alacağında onlara yüksek fiyat söyleyin ve hiç bir şey alamazsınız. Zararınızı ben karşılarım"** dedi. Böylece Müslümanlar hiçbir şey alamayarak evlerine bomboş dönyorlardı. Çocukları aç yatıp aç kalkar olmuşlardı. Müslümanlara yardım yapanı da kınıyorlar cezalandırıyorlardı. Öyle ki Müslümanlar ve Haşimoğulları artık açlıklarından **"ağaç yaprağı"** ve **"ot"** yiyorlardı. Bu boykot "3 sene" sürdü. Ebu Leheb tüm varlığını tüm gücünü Müslümanlara düşmanlık için harcamaktan çekinmiyordu. Tıpkı günümüz Ebu Lehebleri gibi. Ebu Leheb Peygamberimizin amcasıdır. Allah (cc) bizi uyarıyor. "İmansızlık yapan, insanları cehenneme atma şebekesi, devleti, vakfı, derneğı, eğitim kurumları kuran amcanız bile olsa onunla mücadele edeceksiniz." Evet günümüz Ebu Lehebleri de insanları cehenneme atma şebekesi kurmuşlar. İnsanları cehenneme göndermek için eğitim kurumları kurmuşlar. Cehenneme giden yolları açmak için dernek ve vakıflar kurmuşlar. **"İCAH A. Ş** (İnsanları Cehenneme Atma Holdingi Anonim Şirketi.)"

Ebu Leheb yine bir gün peygamberimizin kapısının önüne pislik dökmüştü. Henüz Müslüman olmayan Hz. Hamza bunu duydu ve o pislikleri toplayıp Ebu Leheb'in kafasından aşağıya döktü. Ebu Leheblere karşı Hamzalar yetismeli pislik torbalarını kafalarına geçirecek. Emin olun Ebu Lehebler Hamzalardan korktukları kadar hiçbir şeyden korkmazlar. Çünkü Hz. Hamza'nın kalbindeki iman ve Allah korkusu Ebu Leheblerin kalbine korku veriyordu. Ne zaman ki kalpte iman azaldı, dünya sevgisi arttı bu ümmette Hamzalar yetişmez oldu. Ömer Muhtarlar, Şeyh Şamiller, Ahmet Yasinler yetişmez oldu. Elhamdülillah ki Allah'ın(cc) yeryüzünde böyle kulları var ve var olmaya devam edecektir.

Ebu Leheb aynı zamanda Peygamberimizin (s.a.v.) komşusuydu. Peygamberimizin (s.a.v.) evine taş attırır, yemeğine pislik attırır ve atardı. Peygamberimiz de dışarıya çıkıp "Bu ne biçim komşuluk" diyordu.

İbni İshak diyor ki: "Ümmü Cemil Tebbet suresi nazil olunca Kabe'de peygamberin yanına geldi. Peygamberimizin (s.a.v.) yanında Ebu Bekir'de bulunmaktaydı. Ümmü Cemili avcunda çakıl taşları vardı. Ancak Ümmü Cemil peygamberimizi göremiyordu. Sadece Ebu Bekir'i görüyordu. Ümmü Cemil dedi ki **"Ey Ebu**

Bekir arkadaşın Muhammed nerede? Duydum ki beni hicvediyormuş. Onu görürsem yemin olsun ki şu çakılları onun ağzına dolduracağım. Bende hiciv yazarım." dedi ve şu şiiri okudu:

"Kötüleyerek başkaldırarak ona Kaçtık bütün emirlerinden"

Cahiliye medyası iş başında. Sesli ve yazılı medya.

Sonra Ümmü Cemil dönüp gitti. Ebu Bekir dedi ki: "Ey Allah'ın Resulü o seni görmedi mi?" Peygamberimiz **"Hayır görmedi. Allah onun gözünü aldı."** buyurdu. İşte Allah'ın (cc) dine karşı çıkanlar böyle maskara oldular. Bu da Lehebizmi benimsemiş ve Lehebizmi din kabul etmiş bir kadın örneğı. Her nedense Kondoliza Rays, Hillary Clinton gibi kadınlar geldi aklıma. Lehebizmi benimseyen dişi versiyonları da aynıdır. Zulüm, inkar psikolojisi genlerinde vardır. Vazgeçmezler. Allah (cc) onların gözünü kör etmiştir göremezler. Sonları Cehennemde odun taşımak. Allah (cc) onları bu şekilde aşağılıyor.

Ümmü Cemil'in değerli bir gerdanlığı vardı. **"Ben bu gerdanlığı Muhammed'e düşmanlık için harcayacağım."** dedi. Allah ise buna karşılık onun ayette buyrulduğu gibi onun boynuna bir ip geçirip cehennemde odun hamallığı verdi. **"Karısı da boynunda bükülmüş hurma lifinden bir ip olduğu halde odun taşıyacak."** (Tebbet 4-5) Hurma lifi genelde kölelerin yük taşımak için kullandığı iptir. Allah (cc), Ümmü Cemil için özellikle "hurma lifinden bir ip ile cehennemde odun taşıyacağını" anlatarak onu aşağılıyor.

Ebu Leheb'in eşi Ümmü Cemil aynı zamanda diken toplayıp sırtına yüklenip Peygamberimizin (s.a.v.) kapısının önüne döküyordu. Peygamberimizin (s.a.v.) ayağına batıp kanasın diye. Yani o günün mayınını Ümmü Cemil toprağın içine dölüyordu. Günümüzde de Müslümanların yoluna mayınlar döküveriyorlar. Ümmü Cemil ile aynı işi yapıyorlar. Yani günümüzde Müslümanlar aleyhine gazete taşıyanlar, broşür taşıyanlar, dergi taşıyanlar, programlar taşıyanlar, kalemle taşıyanlar, bilgisayar taşıyanlar aslında beraberinde ateşlerini taşıyorlar.

Müşrikler Bedir Savaşın'a çıkacaklardı. Ebu Leheb kendi yerine As b. Hişam'ı gönderdi. Müşrikler savaşta yenilince Ebu Leheb kahroldu ve hastalığı arttı. **Adese** adında bulaşıcı bir

çiçek hastalığına yakalanmıştı. Bu hastalığa Arapçada "Cuderi" hastalığı diyenler de vardır. Çocukları bile yanına yaklaşıyordu hastalık bulaşır diye. Bu hastalığın acısıyla öldü. 3 gün boyunca ceset öylece kaldı. Gömmediler. Herkes çocuklarını ayıplamaya başladı. Bunun üzerine çocukları Sudanlı zenci köleleri ücret karşılığında tutarak onlara defnettirdiler. **Bir ri-vayete göre de çocukları bir çukur kazıp ellerine sopaları alarak itekleyerek çukura itip gömdüler.** İşte zalimlerin sonu buydu. Bir zalim daha ibretle devrilmmişti. Ebu Leheb'in ne parası ne çocukları ona fayda vermedi. İtibarı da ona fayda vermedi. Tapmış olduğu putlar da. Tebbet suresi 2 ve 3. Ayette Allah (cc) buyuruyor ki: **"Ona malı da kazancı da fayda vermedi. O alevli bir ateşe girecektir."**

Malı Ebu Leheb'in **"Ekonomik gücü"**, kazancı da **"Askeri gücüdür"**. Ne ekonomik ne de askeri gücü Ebu Leheb'e fayda vermedi. Bu nedenle günümüzde de askeri ve ekonomik gücü elinde bulunduranlar bizi aldatmasın. Zaten Lehebistlerin Müslümanlara ekonomik ve askeri güçle zulmetmesi değişmez karakterleridir. Allah'ın da (cc) Lehebistleri helak etmesi değişmez yasasıdır.

Son sözü her zaman ki gibi Şuara suresi 227. ayete bırakalım **"Zulmetmekte olanlar nasıl bir inkılaba uğrayıp devrileceklerini**

pek yakında bilecekler" İşte sözün bitip bitip tekrar başladığı yer...Allahüekber.

NOT: Ebu Lehebler karşımıza bazen amcamız, bazen dayımız, bazen babamız, bazen devlet olarak, bazen Amerika , bazen İsrail, bazen bir kanal , bazen bir kitap olarak çıkabilmektedir. Bazen de bir arkadaş kadar yakındır. **ORTAK ÖZELLİKLERİ TEVHİD DAVASINI ENGELLEMEKTİR.** Selam ve dua ile...

KAYNAKLAR

1. Fi zilal-il Kuran, 16. cilt, s. 426-429
2. Tefhimul Kuran, 7. cilt, s. 291-299 , İnsan Yayınları
3. Salih Suruç, Kainatın Efendisi Peygamberimizin Hayatı, Mekke Dönem'i bölümünde Ebu Leheb ve müşriklerin zulmü açıkça anlatılmaktadır.
4. Hadislerle Kur'anı Kerim Tefsiri, ibni kesir, 15. cilt, Tebbet Suresi, Çağrı Yayınlar,
5. Yeni Rehber Ansiklopedisi, 6. cilt, Türkiye Gazetesi, s. 120
6. Türk Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi, cilt 10, s. 178
7. Hz. Muhammdin Hayatı Ve İslam Daveti, Cilt 1
8. Mahmut Toptaş, Şifa Tefsiri, Tebbet Suresi
9. Tefsir-i Kebir Mefatihul Gayb, Fahreddin Razi, Tebbet Suresi.
10. Peygamberimizin Şahsiyeti ve Karakteri, Prof. Dr. Muhammed Ravvas, s. 178, 179
11. Ali Şeriatî, Dine Karşı Din.

Dünya Müslüman Âlimler Birliği Fetvası

Tercüme: Prof. Dr. Hacı DURAN
Adıyaman Üniversitesi

Dünya Müslüman Âlimler Birliği, Ali Cuma'nın Fetvasını Reddediyor, Ezher'in Kurumlarını ve Âlimlerini Bu Fetvanın Saçma Olduğunu Açıklamaya Davet Ediyor.

Dünya Müslüman Âlimler Birliği, Mısır diyarı eski müftüsü Ali Cuma'nın Allah'ın mahrem kıldıklarını çiğneyen, hakikati saptıran ve İhvan'ı sahtekârca karalayıp haricilikle niteleyen sözlerini duymuştur. Müftü, Haricilerin ashabı günahlarından dolayı küfürle suçladığını, tevil yaparak Müslümanların öldürülmesini ve mallarının talan edilmesini meşrulaştırdıklarını, cemaate katılmayı terk ettiklerini ve imamların arkasında namaz kıldıklarını biliyor. Haricilerin yönetime ve iktidara karşı haklı hiçbir delilleri olmadan isyan ettiklerini, kanunları çiğnediklerini ve yolları kestiklerini de iyi bilmektedir.

Bu özelliklerin hiçbir İhvan Hareketi'nde yoktur. İhvan hareketi Müslümanları küfürle suçlamıyor. Müslümanların cemaatlerine katılmayı terk etmiyor. Yönetimi gasp eden yöneticiye de isyan etmiyor. Onlar görüşlerini barışçıl gösterilerle açıklıyorlar. Barışçıl gösteriler; iktidarın gasp edilmesine karşı, Mısır halkının üzerinde uzlaştığı tepki biçimlerinden birisidir. Ayrıca göstericilerin tümü de İhvanı Müslimin mensubu değildir. Aralarında Hristiyanlar dâhil, halkın büyük çoğunluğunu oluşturan şerefli insanlar vardır.

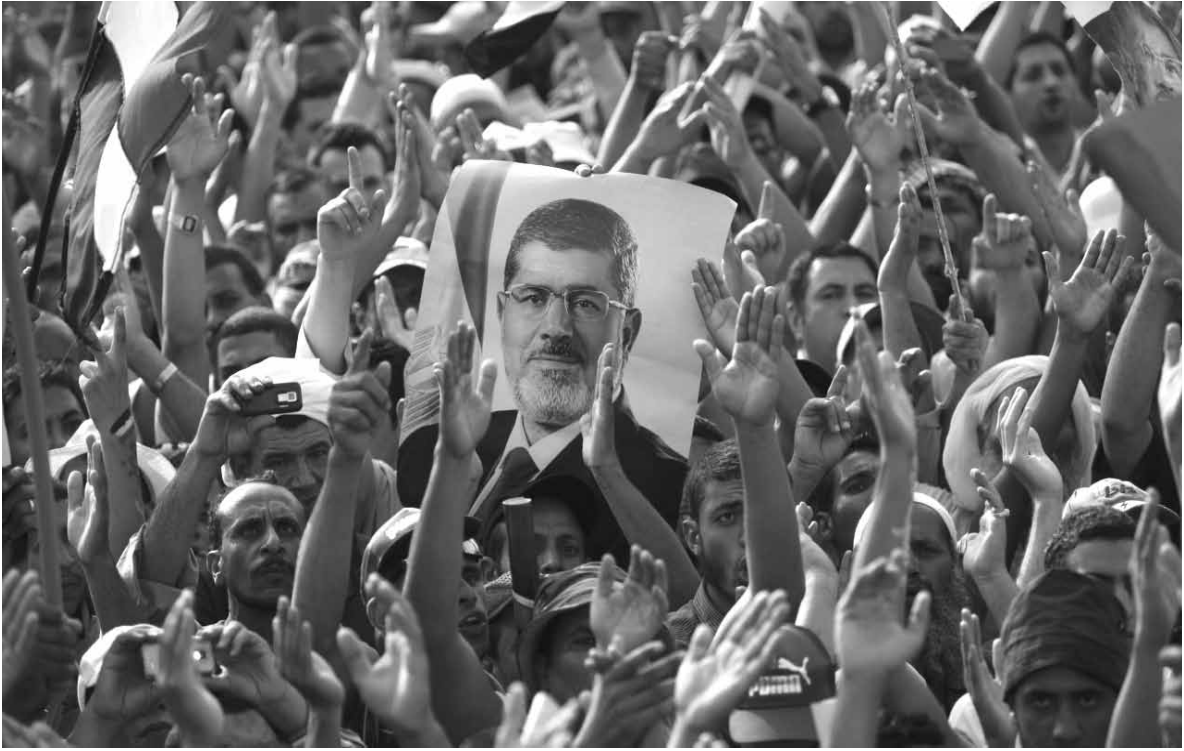
Eski müftü, sapık inançlarından yola çıkarak gösterici halkın, öldürülmesi ve vurulması konusunda fetva vermiştir. Müftü daha da ileri giderek, Resulullah'ın ve evliyanın çatışmalarda

göstericileri vuranlarla beraber olduğu yalanını da uydurmuştur. Bu konuda rüya gördüğünü söyleyerek fetvasını meşrulaştırmıştır.

Dünya Müslüman Âlimler Birliği, İhvanı Müslimin Hareketini savunmak için değil; hakkın, hakikatin ve şeriatin gereği olarak eski müftünün bu garip fetvasını reddediyor. Cenabı Hakk'a ve Resulüne yalan isnat eden bu garip ve saçma fetvayı reddetmeyi bir görev addediyor. Güvenilir ve bilinen İslam âlimlerinden hiçbirisi böyle saçma bir fetva vermemiştir. Bu saçma fetva'yı Cenabı Hakkın, Ali İmran suresinin 78. ayetindeki şu ifadesi tam olarak tanımlamaktadır. "İddialarına, gerçeği bildikleri halde Allah katında delil getirenler, Allah'a yalan yüklüyorlar, isnat ediyorlar."

Müftünün bu fetvası; hiçbir fıkhi ilkeye ve yönetime dayanmıyor. İslam hukukunda, kadim ve güncel İslam tarihi geleneğinde böyle bir fetvanın, benzeri yoktur. Müftünün bu sözleri, çağımızın fıkıh ve fetva tarihine saçmalığın örneği olarak girecektir.

Ali Cuma'nın, gösterilerde veya kavgalarda askerlerin göstericileri vurmasını ve öldürmesini caiz kılan fetvasının bir benzerini hiçbir İslam âlimi vermemiştir. Hatta İslam âlimleri, silahlı olarak başkasının evine girip ev sahibine saldırıya veya onun kıymetli eşyalarını gasp etmeye çalışan bir saldırganın, saldırı esnasında güvenlik kuvveti tarafından vurulmasını da caiz görmemiştir. Silahlı bir saldırıya nasıl davranılması gerektiği konusunda İslam âlimleri şu fetvayı vermişler:

"Öncelikle çatışma esnasında, silahlı saldırıyı engellemek için olabildiğince korkutmak gerek. Yeterince güç ve kuvvet varsa, vacip olan, saldırıyı yakalamaktır. Silahlı saldırıyı yakalama ve durdurma imkânı olduğu halde, bu yönetime başvurmadan vurmak caiz değildir. Silahlı saldırıyı jopla durdurulabiliyorsa, jopla durdurmak gerek, bu imkânı kullanmadan saldırıyı vurmak ve ona karşı kılıç kullanmak caiz değildir. Saldırının saldırısı engellenmiyorsa, öncelikle ayaklarından ve ellerinden vurularak durdurulmalı. Saldırının eylemi bu şekilde engellenebiliyorsa, bu yöntemi kullanmak gerek. Bu imkânları kullanmadan saldırıyı doğrudan doğruya vurmak ve öldürmek caiz değildir. Saldırının saldırısı jopla durdurulamiyorsa; kılıç, ok veya tüfek kullanmak zorunluluğunun olduğu hallerde; öldürme kastı olmadan, sadece saldırıyı durdurma amacıyla silah kullanılabilir. Önemli olan saldırının saldırısında kullandığı silaha ve saldırı biçimine daha hafiflikle karşılık vermektir. Daha ağır ile saldırıyı durdurmaya çalışmaya başlanmamalı." Bu ilkeler, İslam hukukunun Allah'ın şeriatine göre düzenlediği kesin hükümlerdir. Bu hükümler, keyfi olarak dünyanın veya bir grubun hoşuna gidsin diye düzenlenmemiştir.

Müftü Ali Cuma'nın verdiği bu fetva, şer'i ve kanuni olarak öldürmeyi ve kan dökmeyi tah-

rik etmektedir, kışkırtmaktadır. Buhari'nin İbn Ömer'den rivayet ettiği hadisi şerifte Resulullah (a.s.): "Bir Müslüman, Allah'ın haram kıldığı kanı dökmedikçe, güvenlikte olur" hükmüne tamamen muhalif bir fetvayı eski mısır müftüsü vermiş bulunmaktadır.

Ayrıca, Nesai'nin İbn Ömer'den rivayet ettiği bir diğer hadisi şerifte Resulullah (a.s.): "Bir Müslüman insanı öldürmek Dünya'nın düzenini bozmaktan daha kötü bir fiildir" diye, buyurmuştur.

Aynı durumu, Yüce Allah şöyle buyurmaktadır: "Kim ki bir kişiyi, haksız yere işlediği bir cinayet veya yeryüzünde çıkarttığı bozgunluktan dolayı değil de haksız bir sebepten dolayı öldürürse; bütün insanları yani insanlığı öldürmüştür. Kim ki bir insanı yaşatırsa bütün insanları ve insanlığı yaşatmış ve diriltmiş olur" (Maide:32). Nisa, 93. ayette ise Cenabı Hakk: "Kim kasıtlı olarak bir mümini öldürürse, ebediyen düçar olacağı cehennem azabı ile karşılık bulacaktır. Allah'ın gazabına, lanetine ve şiddetli azabına müstahak olacaktır", buyurmaktadır.

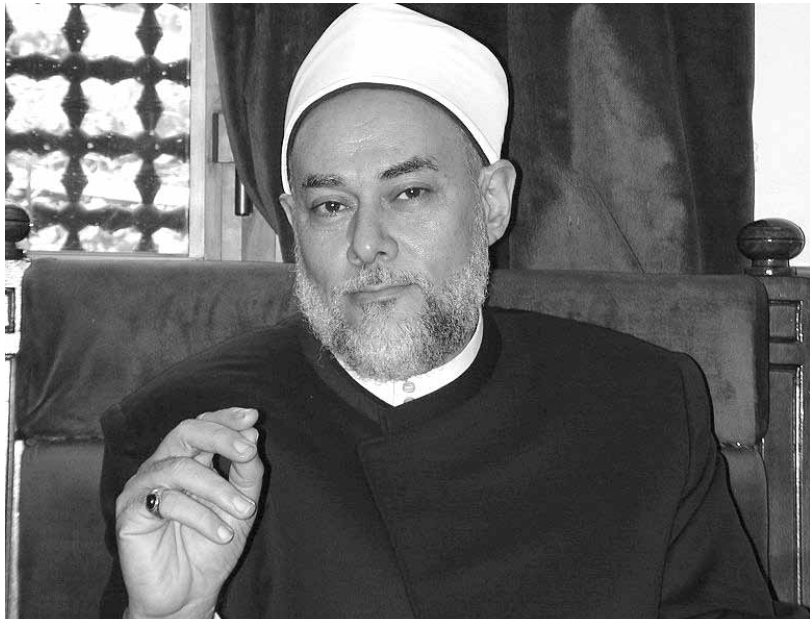
Ali Cuma, bütün göstericilerin devlete/iktidara isyan ettiği yorumundan yola çıkmaktadır. Bu gerçekleri ve fiili durumu çarpıtmaktır. Bilakis Ali Cuma ve onun gibiler, halkın kendisini seçtiği ve kendisinden razı olduğu meşru ikti-

dara isyan etmişler, yasal yönetimi ilga etmişler, yasal başkanı saklamışlar, onu hiçbir yasaya dayanmadan tutuklamışlar. Halk yasal başkanı ve düzeni korumak için barışçıl gösteriler yapmıştır. Darbe yönetiminin iddia ettiği gibi, göstericilerin hiç birisi silahlı değildir. Silahlı olanlar askerlerdi, polislerdi, baltacıları. Bunlar ellerindeki silahlarla temiz insanların üzerine kurşun sıkmışlardır. Rabbimiz Allah'tır diyen kitleleri kurşuna dizmişlerdir.

Cuma bey, şunu bilmeli ki, Mısır diyarında, halkın seçtiği başkana isyan edenler ve onu devirenler, yani darbeciler haricidir. Vacip olan halkın seçtiği başkanın yaptığı görevlendirmeleri yürütmektir, ona saygı göstermektir. Meşru başkana itaat etme; Allah'ın şeraitinin bir gereğidir. Bunun böyle olduğunu, kitap, sünnet, ümmetin icması, seçkin, alanın uzmanı sadık İslam âlimleri söylüyor. Cenabı Hakk onlarla birlikte hareket etmemiz gerektiğini Tevbe 119. ayeti kerimede şöyle buyuruyor: "İman edenler; Allah'a bağlanınız, bağlılığı çiğnemekten çekiniz, doğru yani sadıklarla birlikte davranınız".

Eski Müftü Ali Cuma'nın esas garip olan tarafı; Kahire'de El Fetih camisine sığınanları toplu olarak öldürmeyi meşrulaştırma konusundaki hüsrana olarak tanımlanabilecek olan açıklamasıdır. El Fetih camisinde meydana gelen felaketi, Resulullah'ın (s.a.v) yaktığı Dırar mescidine benzeterek meşrulaştırıyor. Müftü Cuma Efendi, muhtemelen ya unutmuştur, ya da cehaletini unutmazlıktan gelerek saklamaktadır. Çünkü El Fetih camisi, ezanın okunduğu ve Allah'ın adının zikredildiği bir büyük camidir, bu camide yıllardır Cuma namazı kılınmakta, insanlar bu camide tevbe ederek Allah'a dua etmekte ve namaz kılmaktadır. Bu camide yıllardır Müslümanlar, doğruluğu emretme, kötülükten kaçınma ve Allah'ın helallerine ve haramlarına uyma konularında vaaz dinliyor, vaaz veriyor.

Resulullah'ın yaktığı Dırar mescidi ilk günden itibaren, İslam'a zarar vermiştir, küfrü yaymıştır, Müslümanları bölüp parçalama işlevi

Mısır diyarı eski müftüsü Ali Cuma

görmüştür, Resulullah'a ve Allah'ın dinine savaş açanların karargahı olmuştur. El Fetih camisi, nasıl Dırar mescidine benzetilir anlamak mümkün değildir.

Dünya Müslüman Âlimler Birliği; Ezher'in ilgili kurumlarını, meşayihini ve seçkin âlimler heyeti üyelerini, eski müftünün bu fetvası konusunda görüşlerini açıklamaya davet ediyor. Çünkü onların sükûtu; bu batıl/saçma fetvayı kabullenmeleri anlamına gelmektedir.

Yüce Rabbimiz, biz Sana, nebilerine, peygamberlerine, meleklerine, makamının gücüne inanıyoruz ve güveniyoruz. Senin dinini bozmaya ve kitabınla oynamaya çalışanlara karşı Sana sığınıyoruz. Bilmediklerini yani cehaletlerini Senin sözleriyle kapatmaya çalışanlara, Sana uydurdukları yalanlarını atfedene, Sana ve resulüne iftira atanlara karşı Sana iman ediyoruz.

Allah'ı Teala'dan; bize gerçeği olduğu gibi göstermesini, gerçeğe bilinçlenip ona uymamızı; batılı olduğu gibi göstermesini ve ona karşı bilinçlenip ondan sakınmamızı sağlamasını diliyoruz.

İnsanların çoğu bilmese de Allah dilediklerini yapıyor.

8 Ekim 2013 Doha

Prof. Dr. Ali Karadağı (Genel Sekreter)

Prof. Dr. Yusuf El-Kardavi (Genel Başkan)

Resmi Cinayetin Fetvası: Göstericileri Öldürün

Prof. Dr. Hacı DURAN
Adıyaman Üniversitesi

Mısır Darbesi ile ilgili 13 Ekim günü Dünya Müslüman Âlimler Birliği Katar'ın başkenti Doha'da bir fetva yayınladı. Fetva, Mısır'da darbe yönetimini ve iktidarın darbe ile ele geçirilmesini meşrulaştıran Mısır eski müftüsü Ali Cuma'nın verdiği bir fetvanın yanlışlığını ve İslam hukukundaki değerini açıklamakta ve sorgulamakta.

Hatırlanacağı gibi, Mısır eski müftüsü Ali Cuma, Mısır'da darbeye karşı direnen ve bu amaçla gösteri yapan halkın, darbe yönetimi güvenlik birimleri tarafından vurulmalarının ve öldürülmelerinin İslami bir görev olduğunu, darbe yönetimine tavsiye etmiş ve bu yönde bir fetva yayınlamıştı. Adı geçen müftü, İhvanı Müslimin hareketi mensuplarını İslam tarihinin ilk isyancıları olarak bilinen Haricilere benzetmişti. Bu benzetmeden yola çıkarak öldürülmelerinin dini manada helal olduğunu açıklamıştı. El-Fetih camisine sığınan göstericileri, Dırar mescidini yapan münaflara benzeterek, caminin Peygamberimiz (a.s.)'ın bu mescidi yıktığı gibi içindekilerle birlikte yıkılması gerektiğini de darbe yönetim lideri Abdulfettah Sisi'ye önermişti.

Müslüman Âlimler Birliği aşağıda kısmen tercümesini yaparak sunacağım fetvasında, sabık müftünün bu fetvasına İslam hukukunda gösteri hakkı, göstericilere güvenlik birimlerinin müdahale etme konusunda uygulayabilecekleri şiddetin sınırları konusunda açıklamalar getirmektedir. Meşru bir yönetimin ve iktidarın tabiatını ve mahiyetini İslam hukukuna göre açık-

lamaktadır. İhvanı Müslimin hareketinin temel değerleri ve Haricilikle olan ilişkisi ve darbeye direnen gösterici halkın hangi toplumsal kesimlerden oluştuğunu da ilgili fetva tartışmaktadır.

Müslüman Âlimler Birliği yayınladığı fetva-da; İslam tarihinin ilk isyancıları olan Haricilerin, günah işleyen Ashabı küfürle suçladıklarını, buna karşılık İhvanı Müslimin hareketi mensuplarının böyle bir inançları olmadığını, İhvan'ın Ashab konusunda Ehli Sünnet inancında olduğunu belirtiyor. Haricilerin meşru bir iktidara isyan ettiklerini, bu isyanlarını saldırı yaparak gerçekleştirdiklerini; buna karşılık İhvanı Müslimin'in iktidarı gayri meşru bir şekilde ele geçiren yönetime karşı isyan etmediğini, saldırı düzenlemediğini, sadece darbe yönetiminin gayri meşru olduğunu barışçıl gösterilerle dile getirdiğini açıklamaktadır. Haricilerin yol kestiklerini, terörizme benzer tarzda eşkıyalık yaptıklarını, İhvanı Müslimin'in böyle bir eyleminin olmadığını hatırlatmakta ve İhvan'ın şiddet eylemlerine her zaman karşı çıktığını belirtmektedir.

Fetva, seçimlerle, yürürlükteki yasalara ve teamüllere göre kurulan bir yönetimin meşru olduğunu ve bu şekilde inşa olunan bir iktidarın İslami manada yürütme yetkisini haiz bulunduğunu ortaya koymaktadır. Böyle bir iktidara uymanın ve bu iktidarın görevlendirmelerinin yürütmesinde vazife almanın doğru olduğuna hukuki olduğuna hükmetmektedir. Buna karşılık zor ve şiddet kullanarak iktidarı ele geçirmenin dinen caiz olmadığını, bu tür iktidarların

gasıp olduklarını deklere etmektedir. Bu yaklaşımdan yola çıkarak Mısır darbe yönetiminin meşru olmadığına, Mursi'nin hala meşru Mısır başkanı olduğuna karar getirmektedir.

Fetva, iktidarı güç kullanarak, isyan ederek ele geçiren Mısır'daki mevcut yönetimin, bu davranışıyla Hariciler gibi, ilahi ve meşru hükümleri ve yasaları çiğnediğini dile getirmektedir. Ancak gasıp yani cunta şeklinde oluşan bir iktidara karşı saldırı yaparak, şiddet yöntemlerini kullanarak direnmeyi de helal saymamaktadır. İhvan'ın ve Mısır halkının barışçıl gösterilerle mevcut Mısır darbe yönetiminin yasal olmadığını açıklamasını dini manada helal ve olması gereken bir eylem biçimi olarak değerlendirmektedir.

Fetvanın ilginç yönlerinden birisi de polisin ve güvenlik kuvvetlerinin, iktidara ve yönetime karşı yapılan gösteriler konusunda nasıl bir tutum alması gerektiğini, dini bir temele dayandırmasıdır. İkincisi, modern hukuk sistemlerinde, orantılı güç kullanma kavramıyla ifade edilen hukuki değerın yürütmesini, İslam hukukuna göre, bir kurala bağlamasıdır. Üçüncüsü, klasik İslam hukuku kaynaklarına dayanılarak, ayetlerden ve hadislerden örnekler getirilerek, güvenlik kuvvetlerinin saldırganlara ve göstericilere nasıl davranması gerektiğini belirlemeye çalışmasıdır. Bir kişiye veya başkasının evine saldıran bir saldırganın durdurulması için, doğrudan doğruya vurulmasının caiz olmadığından yola çıkılarak konu işlenmektedir. Temel amaçın saldırganın tutuklanması ve engellenmesi olması gerektiği söylenmektedir. Polisin saldırgandan daha ağır saldırı yöntemlerini kullanarak, saldırganı durdurmaya çalışmasını İslami manada hukuk dışı saymaktadır.

Gösteri yaparak siyasi iktidarın gayri meşru olduğunu dile getirenlerin, çoğulcu bir uzlaşıyla davalarını meşru bir şekilde ifade etmiş olduklarını söylemektedir. Gösterilerin ve protestoların isyan olarak değerlendirilmesinin caiz olmadığı, bu fetvada hükme bağlanmaktadır. Mısır darbe yönetiminin ve eski Müftü'nün göstericileri isyancı olarak damgalamasını bir çarpıtma ve hakikati ortadan kaldırma olarak görmektedir.

Fetva, sadece İhvan'ın duruşu ile ilgili tartışmalara değinmiyor. Aynı zamanda Mısır'da Müslüman, Hristiyan, Laik, Liberal ve benzeri kesimlere mensup bütün toplumsal zümrelerin ortak amaçlar doğrultusunda uzlaşarak birlikte gösteri yapmış olmalarını da doğru ve hukuki

bir eylem olarak mütalaa etmektedir. Buradan yola çıkılarak kamusal haklar ve icraatlar konusunda, Müslümanların sadece kendi adlarına hareket etme yerine, müşterek haklar adına bütün sosyal kesimlerle işbirliği içine girmelerini de dinen caiz görmektedir. Hatta bu tür sosyal eylemleri ve protestoları, barışçıl olmaları, şiddet içermemeleri ve saldırıya dönüşmemeleri şartıyla teşvik etmektedir.

Devlet kuvvetlerinin göstericileri engellemesini caiz görmüyor. Göstericilerin kurşunlanmasını, vurulmasını ve dövülmesini cinayet olarak değerlendiriyor. Bundan dolayı Mısır darbe yönetiminin cinayet işlediğini ve bu cinayetlerden dolayı da ayrıca gayri meşru olduğunu karara bağlıyor. Sonuç olarak bu fetvaya göre; mevcut Mısır darbe yönetimi, iktidara gelme biçimi bakımından gayri meşrudur. Meşru iktidarın başkanını ve üyelerini hapsedmekle suç işlemiştir. Darbe yönetiminin gayri meşru olduğunu ve gitmesi gerektiğini anlatmak için sokakları ve meydanları dolduran göstericiler haklıdır. Göstericilerin demokratik protestoları sürdürmesi caizdir. İktidarın göstericileri durdurma niyeti ile öldürmesi haramdır. Gasıp darbe yönetimi katliam yapmakla suç işlemiştir, yargılanmalıdır. Mısır'ın eski müftüsü resmi cinayetleri İslam hukukuna göre temellendirmeye çalışmakla, Allah'a ve Resulüne yalan atfetmiştir. Mukaddes metinleri ve uygulamaları karartmıştır, saptırmıştır. Müftü'nün bu saçma fetvasına karşı suskun duran Ezher uleması da görevini ihmal etmiştir. Âlim olma sıfatıyla bağdaşmayan bir tutum içine girmiştir.

Harf Devriminin Arka Planı

Muhammed Mahi MÜNİR

Bilindiği üzere İslam düşmanları, kirli emellerini gerçekleştirebilmek için, her türlü oyunları oynamışlardır. İslam coğrafyasında, bu mel'un planlarını gerçekleştirmek amacıyla, o ülkelerde bulunan ve beyinleri, yürekleri satın alınmış; makam, mevki, kadın vb. düşkünü zalimlerle işbirliği yapmışlardır. Yaşadığımız bu topraklarda da,

-her türlü kusuruna rağmen- son İslam devleti olan Osmanlı Devleti parçalanmış ve işbirlikçi zalimlerin katkısı ile yıkılmıştır. Yerine ikame edilen Türkiye Cumhuriyeti, geçmişini reddetmiş, İslam'a sırt çevirmiş ve yüzünü Batı(l)a döndürmüştür. Bu dönüşün gereklerini ve kendine biçilen rolü gerçekleştirmiş, bu uğurda bir çok cana kıymaktan çekinmemiştir. -İskilipli Atıf Hoca, Şeyh Said ve daha niceleri. Rabbimiz hepsine rahmetiyle muamele etsin. -

Devrin süper gücü İngiltere ile yapılan Lozan Antlaşması sonrasında, İslam'a ait ne varsa birer birer kaldırılmış ve efendilerine verilen sözü gerçekleştirmek için bu topraklarda terör estirilmiştir. -İstiklal Mahkemelerini hatırlayalım-

Ne hazindir ki kardeşlerim, yüzlerce yıllık irfan ve medeniyetimizin temel taşları olan ve tüm Müslümanları birbirine bağlayan bir köprü derecesinde olan İslam harfleri, ecnebi hurufu olarak da biline Latin harfleri ile 1 Kasım 1928 tarihinde değiştirilmiş ve İslam harfleri yasaklanmıştır. İnkılaplar içerisinde en radikal ve günlük hayat üzerinde en etkilisi olduğu halde yeterince tartışıl(a)mamıştır. Avram Galanti ve Fuat Köprülü gibi itiraza kalkanlar da kısa sürede muma çevrilmişlerdir.

Cemil Meriç'in dediği gibi 3 Kasım 1928'den itibaren kütüphaneler birer "tuğla yığını"na dönmüş, 900 yıllık birikimin üzerinden asfalt geçirilmiştir. Bir gün önce âlim olanlar ertesi gün ilkokula başlayan birer öğrenci haline gelmiş, Mahir İz'in hatıralarında geçtiği üzere Latin harflerini kazara önceden öğrenmiş öğrenciler, hocalarının hocaları olacaklardı! Bu köklü de-

ğışimden etkilenmeyen 'mutlu azınlık' ise yabancı okullardan mezun olanlardı. Onlar yarışa bir adım önde başlayacak ve yeni oluşturulan bürokrasinin çekirdeğini oluşturacaklardı. İslam düşmanı Kemalist zalimlerin bu devrimi yaparken kendilerine göre birçok gerekçeleri vardı fakat bunların tutarlı hiçbir gerekçesi yoktu. Bu argümanlar-

dan en çok kullanılanı belki de "Arap harflerinin öğrenilmesi çok zor!" tezi idi. Halbuki Müslümanlar Arap alfabesiyle dünyanın en görkemli medeniyetlerinden birini inşa ederken aynı dönemde Latin alfabesi kullanan Avrupa karanlık çağda yaşıyordu. Demek ki keramet alfabede değil, onu kullananın maharetindedir. Japonlar binlerce yıldır aynı dili kullanmaktadırlar ve 5 binin üzerinde karakterden oluşmaktadır. Ve bir Japon çocuğu binlerce yıl önceki dedesinin yazdığı kitabı okuyup anlayabilmektedir. Veya bir İngiliz Shaskpere'in Yazdığı bir kitabı anlamakta zorlanmamaktadır. Ya biz? Ya bizim çocuklarımız?!!! Mehmed Akif'in "Safahat"ını kaç öğrenci anlayabilir? Bırakın öğrencileri kaç öğretmen okuyup izah edebilir?

Kemalist Harf Devrimi'nin gerçek yüzünü birinci elden dinleyelim; Kemalizm'in başbakanı Milli Şef İsmet İnönü: "Harf Devriminin en büyük faydası, kültür değişmesini kolaylaştırmasıdır. Türk halkını bir kültür aleminden (İslam Kültüründen) bir başkasına (Batı/I Kültürüne) nakletmiştir." itirafında bulunmuştur. Bir başka "itirafçı" Yakup Kadri: "Biz Latin alfabesiyle-Yeni Türk Alfabesi dedikleri şey- Batı/I camiasına arka kapıdan değil, ön kapıdan girme imkanı bulabildik. "Ne gariptir ki, efendilerinin arzularını gerçekleştirebilmek için bunca zulmü yaptıkları halde, AB kapısında on yıllardır köpek gibi bekletilmektedirler. Harf Devriminin mimarlarından-siz bunu müfsit diye okuyunuz- A. Cevat Emre "Arap yazısıyla Batı/I kültürünü benimsemek imkansızdı. " diyerek gerçek niyetlerinin ne olduğunu ortaya koymuştur. Demek ki gerçek amaçları halkın daha eğitimli olması, kültür seviyesinin artması vb değil; Batı medeniyet(sizliği)ine geçmekti. İslam'ı, Kur'an'ı ve yüz yıldır oluşmuş İslam müktesebatını yok etmekte. Osmanlı'yı, İslam'ı ve Kur'an'ı temsil eden bir yazıyla yollarına devam edemezlerdi. Halkın İslam ile arasına

Milli Şef İsmet İnönü: "Harf Devriminin en büyük faydası, kültür değişmesini kolaylaştırmasıdır. Türk halkını bir kültür aleminden (İslam Kültüründen) bir başkasına (Batı/I Kültürüne) nakletmiştir." itirafında bulunmuştur.

aşılması güç duvarlar örmekti. Maalesef bu konuda ciddi mesafe kat etmiş ve halkın cahil kalmasına sebep olmuşlardır.

Eski zamanlarda harf devrimini sadece Mısır'da Firavun Ahthanon yapmıştı. "Modern zamanlarda ise işgalci Fransızların Haiti ve Vietnam'da yaptıkları gibi dışarıdan değil de kendi iradesiyle

Harf Devrimi yapan iki ülke vardır. Malum biri Türkiye. İkincisi hangisi dersiniz? İsrail! Ancak aralarında çok mühim bir fark var. Türkiye Arap/İslam harflerini geri bıraktırıyordı diye terk ederken; İsrail, hemen bütün vatandaşları Latin harflerini bildiği halde tersinden bir devrimi yaptı ve 2 bin yıl önceki ölü ve öğretilmesi çok zor olan İbrani alfabesini diriltti. -Antalya kadar toprağı olmadığı halde-Eh, sofranıza koyduğunuz köpek balığı geni aşılarmış domatesin tohumlarını, bu mürteci devletten aldığımıza göre pek de geriye gitmiş sayılmazlar değil mi?-

Peki Harf İnkılabının ilham kaynakları ne/nelerdi? Bakü Kongresi gibi örnekler var ama 1927'de Filistin'de bir Yahudi'nin Latin harfleriyle ama İbranice yayımladığı kitap bu konuda çok önemli ipuçları veriyor. İthamar Ben-Avi adlı bu Latin harfleri savunucusu, dindar Yahudilerce topa tutulmuş ve ilhamını Türklerden aldığı iddia edilmişti. Ben-Avi ise kendini şöyle savunmuştu: "Bu fikri ben Atatürk'ten almadım, aksine onun ilham kaynağı benim. 1911'de Kudüs'e geldiğinde Mustafa Kemal'e Osmanlı'nın geleceğinin Latin harflerinde yattığını anlatmıştım, o da ikna olmuştu. Hatta 'Latin harflerinin şerefine' diye beraber kadeh kaldırmıştık!"

Yine bir Yahudi olan Avram Galanti'nin şu sözü çok ibretliktir: "Arabi harfleri, terakkimize mani değildir!"

Görev yine bize düşüyor kardeşlerim! Bu Kemalist zalimlerin zulümlerini bertaraf etmek ve yeniden Şanlı İslam Medeniyetimize dönmek için; dinimize, dilimize, kültürümüze sahip çıkmak, yaşamak ve yaşatmak için her türlü çaba ve gayretin içerisinde olmak zorundayız. Unutmayalım ki, karanlığa küfretmek yerine, bir mum da biz yakmalıyız.

NOT: Bu yazıda Mustafa ARMAĞAN'ın "7 soruda Harf İnkılabı" adlı makalesinden yararlanılmıştır.

Dava Bilincini Kuşanmak - 2

Ömer KÖŞÜ

Kelime-i Tevhidi söylemeniz bir imza hükmündedir. Siz bu dine girerek bir söz vermiş oluyorsunuz. Bu söz İslam dinini yaşayacağınıza dair bir sözdür. İlk önce yapılması gereken bu dinin ona sunduğu yapmakla mükellef olduğu hususları öğrenmek olmalıdır. Zaten ilk inen ayet olan "İkra Bismi rabbike-İlezi Halak" "Yaratan Rabbinin adıyla oku" (96/Alak/1), ayeti de buna işaretler. Çünkü insan ancak bildiği, öğrendiği şeyi yapar, bilmiyorsa nasıl yapacak?

İlk önce dinin direği dediğimiz olmazsa olmazımız olan namazı öğrenmesi, daha sonra Kur'an okumayı öğrenmesi ve namaz kılarken okunacak ayetleri ezberlemesi gerekmektedir. Ramazan ayı geldiğinde ramazan orucunu tutması, gücü yetiyorsa zekatını vermesi, durumu müsaitse hacca gitmesi gereken ilk ana temel noktalar. Bunlar ilk bilinmesi gereken ve yapmakla mükellef olduğu hususlardır. Bunun delili ise şu hadis-i şerifte zikredilmiştir:

Birisi gelip Resulullah efendimize sual etti:

Ya Resulullah Cennete götürecek amel nedir?

— **Allah'a ortak koşmazsın, farzları yaparsın, farz olan namazı kılarırsın, farz olan zekâtı verirsin, Ramazanda orucu tutarsın.**

— Ya Resulullah bu söylediklerinizden başka yapılması gereken şey var mı?

— **Farz olarak bu kadardır, ama isteyen nafil ibadetler de yapabilir.**

— Allah'a yemin ederim ki farzları yaparım, daha fazlasını yapmam.

Adam dönüp giderken Peygamber efendimiz buyurdu ki: **(Cennetlik görmek isteyen bu adama baksın!)** [Buhari, Müslim, Ebu Davud, Nesai]

Oysa onlar, dini yalnızca O'na halis kılan hanifler (Allah'ı birleyenler) olarak sadece Allah'a kulluk etmek, namazı dosdoğru kılmak ve zekâtı vermekten başkasıyla emrolunmadılar. İşte en doğru din budur. (98/Beyyine/5)

Evet, ayet ve hadislerden de anlaşılacağı üzere bu hususları yerine getiren kişilerin cennete gireceği müjdesi verilmektedir, fakat burada dikkat edilmesi gereken bir nokta vardır. O da bu Müslümanların daha sonraki hayatlarında mallarıyla canlarıyla Allah(c.c) yolunda mücadele ettiklerini ve bu yolda şahadet şerbetini içtiklerini görüyoruz. Bu olay bize şunu öğretiyor, ilk aşama dediğimiz faktörde İslam insanlara tüm dini emirleri telkin etmiyor, yani sorumlu tutmuyor. Kur'an-ı Kerim'in tamamının birden indirilmeyip, parça, parça indirilmesi de buna örnektir. Çünkü insanlar farklı farklıdır, herkesin meziyeti, kapasitesi bir değildir. Kimi insanın algılaması daha kuvvetlidir, kimisinin zayıftır, bazıları bedensel olarak çok güçlü olabilir, bazıları da zayıftır. Bunun idraki içinde olan Peygamberimiz(s.a.s) bu vb. gibi olaylarda bizlere nasıl hareket etmemiz gerektiğinin metodu öğretiyor. İlk aşamayı kendi zihninde ve hayatında uygulama başlayan kişi, daha sonraki süreçte Kur'an ile hem hal olmaya başlaya-

cağı için onunla amel etmesi gerektiği sadece olayın sadece Namaz ve Oruç gibi ibadetlerle sınırlı olmadığını, diğer ayetlerde geçen emirleri de yerine getirmekle mükellef olduğunun idraki içerisine girmeye başlayacaktır. Okudukları ayetler boğazlarında takılı kalmayacak, kalplerine inmeye başlayacak bu da onları harekete geçirmeye doğru yönlendirecektir. Zaten Kur'an kişiyi dava sahibi yapar. Din bunu gerektirir, çünkü din bir yaşam biçimidir.

"De ki: şüphesiz benim Namazım, İbadetlerim, hayatım ve ölümüm alemlerin Rabbi olan Allah (c.c.) içindir. (En'am 6/162)

Sizin tüm yaşantınıza müdahale eder, her nerede olursanız olun vahyin çerçevesinde hareket etmenizi emreder. Bu doğrultuda yaşamınızı ister. Size bir amaç ve bir misyon yükler. Çünkü amacınız yoksa yaşamınızın bir anlamı da yoktur. Bunu yaparken de kimseye kaldıramayacağı yükü yüklemeyiz. Bunun en iyi örneğini Mekke döneminde iman eden sahabede görebiliriz. Kimi sahabelere bakıyorsunuz, iman ediyor fakat imanını gizli tutuyor kimseye söylemiyor, gizli saklı ibadet ediyor. Kimi sahabe

iman eder etmez bunu müşriklerin yüzlerine söylemekten çekinmiyor, kimisi bedenlen zayıf olmasına rağmen, kimse cesaret edemezken o kalkıp müşriklerin bulunduğu mekana gidip Kur'an ayetlerini onlara okumaktan geri kalmıyor. Dayak yiyor isterseniz gene gider söylerim demekten de geri durmuyor. Bunun gibi durumları pek çok sahabeinin hayatında görebiliriz. Peki, hep böyle mi devam etmiştir, elbette hayır. Bakıyorsunuz ambargoya maruz kaldıkları o dönemde hiç birinde sapma göremiyorsunuz. Açlıkla imtihan ediliyorlar fakat hiçbir dininden vazgeçmiyor ve bu ambargo birkaç günlük, birkaç haftalık bir boykot değil, tam 3 yıl süren bir ambargo dönemi. Aç çocuklarının feryadı Mekke sokaklarını inletmesine rağmen hiçbir anne ve baba İslam'dan dönmüyor. Kurmuş bir deri parçası bulunduğu için sevinip onu 3 gün suda kaynatıp suyuyla açlığını gidermeye çalışanların olduğu, Müslümanların en ağır işkencelere maruz kaldıkları bir dönem.....

Peki, bu insanların suçu neydi? Yalnız Allah (c.c.)'a inanmaları ve yalnız O'nun kanunlarına göre yaşamayı istemekten başka bir şey değildi. Bu suç o dönemde de suçtu günümüzde de

suç, böyle bir şey isteme hakkınız yok, onlar nasıl bir din yaşamamızı isterlerse öyle yaşamalısınız yoksa adınız ya gerici, ya yobaz, ya da terörist olup çıkar siz farkında bile olmazsınız. Onların istediği ve öğrettiği din sadece dille La İlahe İllallah Muhammed-un Resulullah de, namazını kıl, orucunu tut, zekâtını ver, haccına gidersen git ondan sonra hiçbir şeye karışma, gerektiğinde taviz vermekten çekinme, evinde tespihini çek otur.

İşte o dönemin Müslüman yapısıyla, günümüz Müslüman yapısı arasındaki en büyük fark burada ortaya çıkıyor. O dönemde Müslümanlar işkenceye maruz kalsalar bile inandıkları değerlerden zerre kadar taviz vermedikleri halde günümüzde ise durum çok farklı, en ufak bir zorlamada başlıyor taviz vermeler. İslam'ın size sunduğu değerlere tam manasıyla tutunduğunuz taviz vermediğiniz zaman Müslümanlığınızın bir anlamı olacaktır.

Peygamberimiz (s.a.v.)'le konuşmaya gelen müşriklerin mal, makam mevki tekliflerine karşı Peygamberimiz (s.a.v.)'in söylediği şu sözler her Müslüman'ın kulağına küpe olması gereken sözlerdir. *'Güneşi sağ elime, ayı da sol elime verseniz ben bu davadan asla vazgeçmem'* demesi sanırım bu noktada verilebilecek en güzel örnektir.

Eğer inandığınız bir değer, bir davanız varsa bu davanın gereği olarak ne yapmanız gerekiyorsa o doğrultuda hareket etmek ve davanızın

sonucunu almak için tüm gücünüzle tavizsiz bir şekilde hareket etmeniz gerektiğini bilmeniz gerekmektedir.

İşte Müslümanların Mekke döneminde tavizsiz bir şekilde hareket etmelerini sağlayan faktör, inandıkları davalarına karşı olan sadakatleriydi. İnandıkları değer uğruna aç kalmış, işkencelere katlanmış, hicret etmek zorunda kalmış, savaşmış ve canlarını feda etmişlerdi. Onlarda bu dini günümüz Müslümanlarının anladığı gibi sadece namaz, oruç vb ibadetlerle sınırlandırabilirlerdi. Fakat öyle yapmadılar. Neden? Çünkü daha önce söylediğimiz gibi bu din insanlara bir görev, bir amaç, bir misyon ve bir gaye doğrultusunda hareket etme bilinci yüklüyor. ***O sizi yeryüzünün halifeleri kıldı ve size verdikleriyle sizi denemek için kiminizi kiminize göre derecelerle yükseltti. Şüphesiz senin Rabbin, sonuçlandırması pek çabuk olandır ve şüphesiz O, bağışlayandır, esirgeyendir.*** (En'am 6/165)

Ayetten de anlaşılacağı üzere Rabbim bizleri yeryüzünde halife olarak görevlendirmiş, halife ise Sözlükte "arkada olmak, birinin arkasından gelmek, yerine geçmek" anlamlarına gelen half kökünden türetilmiş olan halife (çoğulu hulefa, halâif), birinin yerine geçerek onun adına iş yapan vekil demektir. (*)

Peygamberimiz (s.a.v.) Allah (c.c.)'in mü'minlere yol göstermesi için gönderdiği elçisidir, mü'minlerin halifesidir. Rabbimizin Müs-

lûmanlara biçtiği misyonu Peygamberimiz (s.a.v.) ile göstermiştir. İnsanoğlunun yeryüzüne gönderiliş ve yaratılış gayesi, Allah'ın hakimiyetini ve hükümdarlığını kurmak, yalnız O'na kul olmak ve ibadet etmektir. İnsanı yaratılış gayesinden saptıran, Allah'a kul olmaktan çıkarıp kula kulluk eden güç, kuvvet ve otoritelere, Cenâb-ı Hakk'ın din ve hakimiyetine kafa tutmuş, insanların inanç ve düşünce hürriyetlerini gasp etmiş ve toplumu

bir fesat çukurunun yanına sürüklemişlerdir. Kur'an-ı Kerîm ayetlerinin ifadesiyle, "hak, kendilerine apaçık belli olduktan sonra, içlerindeki çekememezlikten ötürü inananları, iman etmelerinden sonra küfre döndürme hevesinde" (*el-Bakara, 2/109*) olan, "kendi dinlerine uyuncaya kadar asla dindarlardan hoşnut olmayan" (*el-Bakara, 2/120*) ve "güçleri yetse Müslümanları dinlerinden döndürünceye kadar savaşa devam eden (*el-Bakara 2/217*) bu inkârcıların fitne ve fesatlarına engel olmak, insanları bu zihniyetteki kişilere kul olmaktan kurtarıp hak ve hürriyetlerini elde etmelerini sağlayacak Allah'a kulluğu ve O'nun hakimiyetini kurmaya çalışmak, Allah Teâlâ'nın insanlara bir emridir. Bu konudaki ilâhî buyruk, ayette ifadesini şöyle bulur: **"Yeryüzünde fitne kalmayınca ve din tam anlamıyla Allah'ın oluncaya kadar onlarla savaşın. Eğer vazgeçerlerse sataşmayın. Zulmedenlerden başkasına düşmanlık yoktur"** (*Bakara 2/193*) Bu sebeple İslâm devleti, dindar olduğunu iddia eden veya kendini ehl-i kitaba nisbet eden ve yahut müşrik olan kişi veya gruplara, Allah'ın hakimiyetine karşı kendi güç ve otoritesiyle karşı çıkarak fiilî şirkte bulundukları takdirde cihat ilân edecek ve bunu mukaddes bir görev bilecektir. (<http://www.dinsohbetim.com/ilayi-kelimetullah-nedemektir-dini-sohbet.html>)

Müslüman'ın davası budur. Fitne ve fesadın ortan kaldırılması, İnsanları kula kulluktan kurtarıp tek bir olan Allah (c.c.) ibadet ve kulluk etmelerini sağlamak için mücadele ve gayret göstermektir.

Samimi bir Müslüman her şeyden önce Allah'ın hâkimiyetini gerçekleştirmek için çalışır, çabalar. Allah'tan başka kimsenin hâkimiyet yetkisi olmadığını insanlara kabul ettirip prensip olarak yerleştirir. Allah'ın dininde neşet etmiş olan şariat-i rabbaniyeden başka hüküm yoktur, der ve bunu ikame eder.

"Ben, Allah'tan başka bir ilah bulunmadığına, Muhammed'in Allah'ın Resulü olduğuna şahadet edip, namazı dosdoğru kılınca ve zekâtı hakkıyla verinceye kadar insanlarla savaşmakla emrolundum. Bunları yaptıkları takdirde, kanlarını ve mallarını benden korumuş olurlar, İslam'ın gerektirdiği haklar ise bunların dışındadır. Onların gizli hallerinin hesabı Allah'a aittir." (*Buharî, İman 17, 28,*)

Bunun için öncelikle tarafınızı belli etmek zorundasınız. Ya hak, ya batıl tarafı, **İman edenler Allah yolunda savaşırlar; inkâr edenler ise tağut yolunda savaşırlar öyleyse şeytanın dostlarıyla savaşın. Hiç şüphesiz, şeytanın hileli düzeni pek zayıftır.** (*4/NİSA/76*) Bunun ikisi arasında bir yol yoktur. Karıncaya taşıdığın bir damla su ile ne yapacaksın diye sormuşlar. O da: İbrahim (a.s.)'ın ateşini söndürmeye gidiyorum demiş. O bir damla su ile o koca ateş nasıl söner dediklerinde ise karınca şu karşılığı vermiş. Söndüremesem bile tarafımı belli ederim demiş.

Bir ermeni dostunu ziyaret eden zat. Ermeni'nin bürosunun üstünde okunmamış, kapağı açılmamış Ermenice dergileri görünce, "Madem okumuyorsun niye alıyorsun" deyince ermeni dostu : "O dergi, büyük ermeni davasına hizmet ediyor. Ben okumuyorum ama onu alarak destek oluyorum."

Evet mutlaka hangi tarafta olduğunuzu belli etmek zorundasınız. Belli ettikten sonra da ayette geçtiği üzere **Mü'min olanlar, ancak o kimselerdir ki, onlar, Allah'a ve Resûlü'ne iman ettiler, sonra hiç bir kuşkuyla kapılmadan Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad ettiler. İşte onlar, sadık (doğru) olanların ta kendileridir.** (*Hucurat 49/15*) Mücadele, gayret ve çaba göstermek zorunda olduğumuzu unutmayalım. (*)

İslam, tabiatı itibarıyla ihtiva ettiği hak ve hakikat bakımından, canlılık, hareket ve enerji yönünden bütün putları yıkmak ve insanları yalnız ve yalnız Allah'a kul etmek için gelmiştir. (*İ.D.S ...S..218-219*)

Samimi bir Müslüman her şeyden önce Allah'ın hâkimiyetini gerçekleştirmek için çalışır, çabalar. Allah'tan başka kimsenin hâkimiyet yetkisi olmadığını insanlara kabul ettirip prensip olarak yerleştirir. Allah'ın dininde neşet etmiş olan şeriat-i rabbaniyeden başka hüküm yoktur, der ve bunu ikame eder... (İ.D.S ...S 142-143)

Bu görevi kısaca özetleyecek olursak tevhid dininin tüm dünyaya hakim kılınması tüm fitne ve fitne unsularının ortadan kaldırılması görevidir. Bu bizim kulluk görevimizdir. **Ben, cinleri ve insanları sadece bana ibadet etsinler diye yarattım.** (51/Zariyat/56) Bu görevi yerine getirmek için Peygamberimiz (s.a.v) ve ashabı hayatlarını bu yolda feda etmekten çekinmemişler. Peygamberden sonra bize düşen onun takip ettiği Nebevi hareket metodu dediğimiz, sünnetullah doğrultusunda hareket ederek, bu dinin tüm dünyaya hâkim olması için mücadele yani cihad etmektir. İşte o zaman bizlere verilen halifelik görevini yapmış oluruz, aksi taktirde bu vebalin altından kurtulamayız. Resulullah(s.a.v) ve ashabının hayatına baktığınız zaman bunu çok açık bir şekilde görebilirsiniz. Bunu davaları olarak benimsemişler ve ona göre hareket etmişlerdir.

Peygamber Efendimiz, gerçek manada Allah uğrunda cihat edenin kim olduğu sorusuna cevap verirken şöyle buyurmuştu: "Sadece Allah'ın adı yüce olsun diye (ilayî kelimetullah için) cihat eden kişi Allah yolundadır" (*Kâmil Miras, Tecrid-i Sarih Tercümesi, VIII, 281-282*). "Fazilet yönüyle insanların hangisi daha üstündür?" sorusuna "Canıyla, Malıyla Allah yolunda savaşan mümindir" (*Buhârî, Cihâd, 2*)

Kim ki cihad etmeden cihad etme arzusu duymadan ölürse münafıklar gibi ölmüş olur. (Müslim, imare 158)

Evet, sahabe bunu gerçekleştirmek için mücadele etmiş ve bunun meyvesi olarak Medine İslam devleti kurulmuştu. Tabi bu çok kolay olmamıştı. Nasıl yeni doğan bir çocuk doğar doğmaz koşamazsa, koşacak bir yapıda olmazsa, bunun için önce emeklemeye, sonra yürümeye, sonra da koşmaya başlarsa, bu İslam toplumunun kurulma aşamasında da böyledir. Aşama aşama, merhale merhale sonuca ulaşmak için hareket edecektir. (*)

Bugünümüzü ve geleceğimizi kuşatıldığı-mız cahili karanlıktan kurtaracak, felaha ve

hidayete ulaştıracak olan irade ve eylemliliğe Kur'an'da "ıslah" ve bu inkılâpçı tutumu kuşatan Müslümanlara da "müşlihun" denilmektedir. Müslihun, fitratıyla ve vahiyle uyum içinde, tevhid ve adaletin tanıklığını yapma çabası, mücadelesi gösteren insan demektir. Müslümanlar için ıslah eylemi, vahiy temelli köklü değişim ve dönüştürme sürecine katılmaktır. Müslümanlar için ıslah eylemi, olmazsa olmaz bir şarttır. Namazımız da orucumuz da tertil üzere Kur'an okuma ibadeti de bizi ıslah eylemi için hazırlamakta ve geliştirmektedir. İslah sorumluluğunu kuşanmayan Müslümanlar ise namazlarını, oruçlarını ve diğer ibadetlerini yeniden gözden geçirmelidirler. (H.D. S.14)

Kısaca ifade etmek gerekirse her kim Müslüman olacaksa ilk bilmesi gereken kaide bu dine girerken yaşantılarındaki tüm cahiliye yaşantısına dair bütün hususları kapının eşiğinde bırakmak. Tüm kanun ve hüküm koyma yetkisinin Allah(c.c)'a ait olduğunu tasdik etmek ve bu noktada kimsenin Allah (c.c.)'ın verdiği hüküm dışında hüküm koyma yetkisinin olmadığını kabul etmek. Kula kulluk etmeyip sadece Allah (c.c.)'a kul olmak. Allah (c.c.)'ın verdiği hüküm dışında hüküm verenleri reddetmekle yükümlü olduğunu, aynı zaman da bu dinin gerekliliklerini yapma noktasında gayret göstereceğine dair niyet(karar verip) edip ona göre İslam dinine girmeye karar vermesi gerekmektedir.

Bu kararlılığını samimi bir şekilde gösterdikten sonra bu din için daha fazla gayret ve çaba göstermesi gerektiği bilincinin kendinde yer etmesi ve ona göre de hareket etmeye başlaması gerekir. Bundan sonraki süreç en sancılı dönemdir, çünkü bu dönemde kendisini bekleyen pek çok sıkıntılar baş göstermeye başlayacaktır. Nasıl Mekke'de Müslümanlar açlık ve işkenceyle sınıdılarsa biz Müslümanlar da bu sıkıntılarla karşılaşabiliriz. Bunu öncelikle bilmek idrak etmek zorundayız. (*)

Çünkü güçlükler hayatımızın önemli ve en iyi parçasıdır ve güçlükler öğretmenimizdir. Yaşadığınız her zorluk sizi hayata yaklaştırır. (Avucunuzdaki Kelebek S.112) Bu yol yokuşlu bir yoldur. Goncaların güle dönüşmesi vakit ve emek ister. Tomurcuklar zamanı gelmeden meyveye durmazlar. Davalar da böyledir. Onlar da iradesi güçlü insanların omuzları üzerinde yükselirler. Azim, sebat ve gayret gerekir davayı sırtlamak için...

Resulullah'tan bugüne kadar İslam davasının hizmetkârlığına soyunanlar, bu yolda sayısız çileleri kucaklamışlardır. Her birinin hayatı, dikenli yollardan saadet iklimine varan güzergâhın kilometre taşlarıdır. Bu yollar, çile taşlarıyla örülmüştür.

Gelmiş geçmiş yolların en kutlusu ve hayırlısı İslam'a giden yoldur. Zira Resulullah Efendimiz "Muhakkak ki, en güzel söz Allah'ın kitabıdır. En güzel yol da Muhammed'in yoludur." diyerek sırat-ı müstakimi işaret etmiştir. İslam davası, bu dünya görüşünü benimseyen şahısların omuzlarında yükselecektir. İslam hiç kimsenin tekelinde olan bir inanç sistemi değildir. Bu inanç içerisinde ruhbanlığa da yer yoktur. Herkes dinine sahip çıkmak ve onu yakın çevresinden başlayarak geniş kitlelere yaymakla mükelleftir. Bu bir tercih değil, aksine mühim bir vazifedir. Aslında hayatın yaşanma sebebi bu olmalıdır. Öteki uğraşlar bunun önüne geçmemelidir.

İslam'a hizmet edenlerle yan gelip yatanlar, Allah katında elbette bir tutulmayacaktır. Malla, bedenle yapılan hayırlar ve ibadetler, Hak katında tartılacaktır. Sonsuz âlemde herkes karşılığını eksiksiz bulacaktır. Rabbimiz bu konuda şöyle buyuruyor: **"Şüphesiz Ben, erkek olsun, kadın olsun, sizden bir işte bulunanın işini boşa çıkarmam. Sizin kiminiz kiminizdendir. İşte, hicret edenlerin, yurtlarından sürülüp çıkarılanların ve yolumda işkence görenlerin, çarpışıp öldürülenlerin, mutlaka kötülüklerini örteceğim ve onları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokacağım. (Bu) Allah katından bir karşılık (sevap) tır. (O) Allah, karşılığın (sevabın) en güzeli O'nun katındadır." (3/Al-i İmran/195)** (http://www.gulistandergisi.com/dergi_oku.php?id=331)

Sahabe davaları uğruna çektikleri sıkıntıları kendilerini Allah (c.c.)'a yaklaştıracak bir yol olarak görmüşler. **'Demek ki, gerçekten zor-**

Güçlükler hayatımızın önemli ve en iyi parçasıdır ve güçlükler öğretmenimizdir. Yaşadığınız her zorluk sizi hayata yaklaştırır. Bu yol yokuşlu bir yoldur. Goncaların güle dönüşmesi vakit ve emek ister. Tomurcuklar zamanı gelmeden meyveye durmazlar. Davalar da böyledir. Onlar da iradesi güçlü insanların omuzları üzerinde yükselirler. Azim, sebat ve gayret gerekir davayı sırtlamak için

lukla beraber kolaylık vardır. Gerçekten güçlükle beraber kolaylık vardır.'(94/İnşirah/5-6) Çektikleri her sıkıntının Rabbleri katında bir değeri olduğu ve sonunda rahata, huzura kavuşacaklarının bilinciyle hareket ediyorlardı. (*)

Bizlerde bizlere verilen ihsan edilen İslam nimetini kaybetmemek için imanımızı muhafaza etmek zorundayız. Zira şu ahir zaman fitneleri zamanında, haramların helal sayıldığı, günahların sevap ve mübah sayıldığı, imanın, ahlakın, iffetin, şerefin ve namusun hiçe sayılıp mede-

niyetin fantezilerine kurban edilip çıplaklık ve hayâsızlığın, zinanın, çağdaşlık medenilik sayıldığı, dinin, ahlakın, namusun, örtünün gerici, flörtün aşk, zinanın aşk sayıldığı, dine ahlaka imana Tv ler modalar ve sistemler eliyle savaş açıldığı; küfrün, zulmün devletler ölçeğinde icra edildiği ve milyonlarca insanın imanını kaybederek oluk oluk cehenneme aktığı zamandır. İmanı elde tutmanın ateşi tutmak gibi zor olduğu zamandır.

Hak ile batılın aynı dükkânda beraber satıldığı zamandır. Kavramlarla dine imana saldırıldığı zamandır. Kavramlarla dine imana savaş açıldığı zamandır. İmani ve İslami alt yapının yok edilip yerine dalalet ve sefahat altyapısı kurulduğu zamandır. Bu zamanda Müslüman'ın yaşama alanı kısıtlanmıştır. Örtüye sınır ve yasaklar gelmiştir. İmana ve İslam'a ait değerlere film, dizi, reklamlar, şarkılar ve fikirlerle saldırıldığı zamandır. Böyle bir zamanda bizler sadece hakkı ve batılı ayırıp hakka taraftar olacağız. Bu zamanda küfür ve günahlar şahsi manevi hükmüne geçerek imana saldırıyor. Yani Müslümanların eliyle imanı mahvediyorlar. Günde çarşıda, pazarda, sokakta ve her yerde onlarca yüzlerce günaha maruz kalıyoruz. Bu günahlara karşı ise koyacak sevapları kazanamıyoruz. Bir parça sevap kazanıyoruz ama oturup tv'nin başına film diye bir zina fiilini icra eden film izlediğimiz zaman hemen amellerimizi mahvediyoruz.

Yarım yamalak örtülerle insanlar harama sevk ediliyor. Faiz yenilmese de tozuna bulaşıyoruz, zina etmesek de zina dolu filmler izliyoruz, şarkılar dinliyoruz. Yediklerimiz ve içtiklerimize haram olan şeyler(Domuz, alkol vb. gibi) katılıyor umursamıyoruz. Rabbimiz bizi yaşadığımız asra göre hesaba çekecektir. O zamandaki büyükler gibi yaşamaya belki takatimiz ve imanımız ve zamanımız olmayacaktır. Belki asrımızda yüz yolun doksanı bizi harama ve dünyaya çağırıyor. Rabbim bizi bu şartları göz önüne alarak yargılayacaktır. Rabbim belki bu zamanda 5 vakit namazı kılan, farzları yapan ve kebair dediğimiz günahları terk eden, iffetini koruyan müminleri affedecektir. Ama rabbimiz bu zamanda modaya kendini kaptıranla kaptırmayana; helal ve haramlar arasındaki şüphelilere dikkat edenlere ve etmeyenlere; namazı hakkıyla kılanla, kılmayana; banka önünden geçmeyenle faiz yiyene de aynı muameleyi yapmayacaktır (Her Şeyin En İyisini Allah (c.c.) Bilir).

Kardeşim Rabbim amellerimizi mahvetmez bizler ederiz o amelleri riya ile ameli mahvederiz. Şirk ile mahvederiz gurur ve kibir ile mahvederiz. Teslimiyet göstermeyerek şekva ile mahvederiz. Vehim ve zanla mahvederiz, gıybetle mahvederiz yani kendimiz mahvederiz. Rabbim ilahi kriterlere göre bizi yargılayacaktır.

Şu da vardır ki bilip amel etmeyenle bilmediği için amel etmeye aynı muamele yapmaz. Ya da sizin ya da başkasının onları yapmaya imkanı yoksa zaten affeder ya da o halleri hesaba katar öyle muamele eder.

Nasıl hayatımıza haramları günahları farklı şekillerde sokarak sıradanlaştırmışlarsa bizlerde İslam'ın değerlerini artık yaşayıp yaşatarak hayatımızın merkezine koyacağız sıradanlaştıracacağız. Eylemleri ve söylemleri bir olan insanlar olmak için çalışacağız. İslam'ı hayatımızın merkezine koyacağız. Başkalarının da koyması için çalışacağız, unutturulan sünnetleri ortadan kaldırılan İslami hayatı yeniden ihya edeceğiz. İslam'ın emniyet, saadet ve selamet dini olduğunu göstereceğiz. Bu ülkede kahraman ilan edilenlerin bu millete ve bu milletin nasıl imanına dinine, ahlakına zarar verdiklerini göstereceğiz.(İnşaallah) (<http://www.zehirliok.net/node/3711>)

"Şiddetli bir şekilde yaklaşan fitne sebebiyle yay insanların hâline. İnsanlar mü'min olarak sabahlar da akşam kâfir oluverirler. İnsanlar dinlerini küçük dünya menfaati karşılığı değiştirirler. İşte öyle zamanda dinlerinde sâbit kalabilenler ellerinde kor ateşi tutanlar gibidirler." (Ahmed İbn Hanbel, Müsned, II, 390; Ayrıca bkz. Müslim, İman 186; Tirmizi, Fiten 30, (2196)

KAYNAKLAR :

İ.D.S: İSLAM DAVASININ STRATEJİSİ – SEYİD KUTUP

H.D: HAKSÖZ DERGİSİ – (İslami Mücadelede Gelecek Stratejileri ve Tutarlılık) – HAMZA TÜRKMEN

Avucunuzdaki Kelebek – AHMET ŞERİF İZGÖREN

En Sevdiğin Sûre ve Bu Sevginin Sebebi Nedir?

Fatih PALA

Üniversiteli genç kardeşlerimizin bazılarına, kerim Kitabımız "**Kur'an'dan en çok hangi sûreyi sevdiklerini ve bu sevgilerinin sebebi**"ni sorduk. İmanlarının özlerine, gözlerine ve pek tabi sözlerine yansıdığı günbegün ayan olan kardeşlerimizin hepsinden, birbirinden güzel cevaplar aldık. Hayatın tümüne hitap eden bir aziz Kitapla ne kadar haşır-neşir olduklarını gözlemlemiş oluyoruz böylece. Bu sözleriyle emsal teşkil etmelerini ve tüm gençlerimizin ilahî kitaptan bir an bile uzak durmamalarını temenni ediyoruz.

Kiminin uzunca, kiminin de kısa bir şekilde vermeyi tercih ettiği vahiy kokulu cevapları, bu güzel genç yüreklerden bütün genç-yaşlı yüreklerin dikkatine rikkatle sunarız. Buyurun:

HAKAN ÇELİK TEN

(Erciyes Üniversitesi, Malzeme Mühendisliği Böl. Öğrencisi)

En sevdiğim ve etkilendiğim sûre, Tevbe Sûresidir, diyebilirim. Bu sûre Enfal Sûresinin devamı veya başlı başına bir sûre olup olmadığı ihtilaflı olduğu için başına besmele yazılmamış. Bu sûrede, müşriklerin Allah ile alakalarının kesildi-

ğini ve bundan sonra da asla onların Kâbe'ye yaklaştırılmayacağı anlatılmaktadır. Allah'ın kâfirleri nasıl rezil ve perişan edeceğini söylerken, öte yandan da müşriklere tevbe etmeleri yönünde uyarılar yapılmaktadır. "Haram olan aylar dışında, müşrikleri öldürün, onları yakalayın hapsedin ve başlarında durun. Ancak tevbe eder, namazı dosdoğru kılar ve zekâtı verilerse artık serbest bırakın" diyerekten tevbe etmenin ehemmiyeti vurgulanmış. Allah'a ortak koşup kendini kâfir edenleri büyük bir gazap beklediğini söylerken, müşrikler için en olağan şeyin tevbe olduğunu söyleyerek bu sürenin ehemmiyetinden bahsedilmiş. Beni vuran da, işte buradaki tevbeyle yola gelme olayıdır. Kurtulmalarının, daha doğrusu kelle koltuktan yaşama korkusundan sıyrılmalarına tek çare tevbe. Allahu Ekber...

BURAK ARICAK

(Erciyes Üniversitesi, Tarih Böl. Öğrencisi)

Öncelikle, "Kur'an'da en çok hangi sûreyi seviyorsun?" gibi bir soruya, sadece birkaç örnek sûre vermek yetmez. Çünkü Müslümanlığımın gereği olarak, her okuduğumuz sûrede Rabbimin de bize verdiği duyguya dayanarak

tefekküre dalarız. Ama beni en çok etkileyen sûrelerin başında, Rahman sûresi gelir. Şöyle başlar: **"Rahman Kur'an'ı öğretti, insanı yarattı ve ona düşünüp beyanı öğretti."** diye devam eder. Bu da, bizim için Rabbimizin verdiği en güzel nimettir. Allah'ın kudretini, her canlının ona boyun eğdiğini, göğü yükseltip ve ölçüyü koyduğunu, adaletli davranmamızı, bizim için var ettiği nimetleri ve öbür dünyada da, daha güzel nimetlerle donatacağını ifade eder. Ve bu gibi sûrenin ayetlerinin sonunda da kafiye olarak Rabbimizin: "hangi nimetlerimi yalanlıyorsunuz?" diye sorması, insanı tefekküre davet eder. Rabbim, bu ayetlere uyup ona göre hayat kurmayı nasip etsin.

SEYYİD MUHAMMED DOĞAN

(Erciyes Üniversitesi, İşletme Böl. Öğrencisi)

İhlâs Sûresi, tevhid akidesini beyan ettiğinden bu sûreye ayrı bir sevgi beslerim. İnsan, inandığı veya inanmak istediği varlığı tanımak ister; hakkında bilgi sahibi olmadığı, tanımadığı varlığa inanması zordur. Allah bu sûrede kendini tanıtır bize:

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

- 1- De ki; O Allah tektir
- 2- Allah Sameddir.
- 3- Kendisi doğurmamıştır ve (başkası tarafından) doğrulmamıştır.
- 4- Hiçbir şey O'nun dengi değildir.

Tevhid akidesinin temellerini oluşturan bu ayetlerin çok iyi anlaşılması, üzerinde durulması ve her zaman gündemde tutulması gerektiği düşüncesindeyim; Müslümanca düşünüş bunu gerektirir. Allah tektir, demek hiçbir şey onun dengi değildir, demek inanmış kalpler için üzerinde durulduğunda çok derin anlamlar içermelidir. Allah tektir, demek Allah'ı yegâne güç olarak kabul etmektir. Allah tektir, demek hayatını O'nun istediği şekilde tanzim etmek demektir. Hiçbir şey onun dengi değildir, demek emrine itaat edilecek, hükmüne boyun eğilecek tek otorite, tek ilah O'dur demektir. Allah'tan gay-

ri tüm ilahları, tağutları yok saymak demektir. Ne bir ideoloji, ne bir şahıs, ne bir para ne de herhangi başka bir şeylerin; yaşamın merkezine konularak ilahlaştırılan bu tür şeylere yok diyebilmek, karşı durabilmek için Allah'ı bilmek ve O'nu birlemek için bu sûreye ayrı bir sevgi beslerim.

MEHMET KOCA

(Erciyes Üniversitesi, Elektrik-Elektronik Mühendisliği Böl. Öğrencisi)

Ben, Kur'an'da en çok bilim ayetlerinden etkileniyorum. Çünkü, insanın akıl süzgecinden geçmeyen bir şey, kalp süzgecinden geçmez. Kur'an'da, tâ o zamanlardan haber verilen birçok ayet var. Bu ayetler, günümüzde Kur'an mucizesini apaçık ortaya

koyuyor. Görmeden inanmamızın sebebi de bu. Çünkü Kur'an'da tereddüt edecek tek bir ayet yok ve bilimsel ayetler 1400 sene önce bugünkü teknoloji ile bulunamayan çoğu şeyi önceden haber vermiştir. Bu da, Kur'an'ın bu dünyayı, evreni tam anlamıyla bilen bir yaratıcı tarafından geldiğini ispatlıyor... Mesela en çok etkilendiğim ayet: **"Güneş de kendisi için tespit edilen bir karar yerine doğru akıp gitmektedir. Bu üstün ve güçlü olan bilenin takdiridir."** (Yasin, 36/38) Burada güneşin yörüngesinden bahsediliyor, hem de daha o zamanlarda dünyanın bile yuvarlak olduğu bilinmezken. Bu yüzden Kur'an'ın her ayeti insanı etkiliyor. Gerçekçi ve yüzde yüz doğru olmasından, şüpheye yer vermemesinden dolayı, bu ayetleri seviyorum.

MUHAMMED BAŞARAN (Erciyes Üniversitesi, Elektrik-Elektronik Mühendisliği Böl. Öğrencisi)

Mustazafların eve dönüşü... Yıllarca işken-ge görmüş evlerinden, yurtlarından edilmişlere bir muştudur Fetih Sûresi... **İnna Fetahna leke fethan Mubina...** Allahu Teala, kullarına büyük ödül vermek için sabırlıdır. O güzel ödülü hak etmek gerekir. Sadece Allah için her şeyini bırakıp bilmedikleri yerlere gitmek her

yiğidin harcı değildir. Ödül almak da kolay değildir. Büyük sabrın büyük direnişin ödüllü nihayet fetihtir. Fetih Sûresi zamanımızda gerçekleşen Müslüman coğrafyamızdaki uyanışlara, ışıktır esasen. Yüreğime fetih doğar bu sûre söz konusu olunca.

Ayetlere bir başka yönelirim, Rabbimin vahyini daha fazla önemserim onunla. Kısaca, gönlümü fetheden sûredir Fetih Sûresi.

FURKAN KESER (Sakarya Üniversitesi, Endüstri Mühendisliği Böl. Mezunu-Yeni)

Bizleri, yeryüzüne gönderirken sadece kendisine kulluk görevlendiren, ola ki şaşarız, yanırlarız, unutturur diye Peygamberler ve O Peygamberlere de bizleri kendisiyle uyarmak üzere vahiy gönderen Allah, şüphesiz çok merhametlidir.

Ahir zaman ümmeti olarak, elimizde bulunan tek Hak kitap, içerisindekilerin noktasına, virgülüne kadar ilahî kaynaklı olduğu yegâne hitap olan Kur'an'ın elbette ki her bir ayeti insanlığın kararar çehresine indirilen bir manifesto niteliğindedir; her bir kelimesi, sahte ilahların, tağutların, Allah'ın yeryüzündeki otoritesinden rol çalmaya kalkan zalimlerin yüzlerindeki maskelerini bir bir sıyrır ve hakkıyla okuyan kişiye içindeki hazineleri öyle cömertçe açar ki Kur'an; "evet" dersiniz, "bu mutlaka kerim olan Allah'ın bize bir ikramıdır."

Mübarek "Fatır" Sûresini okurken de yüreklerinizin derinliklerinden gelen "subhanallah" nidalarını hissedersiniz; yoktan var eden Rabbimiz, insanoğluna lutfettiği nimetlerini bir bir sıralarken, fitraten de çok nankör olan insan, etrafındaki nimetlere olan ilgisizliğini hatırlıyor ve Kerim olan Rabbine karşı olan kulluk göre-

vini ne kadar hakkını vererek yerine getirdiğini sorgulamaya başlıyor. Fatır Sûresiyle Rabbimiz, bizleri tağutları red ve Allah'a imana davet ederken bu yoldaki en büyük düşmanımız olan şeytana karşı da bizleri uyarıyor. Sanki hiç ölmeyecekmiş gibi dünyaya sarılan, işlediği çirkinliklerin, fenalıkların peşine takılan ve bunları iyi bir şeymiş gibi gören, parada, mal ve mülkte, makamda bir şeref ve izzet arayanlardan değil ahireti arzulayan, dünyanın geçici bir "geçimlik" olduğu, asıl yurdun ahiret olduğu bilincinde olanlardan olmamız gerektiğini ve izzet ve şerefi Allah'ın yanında aramamızı bizlere emreder. Ardından şöyle buyurur: **"Allah'ın kitabını okuyan, namazı güzelce kılan ve kendilerine verdiğimiz nimetlerden gizli ve açık olarak infak edenler var ya; işte onlar asla zarara uğramayacak bir kazanç umabilirler."** (Fatır29) Ardından Rabbimiz, biz insanlara lutfettiği nimetlerinden bazılarını hatırlattıktan sonra akleden, kalbi sıkıştıran şu soruyu sorar: **"İşte, budur sizin Rabbiniz olan Allah! Hükümrancılık O'nundur! Oysa, O'ndan başka yalvarıp durduğunuz putlar-taş parçaları veya putlaştırdığınız (aslında zaten kendisi de Allah'a muhtaç olan) varlıklar, bir incir çekirdeğine dahi hükmedemezler... Onlara el açıp dua etseniz, duanızı işitmezler, işitseler bile size cevap veremezler."** (Fatır: 13-14) Yegane hüküm sahibi olan Allah, egemenliği kayıtsız ve şartsız bir yerlere hasredenleri, işte bu müthiş ifadelerle yerden yere vurmakta ve 40.ayette de, bu ilahlık iddiasında bulunanların iddialarını çürütmekte: **"De ki: Allah'tan başka itaate çağır-dığınız ortaklarınızı bir düşünün bakalım: Gösterin bana, yeryüzünde ne yaratmış bunlar? Yahut onların göklerin yaratılmasında bir ortaklıkları mı var?"** ve ayetin devamında şu gerçeği yüzlerine vuruyor: **"Hayır, aslında zalimler birbirlerini boş vaadlerle aldatmaktan başka birşey yapmıyorlar...!"** Velhasıl Fatır Sûre-i celilesi de, Rabbimizin nimetlerini hatırlatan ve göğsümüze ferahlık veren ziyadan yansıyan nurlardan bir nurdur.

Ey Rabbimiz! Rasul'ün aracılığıyla bizlere gönderdiğin hakikatleri duyduk, onlara iman ettik. Bizleri bu hakikatlerden ayırma, vahyini gönlümüze minhac eyle. Bizleri salihlerin zümresine ilhak eyle. Bizleri kendilerine nimet verdiklerinin yoluna ilet. İsyân edenlerden, haddi aşanlardan, nimetlerini unutup zulmete dalanlardan ve sapkınlardan eyleme. Amin...

Temeli Bozuk Evin Duvarını Tamir Etmek

Bekir TOK

Temeli bozuk atılmış bir ev. Yıkıldı yıkılacak. Her daim sallanıyor. Birileri de boyuna rengi solmuş tuğlaları değiştirmekle, patlamış ampulleri yenilemekle ve eve yeni güzel eşyalar almakla meşgul. Her gün bir tarafları yıkılan, patlayan, sökülen evin sorunu temelin sürekli sallanması. Bunu ev ahalisinin çoğu da biliyor ama evi tamamen yıkıp da güzel bir temelle yeniden inşa etmek de açıkçası bir hayal gibi geliyor.

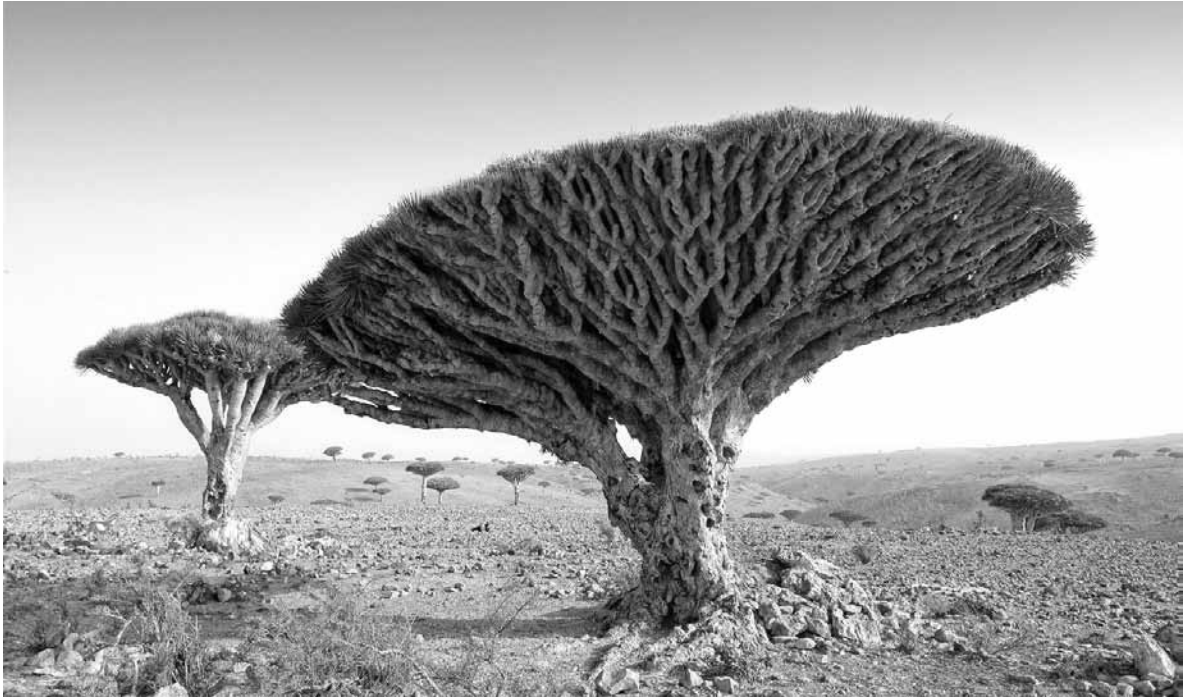
On yıldır ahali bir şeylerin beklentisinde. Müslümanlara bu zamana kadar zulmedilen konularda ufak tefek tavizler veren şer güçlerin oyunları, önüne yem atılan kuşlar gibi insanların tuzağın içine daha da çok çekmekte. Yavaş yavaş içi boşaltıldıktan, anlamını yitirdikten sonra serbest bırakılan İslam'a ait şiarlar, artık İslam'ın değil başka dinlerin şiarı haline gelivermekte. Mesela başörtüsünü; "Başkası benim yaşantıma karışamaz. Ben de başkasının mini eteğine karışamamam. Kendi içimde kendi dinimi yaşarım ama toplumsal hayatta da herkes kendi dilediği gibi yaşamalı" diyerek örten nice bayan bu söylemleri ile aslında ibadeti Allah için değil tam da anlattığı üzere insanlara emreden "laiklik" putu için yapmış oluyor.

Aynı şey diğer ibadetler için de geçerli. Bugün öyle insan profilleri ortaya çıktı ki, mescitte karşılaştığınız zaman ondan daha abidi yokken dışarı çıkıverdikten sonra da başkalarının önünde eğildiğini, Allah'ın istemediği işlerde en önde yer aldığını, karşı cinsten kendi gibi mahluklarla yersiz edepsiz muhabbetlerde başı çektiğini

görüveriyoruz. Kendi sohbet halkalarında şariat hamisi kesilip işyerine geldiğinde patronundan biraz daha para koparabilmek için Allah'ın haram kıldığı nice işlere bulaşanlarla sürekli karışıyoruz.

Yani anlayacağınız şeklen din olarak etrafımızda "İslam"ı görüyoruz. Ancak günümüzde öyle gizli, öyle tehlikeli putların kurduğu, kurdurulduğu düzen var ki, Allah'a itaati temsil eden ibadetler, şiarlar Allah adına değil, bu putlar adına yerine getiriliyor. Tüm yaşananları gören ancak olaylara Allah'ın kitabıyla ve Resulünün sünnetiyle bakmayan diğer bir ifadeyle "basireti kapanmış" insanlar bu olayları "bir şeyler düzeliyor, bu sallanan ev yavaş yavaş artık modernleşiyor" diyerek seviniyorlar. Evin temeli ancak "basireti" yani "Furkan"ı yani Kur'an ve Sünnet penceresiyle hayata bakmayı bilenleri endişelendiriyor.

Türban meclise girdi, kamuya girdi oraya girdi buraya girdi... Tüm anlamını yitirdikten sonra... Meclise giren kadının fotoğrafını diğer "yavaş yavaş şeriatı hakim kılacak" partinin üyeleri sanki bir manken gibi fotoğraflamış durmuş. Yan yana hatıra resimleri çekmişler. El ele tutuşup bir de merhabalaşmışlar. Evet, sevinç naraları atmaya devam... Kamuda, belki de günde yüz erkeğin gözüyle baştan aşağı inceleneceği bir ortamda kadına başörtüsü de serbest oldu. Böylece kadına "gel başörtünle de olsa gel. Sakın evde durup da bu sömürü düzenine baş kaldıracak bir Musa'ya gebe kalma, sakın öyle çocukların yetişeceği yuvalar kurma.

Meclise de gir, başörtünle de gir ama onu emredeni yok sayarak. Kanun çıkar, imzala, başında-kini emredene rağmen..." denmekte.

Bir tuğla daha temelinden sallanan binanın eksik bir taraflarına zor kötek on yılda yerleştirildi. Ama nasıl tuğla, kendini taşımaya bile dermanı yok ki binayı taşısin.

Bunu kendisi daha da beter olan bir adam, bu projeyi yürütenlere şöyle anlatıyor: "Eskinin mücahidleri şimdinin müteahhitleri siz değil misiniz? Madem örtüyü Allah emrediyor, mirasta da kadına bir pay, erkeğe iki pay verecek misiniz?"

İnsanlar, vekiller çıkarak, ıslahatlar yaparak, dernekler kurarak, eylemlerde gürleyerek yani tuğlaları değiştirerek yeniden özlenen Tevhid binasına erişebileceklerine ne acıdır inanmaya devam ediyorlar. Başörtüsü serbest bırakılıyor ama ne adına bırakılıyor kimse-nin umurunda bile değil. Oysa kimse Allah emrettiği için serbest bırakıldığını iddia edemez. Çünkü öyle olsaydı Allah'ın yok

sayılan başörtüsü dışındaki binlerce-milyonlar-ca emri de serbest bırakılmalıydı. Ki bu da binanın temelinden yenilenmesiyle mümkün olabilirdi. Ancak başka ilahlar adına özellikle laiklik, demokrasi, cumhuriyet gibi helvadan olmasa da kavramdan ve kelimedenden putlar adına yapılan her değişiklik, her özgürlük vaadi bu eskimiş köhne binanın, temelinden her gün defalarca sallanan bu viranenin akan çatısıyla uğraşmak kadar vahamet dolu, boş bir uğraş.

Müslüman böyle bir viranede rahat uyuyamaz! Uyumamalı. Böyle bir evde ölüm tehlikesiyle yüz yüze yaşayan bir adam nasıl güle oynaya vakit geçiremezse,

nasıl hiçbir şey yokmuş gibi tatillerle pikniklerle zamanını, parasını çarçur edemezse Müslüman da bu devirde asla içi rahat bir şekilde bir gün dahi geçiremez, geçirmemeli! Böyle bir viranede bir adam halen parasını, enerjisini, gücünü akan çatıyı değiştirmeye, evin prizlerini düzeltmeye, her gün defalarca çatlayan duvarı defalarca tamir etmeye harcarsa o adama yalnızca gülünür.

Başka ilahlar adına özellikle laiklik, demokrasi, cumhuriyet gibi helvadan olmasa da kavramdan ve kelimedenden putlar adına yapılan her değişiklik, her özgürlük vaadi bu eskimiş köhne binanın, temelinden her gün defalarca sallanan bu viranenin akan çatısıyla uğraşmak kadar vahamet dolu, boş bir uğraş.

Kendimizi Unuttuk

Furkan KANIGÖR

İçinde yaşadığımız ülke, çalıştığımız yerler, zorunlu olarak gitmek durumunda kaldığımız kurumlar ve hatta ALLAH için yapacağımız çalışmalarda muhatap alınmayacak kadar seviyesiz olan insanları muhatap olarak kabul etme zorunluluğumuz vb. gibi birçok neden biz Müslümanları bazı şeyleri göremez ve haliyle de düzeltemez hale getirdi.

Yukarıda özetlediğim bu durum bizde en çok olması gereken ve yapmamız gereken şeyi unutturdu. Evet kendimizi düzeltmeyi unuttuk çünkü o kadar yanlış vardı ki biz hep onları düzeltecektik, hep zor olanı başaracaktık. Hani bizler zoru severdik ya kendimizi düzeltmek

kolayımıza geldi belki ya da daha da kötüsü görmek istemedik. Çünkü bizim yaptıklarımızın başkalarının yaptıklarının yanında bir çöp kadar ehemmiyeti yoktu ki, bizde bunu yapsak kimse yadırgamazdı, evet gerçekten kimse yadırgamazdı. Çünkü o kadar alışmıştık ki artık yanlışlarımız hayatta kalabilmek ve bazı şeyleri devam ettirmek için koşullar haline gelmişti.

Hani, kendimiz haricinde olan insanları, olayları durmadan eleştiriyor, sözüm ona onun iyiliği veya Müslümanların iyiliği için çalışıyorduk ya, artık ona da vaktimiz yok, evet gerçekten ona da vaktimiz yok, sanki niyelerin cevabını herkes en az benim kadar biliyor, ama ben yine de birkaç cümle eklemek istiyorum. Niye sorusunu sormak aslında bir saygısızlık, neden mi? Çünkü o kadar çok işimiz var ki! "Bu soruda nesi, böyle anlamsız şeylerle uğraşacak vaktimiz yok" diyoruz ya çok meşgulüz, madem niye sorusunu sorup bir patavatsızlık yaptık haddimi aşarak onları da söyleyeyim.

Aman Allah'ım evden kahvaltı bile yapmadan çıktık bir an önce işyerine, okula, yetişmemiz lazım birde evde yapmamız gereken şeyleri de unuttuk, bittik biz, işyerinden atılabilir veya işi alamayabiliriz, okulumuz uzayabilir, ya çocuklarımız, ailemiz, affedersiniz yapmamız gereken başka şeyler de vardı. Çocuğumuzla oturup halini en son ne zaman sorduk, ya anne ve babamızla oturup en son ellerini ne zaman öptük ve gönüllerini aldık, pardon meşgulüz, hem ne olur telefonla konuşsak canım sanki, hem artık neler çıkmadı ki isterse dünyanın diğer

ucunda da olsalar artık bir tuş kadar yakın, ha artık tuşta kalmadı, çünkü her şey malumunuz dokunmatik, bir şeyi daha unutmuşuz ama bu diğerleri kadar önemli olmasa gerek. Özür dilerim, yine bir pot kırdım, çünkü artık dünya değişti manevi değerlerin sağlanabilmesi için maddi imkanlar olması lazım değil mi? Kusura bakmayın çok şey unutmaya başladık bu ara, ama ne yapalım meşgulüz, neyse şimdi de onu görmezden gelelim. Sanki biraz sıkıldık, o kadar değil dediğinizi duyar gibiyim, eee hatalarımızdan konuşuyoruz, bu kadar yeter herhalde.

Şimdi sanki daha fazla şey unuttuğumuzu anladık, her ne kadar nefsimiz, hayır sen Müslümanlar için bir şeyler yaptın, yapıyorsun dese de artık sizde gördünüz mü nefis ve şeytanın işbirliğini, o zaman ne duruyoruz ilk başta ertelediklerimizi, sonrada unutmak istediğimiz veya hatırlamak istemediğimiz ALLAH rızası için yapılması gereken fakat nefis engeline takılan şeyleri yapmamaya...

Diyorum ki eğer hala unutmak istiyorsanız tamam, haydi hep beraber unutmaya buyurun. Buyrun yapmış olduğumuz çalışmalarını görmezden gelmeye, bir zahmet yapmış olduğumuz çalışmalarını koşturmaları ALLAH için kıyam ettiğimiz günleri unutalım ki, yeni salih ameller arayalım ALLAH için kıyam edeceğimiz günlerde...

Biz ki Rabbimizin Kuran-ı Kerim de övdüğü insanlık için çıkarılmış en hayırlı ümmet, biz ki Rabbimizin sözcüsü, yine Kuranı Kerim’inde söylediği üzere Allah’ın yer yüzündeki halifesi, artık görmenin, hatırlamanın zamanı gelmedi mi... Daha sana hatırlatacak neler yapmamız lazım, görmen için neler yapmamız lazım söyle ...

Biz Müslümanlar Allah’ın bize yüklemiş olduğu yükün ağırlığı, toplum ve sosyal yaşantıdaki

hataların çokluğu nedeniyle kendi hatalarımızı unuttuk. Belki de sırf Allah rızası için yaptık bazı şeyleri ama bu kendimizi unuttuğumuz haliyle yanlışlarımızı yeterince düzeltmediğimiz gerçeğini değiştirmeyecektir.

Bizler, şahıslara ve olaylara her ne kadar hüsnü zan ve yumuşak huyluluk ile hareket ederek yaklaşmaya çalışsak da, kabul edilemez olan, haliyle bardağı taşıran bazı sebepler dolayısı ile nefret ve öfkeyle dolsak ta, bazı şeyleri unutacağımız, görmezden geleceğimiz veyahut da bunları uğraşılmaz güç yetmez olarak görüp

mücadele etmeyi bırakacağımız, kabuğumuza çekilip nutuklar atacağımız ve her ne kadar istemeyerek ve bilmeyerek de olsa kendimizi unutacağımız anlamına elbette gelmemelidir.

Rabbim yazmış olduğum yazının hakkını veren biri olmayı ve Biz Müslümanları da, hakkıyla okuyanlardan olmayı ve hep beraber hakkıyla idrak edebilmeyi bizlere nasip eylesin, selam ve dua ile...

Biz Müslümanlar Allah’ın bize yüklemiş olduğu yükün ağırlığı, toplum ve sosyal yaşantıdaki hataların çokluğu nedeniyle kendi hatalarımızı unuttuk. Belki de sırf Allah rızası için yaptık bazı şeyleri ama bu kendimizi unuttuğumuz haliyle yanlışlarımızı yeterince düzeltmediğimiz gerçeğini değiştirmeyecektir.

Genç Şehidimiz Mücahid Şener

Betül DİNÇER

Bismillahirrahmanirrahim

Mü'minlerden öyle yiğitler vardır ki, Allah'a verdikleri söze sâdık kaldılar. İçlerinden bir kısmı verdikleri sözü yerine getirmiştir (şehit olmuştur). Bir kısmı da (şehit olmayı) beklemektedir. Onlar verdikleri sözü asla değiştirmemişlerdir.' (El Ahzab – 23)

Bu gün bu yiğitler Afganistan'da, Çeçenistan'da, Filistin'de ve zulmün sardığı her karış toprakta hakkı söylemek ve hakkı ayakta tutabilmek için canlarıyla mallarıyla Allah yolunda cihad ettiler. İşte hakkın şahitliğini yapmak için henüz 19'unda hayatının baharında kendini bu şanlı mücadeleye adayan ve cihadın ön saf- larında yer alıp arzu ettiği Şehadete kavuşan bir yiğit; Konyalı Mücahid ŞENER .

Mücahid ŞENER 1984 yılında Konya'da doğdu. Akranları gibi güle oynaya büyümüştü. Ta ki bir şeyleri fark etmeye , anlamaya, düşünmeye baş- ladığı vakte kadar... Şehidimiz 15 yaşında hida- yete ermiş ve o yaşından itibaren cihadı arzula- maya başlamıştı. Kur'an okumaya ve Peygamberi tanımaya başlamıştı. Ancak "Sadece Peygamberi tanımakla Allah'ı tanımakla bu işin biteceği- ni zannetmiyorum muhakkak Allah yolunda bir şeyler yapılması gerektiğine inanıyorum " diyor- du Şehadet sevdalısı Mücahid.. Cihadı özlemle beklediği bu zamanlarda ısrarla duaya sarıldı ve cihadı istedi Rabbinden "Elhamdulillah dört se- nelik bir sabrın sonunda cihada kavuştum" diye ifade ediyordu sevincini..

Ve göğsünü kaplayan imanı onu cihad top- raklarına yöneltti. Sessiz kalmadı Müslümanlara yapılan zulme. Kendisi için rahat olan yaşamını

ve hayallerini ardına bırakıp Şehadete doğru bir adım attı.

Şimdi şehidimizi davasında kendisine yoldaş- lık eden arkadaşlarının anlattıkları ile tanımaya çalışalım.

Yakın bir arkadaşı Mücahid için şu sözleri söy- ledi; "Mücahid yaşitlarının dünyaya bir karış ha- vadan baktığı lise yıllarında İslam davasını dert edinmeye başlamıştı. Müslümanların içinde bu- lunduğu içler acısı duruma üzülüyor acaba da- vam için ben neler yapabilirim diye derin düşün- celere dalıyordu. Mücahid'in Kur'an ile dostluğu biz imam hatip lisesinde okurken başladı. Bu yolda yardımcısı olacağına inandığı onlarca gru- bun ders halkasına katıldı. "Arkadaşlar zulmün son bulması için Allah yolunda malımızla ve ca- nımızla cihad etmeliyiz derdi. Davet ve cihad için çalışmaksızın geçen bir günü yok gibiydi Müca- hidin. Şehadetten bahsederken çoğu zaman bo- ğazı düğümlenir, gözleri yaşlarla dolardı. Cihad meydanlarında daha aktif olabilmek için koşmak ve yüzmek gibi kondisyonunu artıracak sportif faaliyetler yapmaya gayret gösteriyordu.

Dava arkadaşlarından birine Mücahid de- diğimizde ağzından şu kelimeler dökülmüştü : "Mücahid dünyanın değişik bölgelerinde Müslü- manlara yapılan zulmü ve Müslümanların yapı- lan zulme karşı verdikleri cihadı yakından takip ederdi. Rus zulmünün yüzyıllardır hüküm sürdü- ğü Çeçenistan'ın onun için anlamı çok farklıydı. Rus zulmüne karşı verilen cihadda şehid olan ar- kadaşları olmuştu. Mücahid'e cihadı ve şehadeti Çeçenistan cihadı öğretti desek yalan olmazdı" ifadeleri ile anlatıyordu Şehid Mücahid'i...

Ve Şehidimizin abisi de Mücahidi şöyle anlıyor ;

"Genelde her zaman beraberdik. Çevredeki insanlar, O'nun namaza ve Kur'an'a yatkın olması dolayısıyla çok seviyorlardı. İslâm'a çok yatkındı. İnsanları çok seviyordu, insanlarda O'nu çok seviyorlardı. Çok şirin bir çocuktur. Allah, herkesin içine sevgi vermişti gerçekten. İmam Hatip yılları O'nun için dönüm noktası olmuştu. İmam Hatip yıllarında Kur'an eğitimi ve arkadaşları ile iletişimini geliştirdi. Filistin'de, Bosna'da, Çeçenistan'da Müslümanlara yapılan bu zulmü gerçekten kınıyordu ve gerçekten çok üzülmüyordu. Mücahid'i tanıyan herkes neye üzüldüğünü, neyi istediğini biliyorlardı. Herkese haykırıyordu "Ortada erkek yok mu? Bu mazlumlara, bu kadınlara, yardım edecek bir erkek yok mu?" ..

İşte böyle yiğitler var. İmanlarının kalplerinden taşması ile İslam uğruna yola koyulan ölmü hayata tercih eden, ümmet için kanını akıtan 19'unda şehadete kavuşan Mücahid gibi nice Mücahid'ler var...

Cihad için ısrarlı bir şekilde dua eden ve tam dört sene sabır ile bekleyen şehidimiz bu bekleyişinin ardından özlemle beklediği haberi şu şekilde aldı. Bir grup arkadaşı Mücahidin artık cihad meydanına gitmesi için her şeyin hazır olduğunu ve birkaç güne kadar yola çıkacağını söyledi. Arkadaşları Mücahid'in haberi aldığı anda sevinçten yerinde duramaz olduğunu, Allah'ın onun yüzündeki nuru arttırdığını ve Mücahidin yüzüne eskisi gibi bakamadıklarını yüzünün haya edilecek bir güzelliğe büründüğünü söylüyorlardı. Ve artık Mücahid cihad saflarında yüreğiyle küfre karşı çarpışan yiğitlerden oldu...

Mücahid'in şehadetine tanık olan dava arkadaşı Mücahidi ve şehadet anını şu şekilde anlıyor ;

Bismillahirrahmanirrahim...

O hayatının baharında şehadeti kazanan yiğit bir gençti. O, Rabbinin cennetine aşıktı.. Rabbi de O'nun isteklerini kabul etti ve O'nu şehidlerin mertebesine çıkardı. Bu asil genci nasıl anlatacağımı bilemiyorum. O'nu anlatırken aciz kalsam da anlatmaya çalışacağım.

"Ben bugünleri çok bekledim. Bugüne kadar sırtüstü çok yattım. Bugün ecir alma ve cennet için yatırım yapma zamanı" derdi.

Vallahi, O'nu, uzak-yakın hiçbir iş için üşengeçlik yaparken görmedim. O, Allah Resul'ünün şu hadisi hep tekrarlardı. "Allah yolunda tozlanan ayağa cehennem ateşi düşmeyecektir."

Mücahid'i ya cepheye taşırken, ya sığınak kazarken, ya da mücahidlere gıda ve su taşırken görürdük. O, kendisinin boşa geçecek vaktinin olmadığına şartlandırmıştı.

21 Ağustos'da, tedavi için giden emirimiz Bilal ile gelmişti. Mücahid aramıza gelişinden bir ay sonra, emirimiz Bilal ile bir operasyona katıldı.

Mücahid, 2003'ün Ramazan ayının 27. gecesinde nöbette geçirmişti. Sabah 8:30 sıralarıydı. Sığınakta kimimiz Kur'an okuyor, kimimiz ibadetle, kimimizde günlük işleriyle meşgul oluyordu. Nöbetçi; Rusların etrafımızı sardığını ve saldırıya geçmek üzere olduklarını haber verdi. Hemen hazırlandık. Fakat Ruslar saldırıya başlamışlardı. Emirimiz Bilal, sığıntıdan çıkar çıkmaz vurularak şehid oldu. Dışarıya çıkanlar iki-üç saniyede şehid oluyorlardı. Sığınağın önünde bir metrelik bir çukur kazmıştık. Dışarı çıkıp ateş ederek o çukura atlamayı düşündüm ve atladım. Bacağımdan ve yanağımdan hafif şekilde yaralanmıştım. Benden sonrada Mücahid, benden tarafa doğru gelmeye başladı. Çukura tam atlarken diz kapağına büyük bir kurşun isabet etti. O'nu çukurun içine çektim ve çatışmaya oradan devam ettik. Mücahid'in dizkapağına isabet eden kurşun O'nu ağır bir şekilde yaralamış ve dizkapağı arka tarafa doğru kırılarak dönmüştü. Ruslarla aramızdaki çatışma devam ederken, Mücahid'in alnına bir kurşun daha isabet etti. O anda Rabbine ve özlemini duyduğu şehadete kavuştu. O ve diğer kardeşler Kadir gecesinin sabahı şehid düştüler.

Mücahid, çok takvalı, cesur bir gençti. O hepimizden yaşça küçük olmasın rağmen davranışlarıyla bize örnek oluyordu. Yaşına oranla Kur'an ve Hadis bilgisi çok iyiydi. Akşamları Kur'an ve hadis dersleri verirdi. Rabbim, O'nu Firdevs'i A'la'da ağırlasın...

Ve Şehadete kavuşan Mücahidimizin ardında kalan kardeşlerine vasiyeti şuydu ; "Sabırlı olunlar. Geride kaldık diye üzülmeyinler. Dualarında ısrarlı olunlar" diyor ve dua ediyordu. Rabbim hepimize Cennetinde Peygamber (s.a.v)'in etrafında toplanmayı, peygamber ile Sıddıklar ile Şehidler ile beraber muhabbet etmeyi ve Cennette sefa sürmeyi nasip etsin ..

Rabbimiz Şehadetini kabul etsin Ey Şehid. Seni ve ardından senin izini takip ederek adım adım şehadete gelen kardeşlerimizi Allah Teâlâ Firdevs Cennetlerinin varisleri kılsın İnşallah. İslam uğrunda yola koyulan, hicretleriyle vuslatlarını sonlandıran, sözlerinde duranlara ve Âlemlerin Rabbine iman eden ve hayatını bu uğurda feda eden tüm Mücahid yiğitlere selam olsun.

Hacer'in Ardından

Ayşe KANDEMİR

Biz, Hacer'in çıktığı yolda yürüyoruz,
O'nu takip ediyoruz,
Ağır ama emin adımlarla.
Yürüyoruz, O'nun gibi sonumuzu bilmeden.
Bizi yola çıkarandan eminiz,
Ama emin miyiz kendimizden?
Bir ses, bir nefes gidiyoruz,
Hacer'in ardından.
Yoksa unuttuk mu Hacer'i ?
Ya da, unuttuk mu anneliğimizi?
Hacer'in olgunluğunu, imanını, samimiyetini.
O,vazgeçti mi bunlardan
Yorulduğum dedi mi?
Merve'den, Sefa'ya koşarken.
Biz daha koşmadan mı yorulduk.
Ne zaman yıkıldık?
Ne çabuk çöktük.
Her şey bittimi bizim için
Hayır!
Kalkıyoruz, dimdik ve yılmadan,
Koşuyoruz bıkmadan usanmadan.
Biz anneyiz utanır mı anne olan
Daha yeni başlıyoruz,
Hacer'in ardından
Filistin'de analar yürüyor Hacer'in ardından.